46. ÉVFOLYAM, 43. SZÁM ÁRA 12,50 Ft 1990. OKTÓBER 24.

LUDAS MATYI

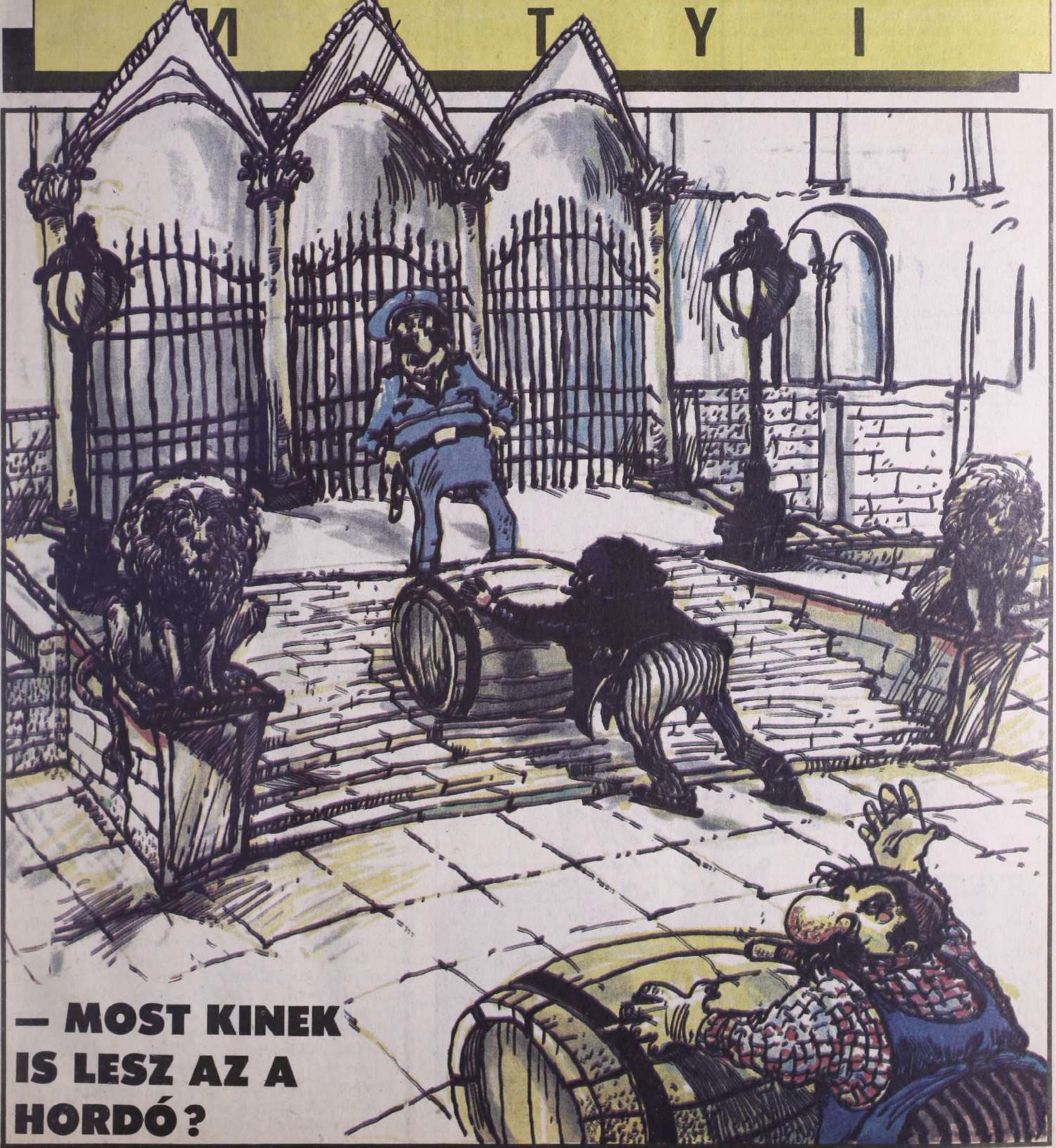

— MOST KINEK IS LESZ AZ A HORDÓ?

KUKLA ERNO RAJZA

HÉTKÖZNAPI FORRADALOM

A forradalmak hétköznap szoktak kitörni. Kedden, például. Ilyen a természetük. Unnepnapokká később válnak, sok-sok év múltán. Olykor bizony arcpirítóan sokat, emberöltönyi időt várva, türelmesen.

Türelmesen?

– MUK... – suttogták és kiáltották már novemberben, írták röplapokra, házfalakra, gyűrt arcú férfiak, lobogó hajú diákok, csillogó szemű kölykök.

Tőlük vették el akkor a forradalmat, s nekünk, az utánuk következőknek menten hazudni kezdtek. Hogy ne tudjuk. Hogy ne is sejtsük. Hazudott a politikus, a tanár, az újságíró.

És mégis tudtuk. És mégis sejtettük.

•

Most végre ünnepelhet az ország. Mit is?

A forradalmat, amelyet visszaszerzett magának. Igen, úgy tetszik, mifelénk még a forradalom emlékéért is harcolni kell. Kétszeres árat, mindenért.

Bocsássa meg nekünk a Kedves Olvasó, ha az idén tavasszal megújult, megfiatalodott Ludas Matyi e néhány mondat erejéig kivételesen megőrizte a komolyságát. És mi tagadás, meghatódott...

Mert ünnepel.

1990. október 23-án. Kedden.

1 ÉVES A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG

(Csak nem most ér a dackorszakba? de!)

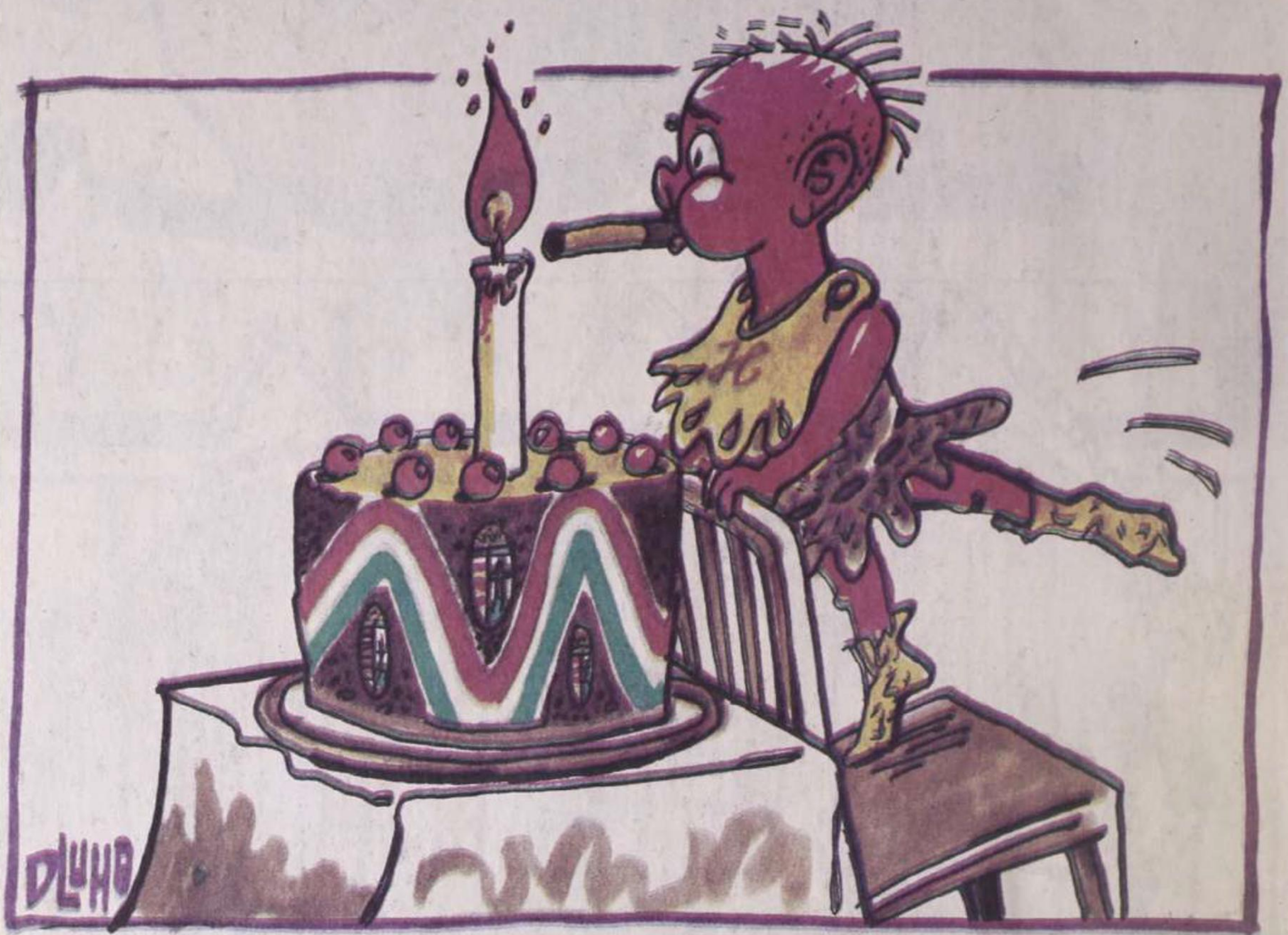

— Csak nehogy megártson!

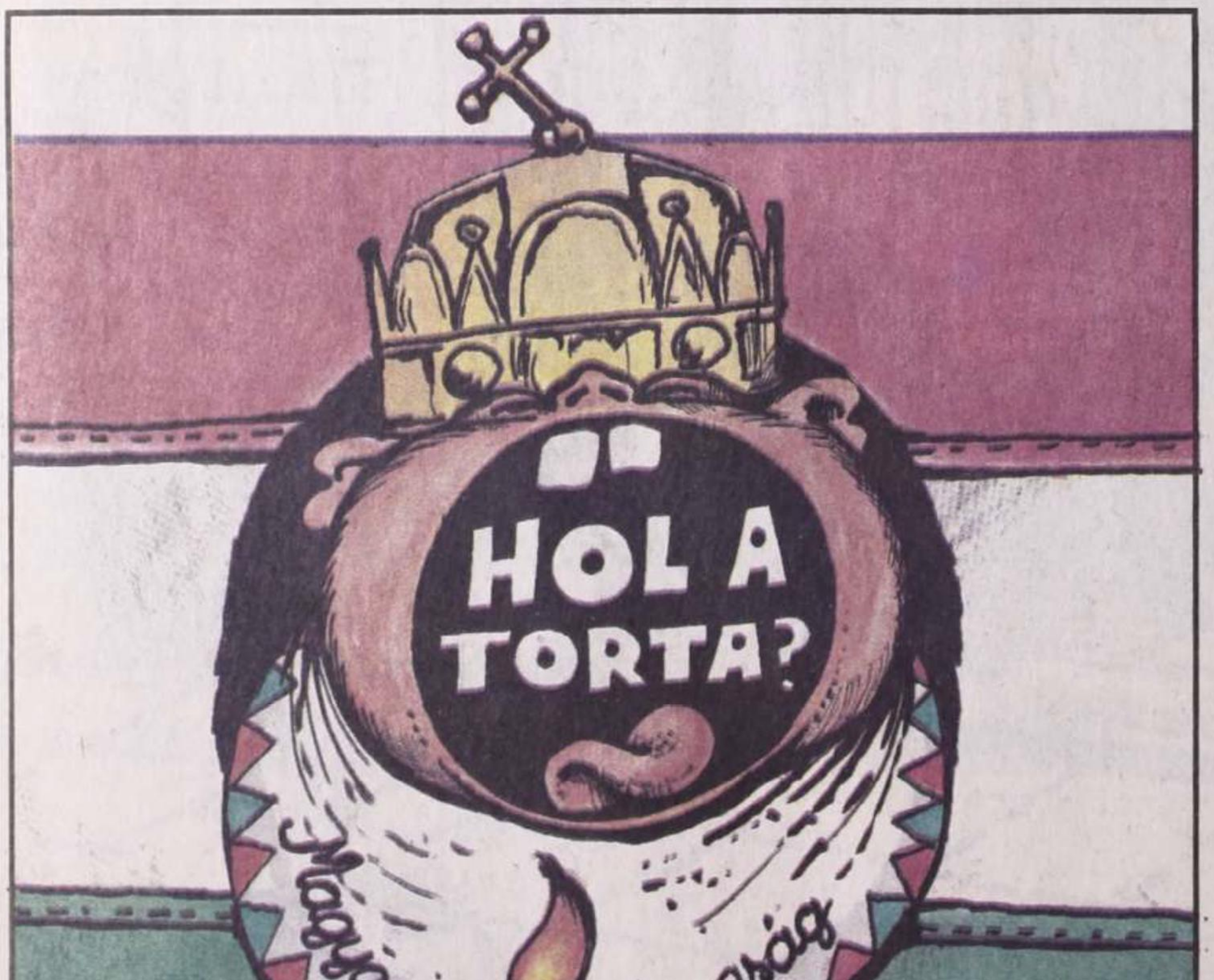

SZÜLINAPRA

Egyéves a lelkem. Annak ellenére, hogy nem az a dundi, hurkáslábú csecsemő, mégis sokunk kedvence.

Mit mondjak? Kicsit vézna, kicsit vérszegény a bébi. Meg pénzszegény, meg energiaszegény. Születésétől fogva keringési zavarokkal küszködik. Már világrajötte előtt is sokat aggódtunk érte. Nemcsak a túlhordás veszélyétől féltünk, hanem attól is tartottunk, hogy az anyját ért „környezeti hatások" esetleg ártalmára lesznek.

Sok orvosa van, sajnos ezek nehezen értik egymás nyelvét. Még mindig nincs eldöntve, hogy kell-e neki inkubátor, vagy nem kell. A „nyugati" dokik sűrűn injekciózzák alig kitapintható gazdasági vénáit, a „keleti" doki viszont teljesen félvállról veszi az olajinfúziót. Csöpögtet is, meg nem is.

Bábából is van körülötte bőven! Mindegyik a legjobb képesítéssel kezdte, de hamar kiderült, hogy sűrűn kerülték a bábaképzőt. Például: — a pelenkázáshoz nem értenek. Sőt! Sokszor nem is a kisded, hanem ők csinálnak be a pelusba! Persze, hogy sír a kicsi! A hintőport sem a gyerekre szórják, sokszor önmagukat púderezik. Csoda hát, ha néha még mindig „vörös" az a popsi?!

Nehezen tanul járni a bébi. Nincs könnyű dolga, hiszen jó fél éve rángatják alatta a földet! Szerencse, hogy még fel nem bukott. Viszont; már „nagy dumás" a csöppség. Nem is mindig szalonképes dolgokat mond, de hát ezt hallja!

Kicsit tágítani kellene körülötte a kört, levegőhöz juttatni és mozgástérhez. Már ismeri az „— Erre csörög a dió"-t, és biztos, hogy nem téveszt irányt.

Betalál ő a „babaházba" egyedül is.

Csak a „dadák" nehogy utána másszanak!

Bodnár Gyula

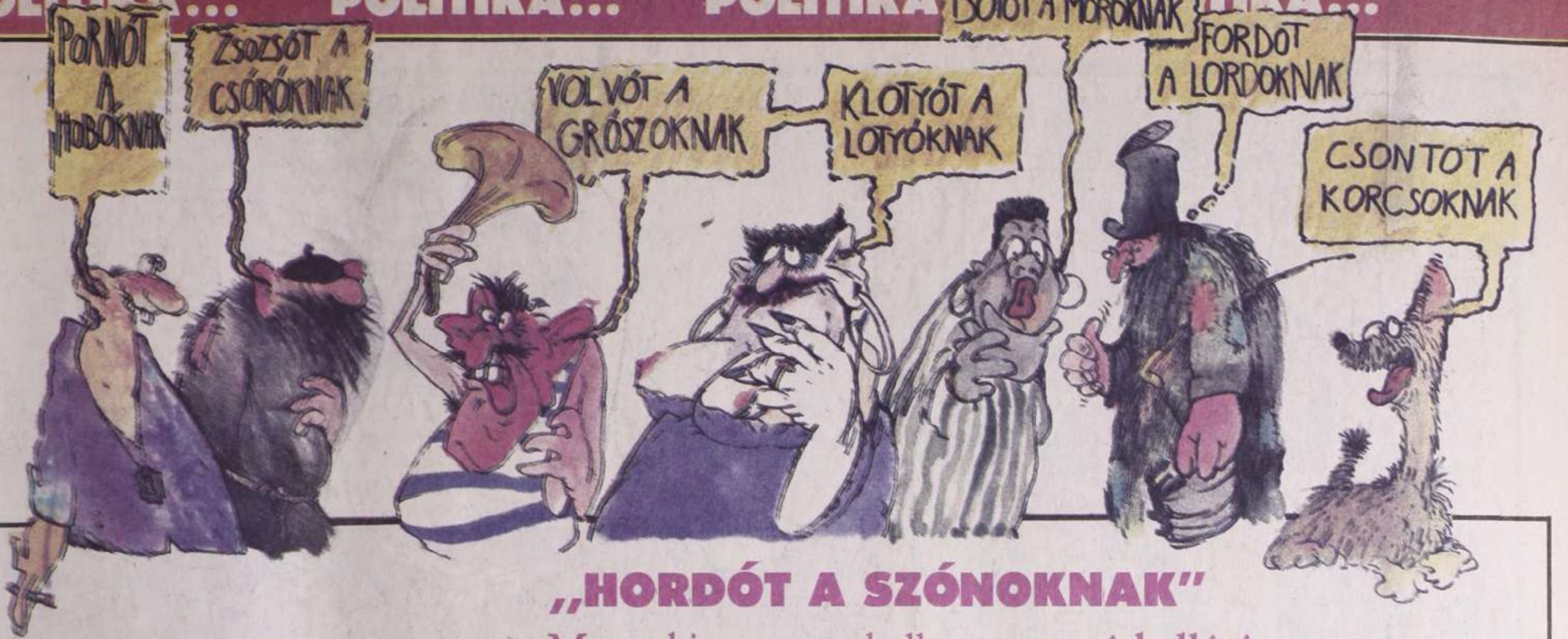

„HORDÓT A SZÓNOKNAK"

– Mert aki nem ezt hallotta, az **máshallású**

AZ ÜGY*

– Söröshordó legyek, ha értem – lazította meg nyakkendőjét doktor Czikkely, a Bekiabálásokat Elbíráló Bizottság vezetője. – Tekerje vissza az elejére, Ellácska . . .

Decib Ella, a galamblelkű vágóasszisztens készségesen helyezte formás mutatóujját a képmagnó Rewind-feliratú nyomógombjára. Háromezerötszáznegyvenkettedszer.

Ugyanis a vájtfülű bizottság immár egyvégtében hatodik napja próbálkozott megfejteni annak az ominózus mondatnak az értelmét. Ezeddig kevés sikerrel . . .

Pedig már az egész ország lázban égett!

Az alsópiszkei Állatvédő Egylet pénztárosa megesküdött a számlafőkönyvre, hogy ő kristálytisztán azt hallotta: Pólót a rigóknak! Ezzel természetesen azonnal vitába szállt a Független Horgászok Dacszövetsége, akik szerint az egész pecástársadalmat megrázó bekiabálás nem volt más, mint: Horgot a compóknak! A Ballábas Artisták Ligájának hivatalos közleménye leszögezte, hogy ez az egész csak egy nagy cirkusz, s egyébként is világosan kivehető volt, hogy: Porhót a bohócnak! Özvegy Vegetáné viszont panaszos levelet írt az Esti Hírlapnak, amelyben nehezményezte, miért kurjongatják a Parlamentben, hogy „Olcsóbb a csicsóka!", amikor a Fény utcai piacon nem is látott csicsókát már hetek óta . . .

Széles e hazában egyes-egyedül Nemere István volt elégedett, aki mámoros tempóban rendezte sajtó alá legújabb bestsellerét – Borsót az ufáknak! címmel.

Mindezek a nép nemzeti morajlások azonban egy cseppet sem mozdították előbbre a Bekiabálásokat Elbíráló Bizottság munkáját. A vizsgálat tizenegyedik napján a bizottság fáradt fülű tagjai független szakértőt kértek fel az egyre kínosabb ügy mielőbbi lezárásának érdekében . . .

Abroncsos Boldizsár kádármester hordóügyi szakértőhöz illő komolysággal foglalt helyet a képmagnó előtt. A lejátszott beszédfoszlányok elhangzása után megvakarta borostás állát, s ennyit rikkantott csupán:

– Szobrot a Sztálinnak!

Sajna a derék kádár nem értette az idők szavát. Ráadásul süket volt, mint az ágyú . . .

Walter Béla

• • •

---

[*] (Köszönet az ismeretlen parlamenti képviselőnek, aki felelőtlen bekiabálásával segítette fenti dolgozatom megírását. – W. B.)

KÖLTŐI KÉRDÉS

„Ugyan miféle kádár gyártotta nekünk ezt a hordót?!

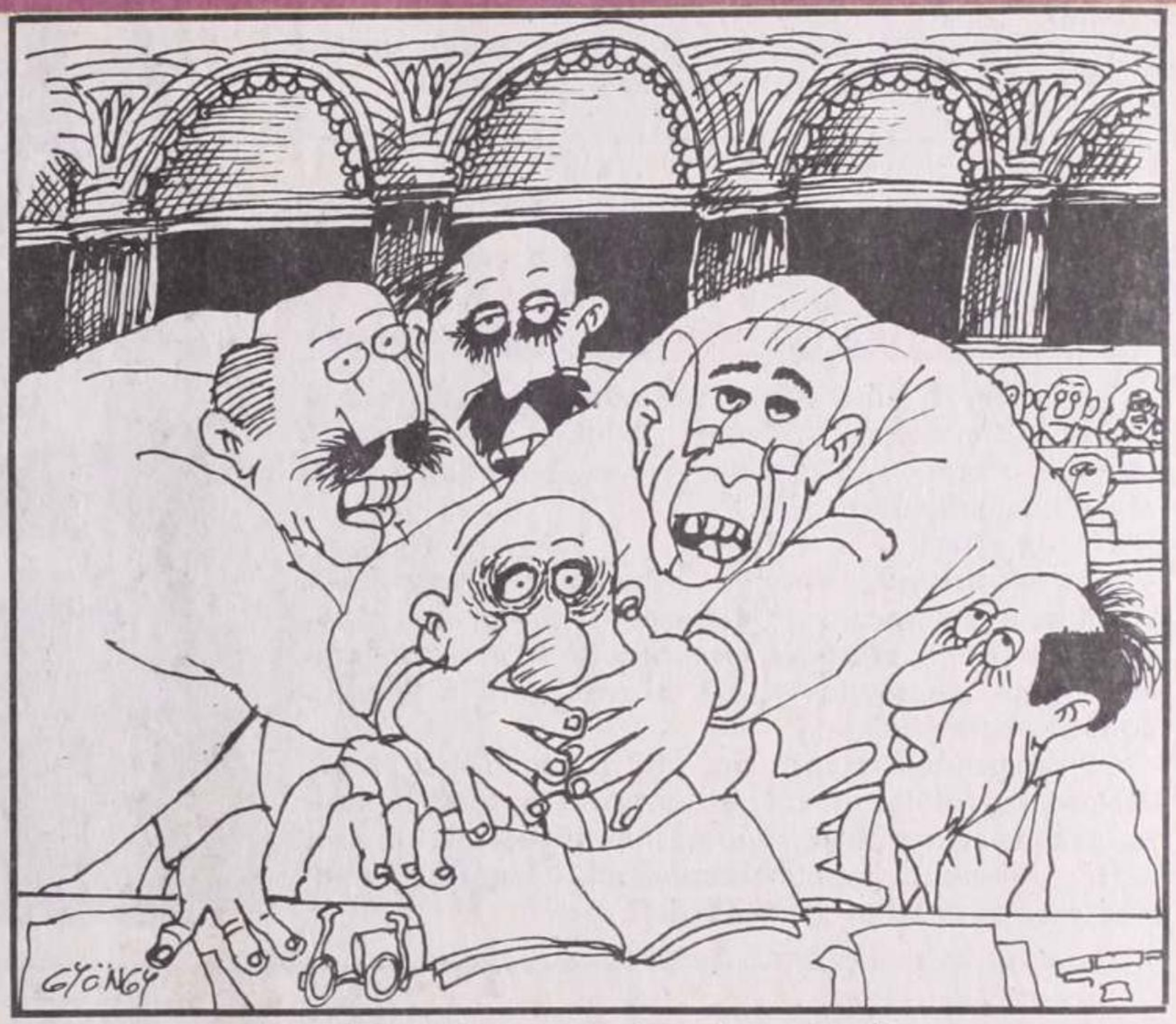

– Megint ki akarta mondani, hogy hordó . . .

HÍR, 1998-BÓL

„Vu Csen hongkongi eredetű magyar állampolgár, országgyűlési képviselő interpellációját ismeretlen merénylő »Dézsát Vu-nak!« bekiabálással zavarta meg. Vajon hány ilyen »déja vu«-t kell még megérnünk?!"

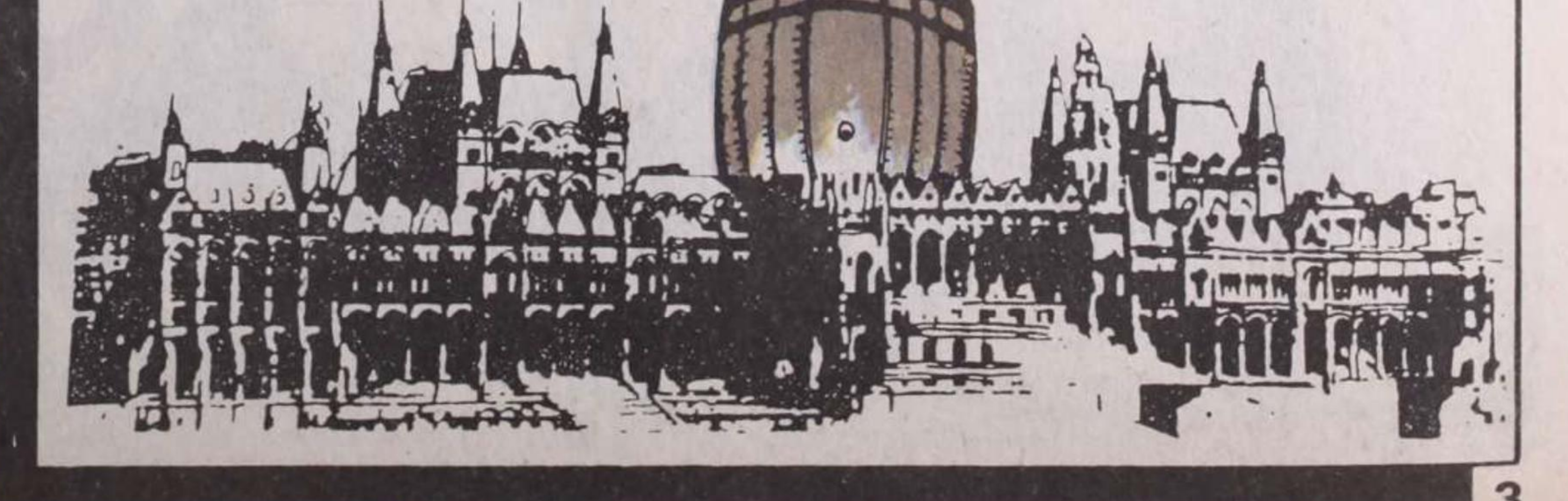

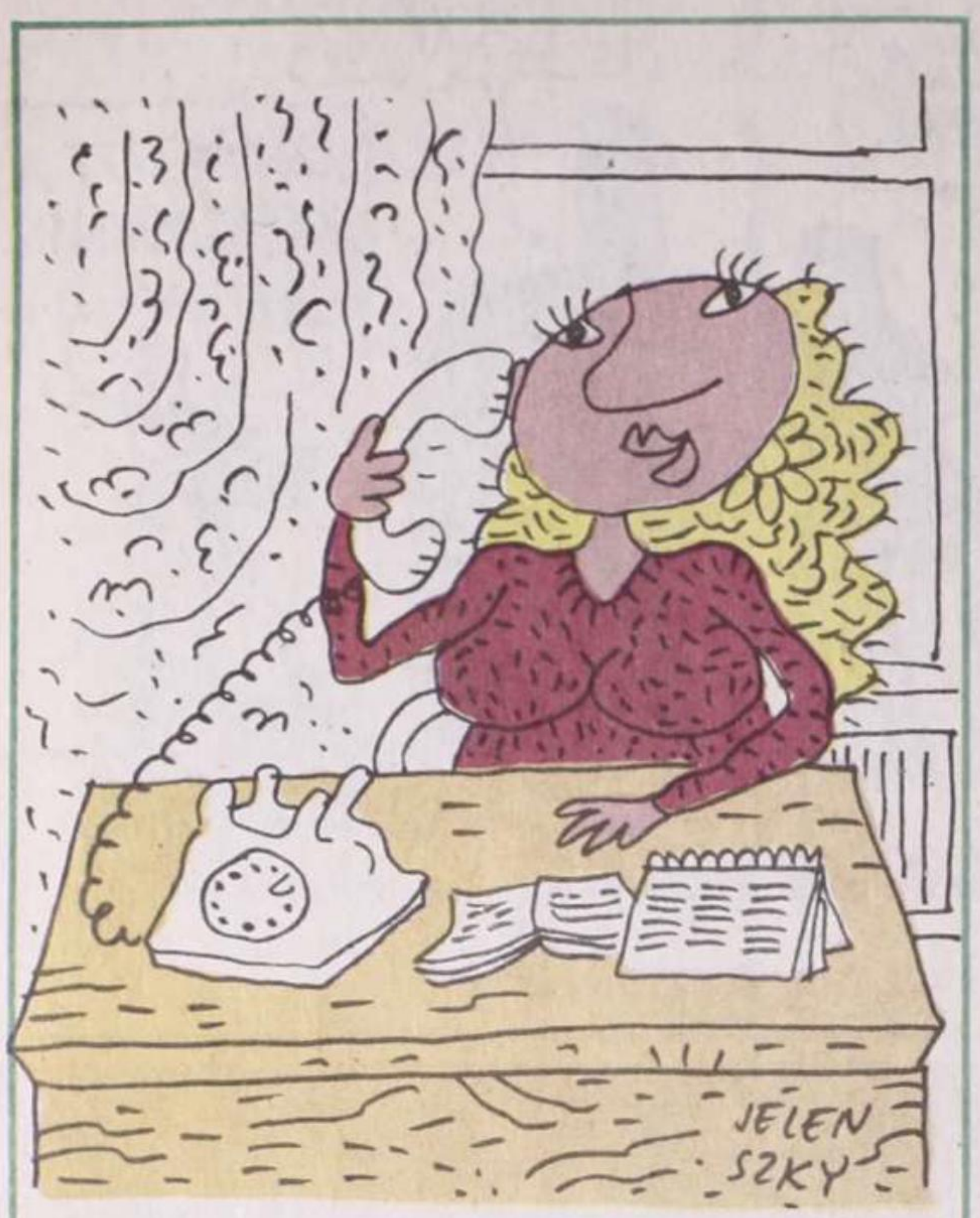

– Sajnos nem tudom adni a miniszter urat. Kórházban van, sérvet kapott az áremeléstől

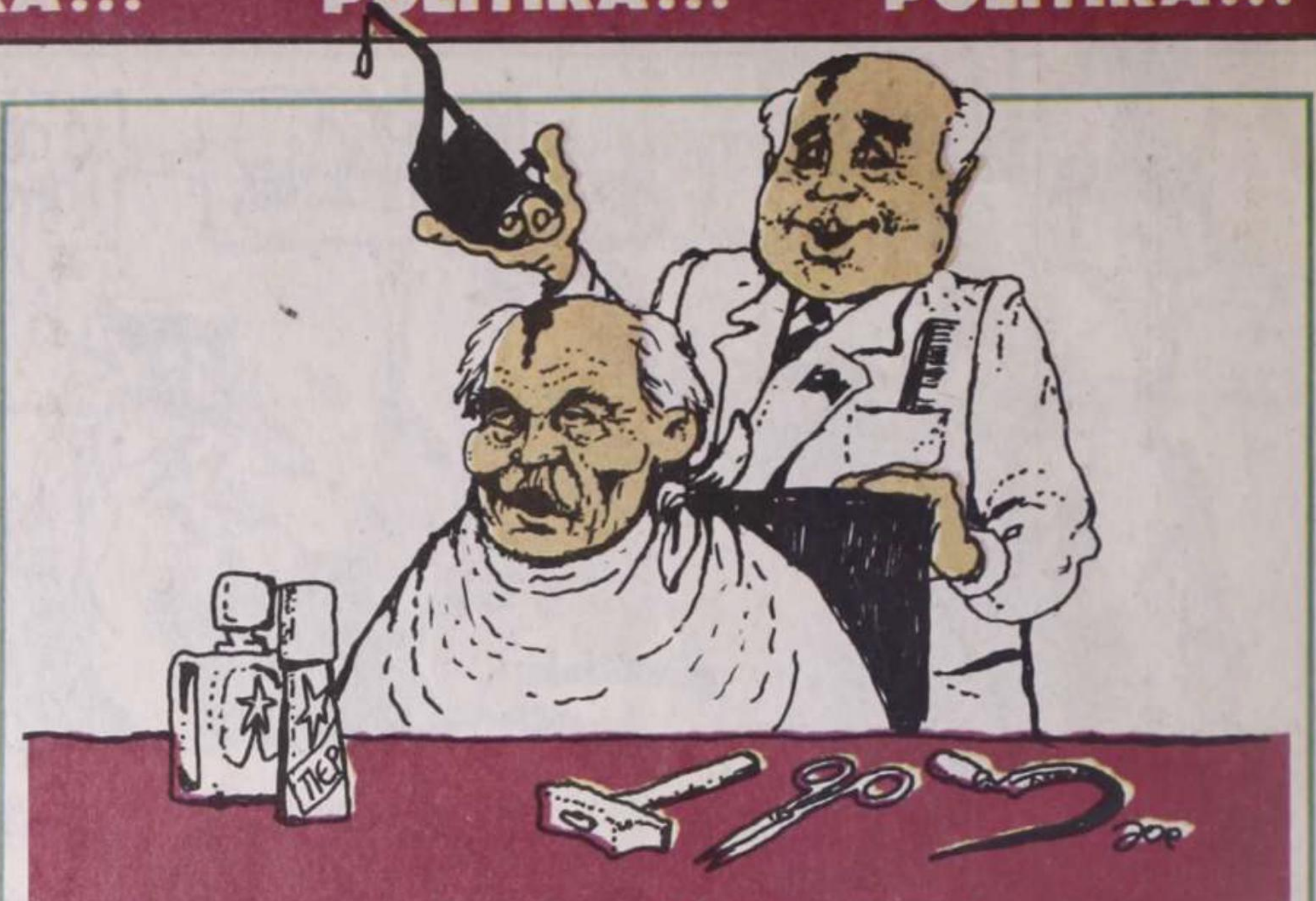

– ... És egy kis olajat is kért a kedves vendég?!

EMELKEDETT...

Egy hűséges soltvadkerti olvasónk írja szerkesztőségünknek címzett levelében: „Mint a nép egyszerű fia, úgy érzem, megtaláltam a mai kormány eposzi jelzőjét: emelkedett..."

Nézzük csak!

A kormánytagok fizetése kétségkívül emelkedett. Az infláció ugyancsak emelkedett. Külföldi kölcsöneink mennyisége szintúgy emelkedett. A munkanélküliek száma is emelkedett. A bűnelkövetőké nemkülönben emelkedett.

Folytathatnánk a sort, ám úgy tűnik, olvasónk ezúttal fején találta a szöget. S mivel a kivétel mindig erősíti a szabályt, talán nem tévedünk abban, hogy a jelenlegi kormány tagjainak hangulata semmiképpen sem lehet EMELKEDETT...

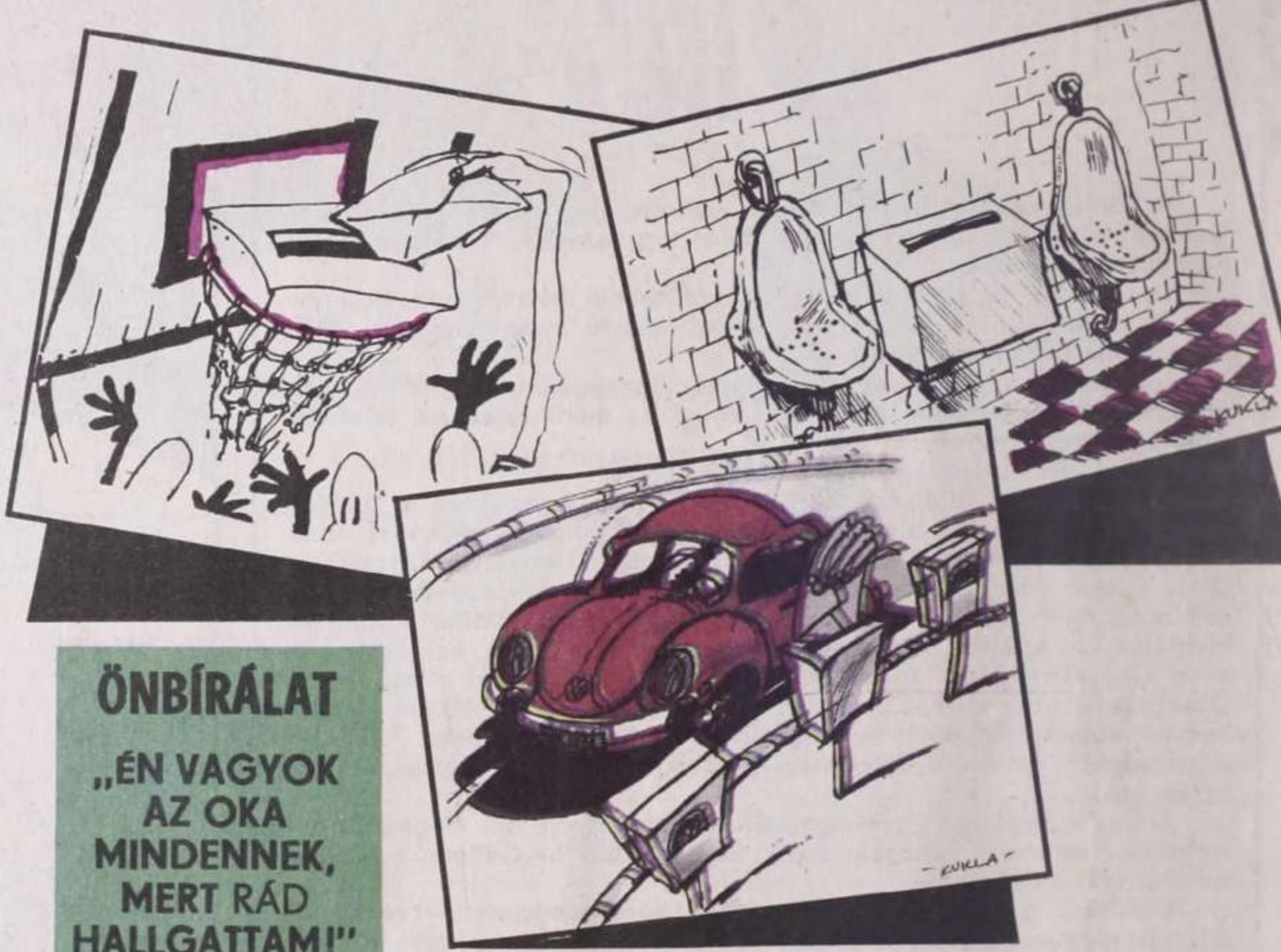
KUKLA
KUKLA

ÖNBÍRÁLAT

„ÉN VAGYOK AZ OKA MINDENNEK, MERT RÁD HALLGATTAM!"

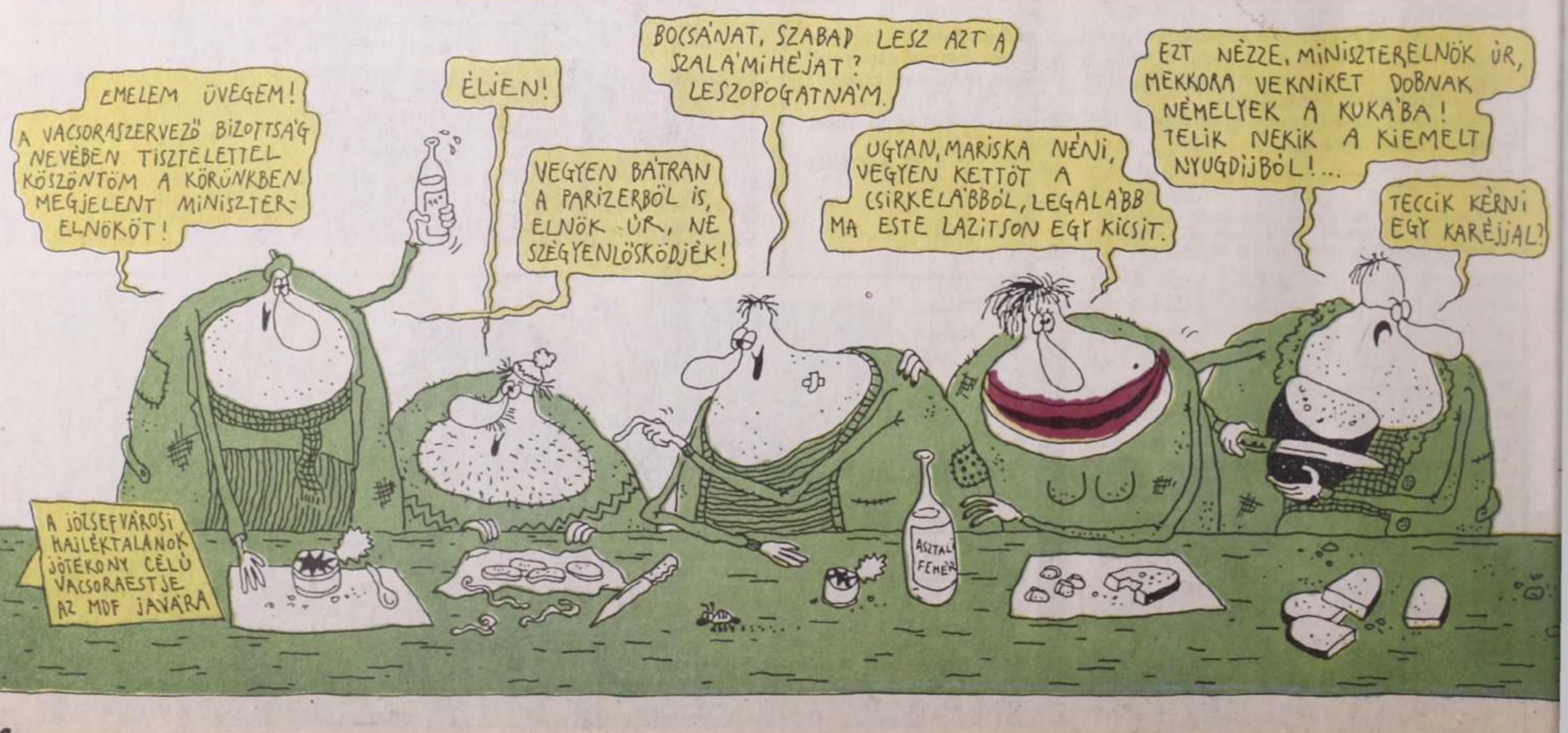
EMELEM ÜVEGEM! A VACSORASZERVEZŐ BIZOTTSÁG NEVÉBEN TISZTELETTEL KÖSZÖNTÖM A KÖRÜNKBEN MEGJELENT MINISZTERELNÖKÖT!
ÉLJEN!
VEGYEN BÁTRAN A PARIZERBŐL IS, ELNÖK ÚR, NE SZÉGYENLÖSKÖDJÉK!
BOCSÁNAT, SZABAD LESZ AZT A SZALÁMIHÉJAT? LESZOPOGATNÁM.
UGYAN, MARISKA NÉNI, VEGYEN KETTŐT A CSIRKELÁBBÓL, LEGALÁBB MA ESTE LAZITSON EGY KICSIT.
EZT NÉZZE, MINISZTERELNÖK ÚR, MEKKORA VEKNIKET DOBNAK NÉMELYEK A KUKÁBA! TELIK NEKIK A KIEMELT NYUGDIJBÓL!...
TECCIK KÉRNI EGY KARÉJJAL?
A JÓZSEFVÁROSI HAJLÉKTALANOK JÓTÉKONY CÉLÚ VACSORAESTJE AZ MDF JAVÁRA
ASZTALI FEHÉR

BARÁTSÁGOS ARCOT KÉREK!

— Tessék, Bethlen úr! Miért is ne mosolyognánk? Okunk ugyan nincs rá, de pénzbe nem kerül, no és szó ami szó, van is benne gyakorlatunk. Az elmúlt negyvenegynehány évben egyebet sem tettünk. Mi voltunk a „legvidámabb barakk"! Önfeledten mosolyogtunk vezetőinkre, azok meg miránk. ... Volt valami a mosolyuk mögött. A röhej. Mindvégig rajtunk röhögtek! A hárommillió koldus országából a tízmillió bohóc országa lettünk!

Vidámak voltak az újszülöttek, hisz boldog jövőt ígért nekik a dal: „— Ember lesz az én kis unokám!" (Aztán nagykorukra mégiscsak majmot csináltak belőlük.)

Nőttek a kölkek, nőtt a derű. Fára másztunk a boldogságtól, hogyaszongya: „— Mint a mókus fenn a fán, az úttörő oly vidám." Az építőtáborokban mókázva építettünk gátat, csapoltunk lápot. A fiúk megszerezték a hiányzó életbölcsességet, a lányok elvesztették a nemhiányzó szüzességet. Széles mosolyunkban csak úgy villogtak a fogaink! Olyanok voltak, mint a vas! (Szuvas.) Jókedvünktől harsogott a Kárpát-medence. Zengtük a dalt „üde, mámoros ajakkal!" „— Ifjúság, boldog ifjúság!"

... Most itt állunk, mint a márványsajt a gördeszka alatt: elkenődve. Görbül a szánk, de nem felfelé, mosolyra, hanem lefelé. Sírásra! Évtizedeken át azzal ingerelték nevetőizmainkat, hogy abban a piszkos, mocskos, népnyúvasztó, stb., stb. kapitalizmusban milyen nevetséges infláció, meg munkanélküliség, meg bűnözés, meg kábítószerezés, meg eccetera van! Akkor most miért nem röhögünk, hiszen most nálunk van mindez. Itt van, helyben van és még mosoly sincs. Ki érti ezt . . .? . . . Sírunk. Mindenen, mindenhol és mindig sírunk . . .

— Úristen! Most esett le a húszfillér! Gyerekek! Nekünk tulajdonképpen most nagyon jól megy!

— Uramatyám! Hiszen mi most örvendezünk!

— Bethlen úr! Aggodalomra semmi ok! Nem szomorú ez az ország, csupán beteljesül az ősi mondás:

„— SÍRVA VIGAD A MAGYAR!"

(B. Gy.)

PÁRTATLAN TÁJÉKOZÓDÁS

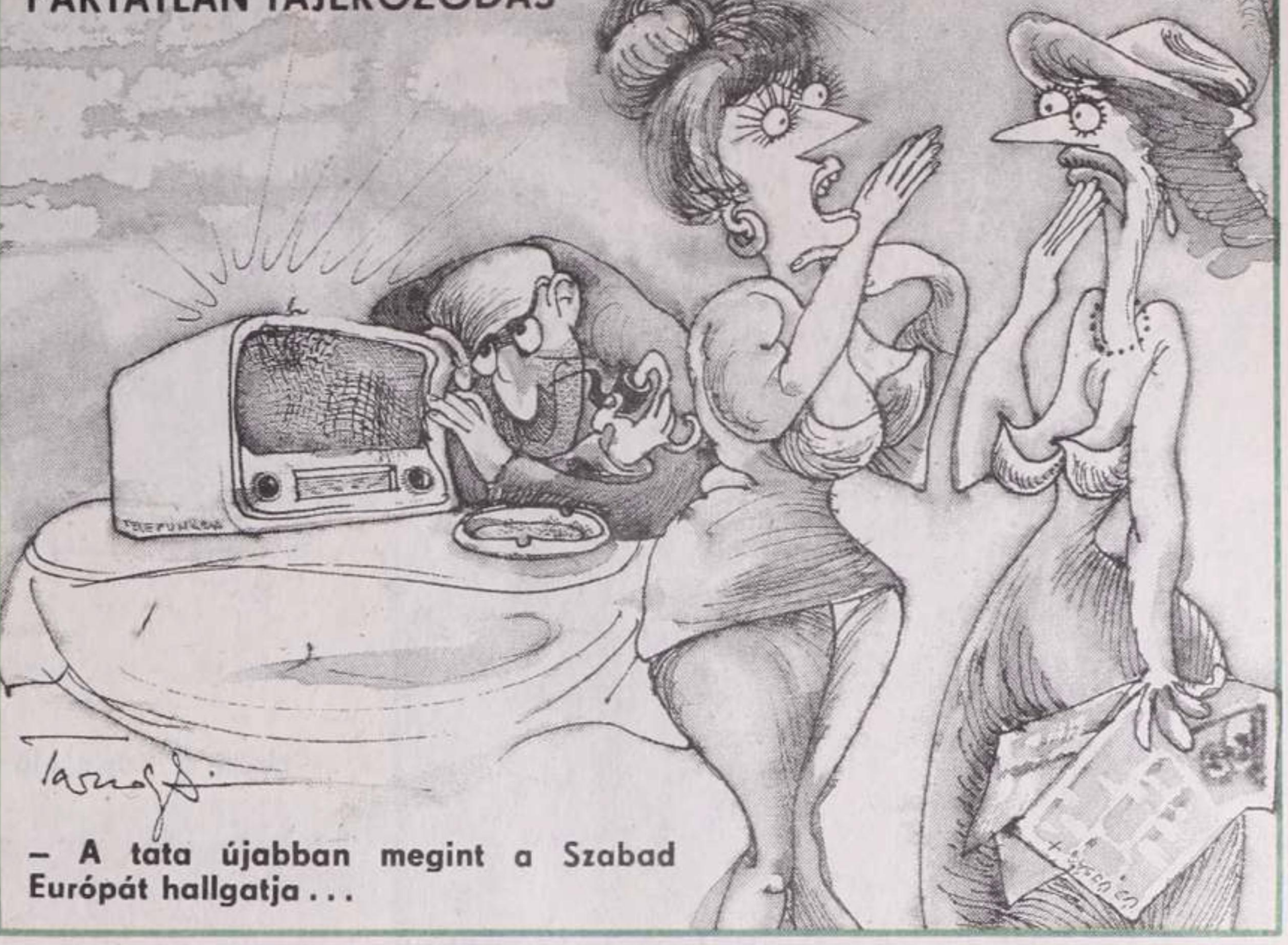

— A tata újabban megint a Szabad Európát hallgatja . . .

NYELVTÖRVÉNY

— És követeljük, hogy a kisebbség ezentúl magában is csak a hivatalos nyelven beszéljen

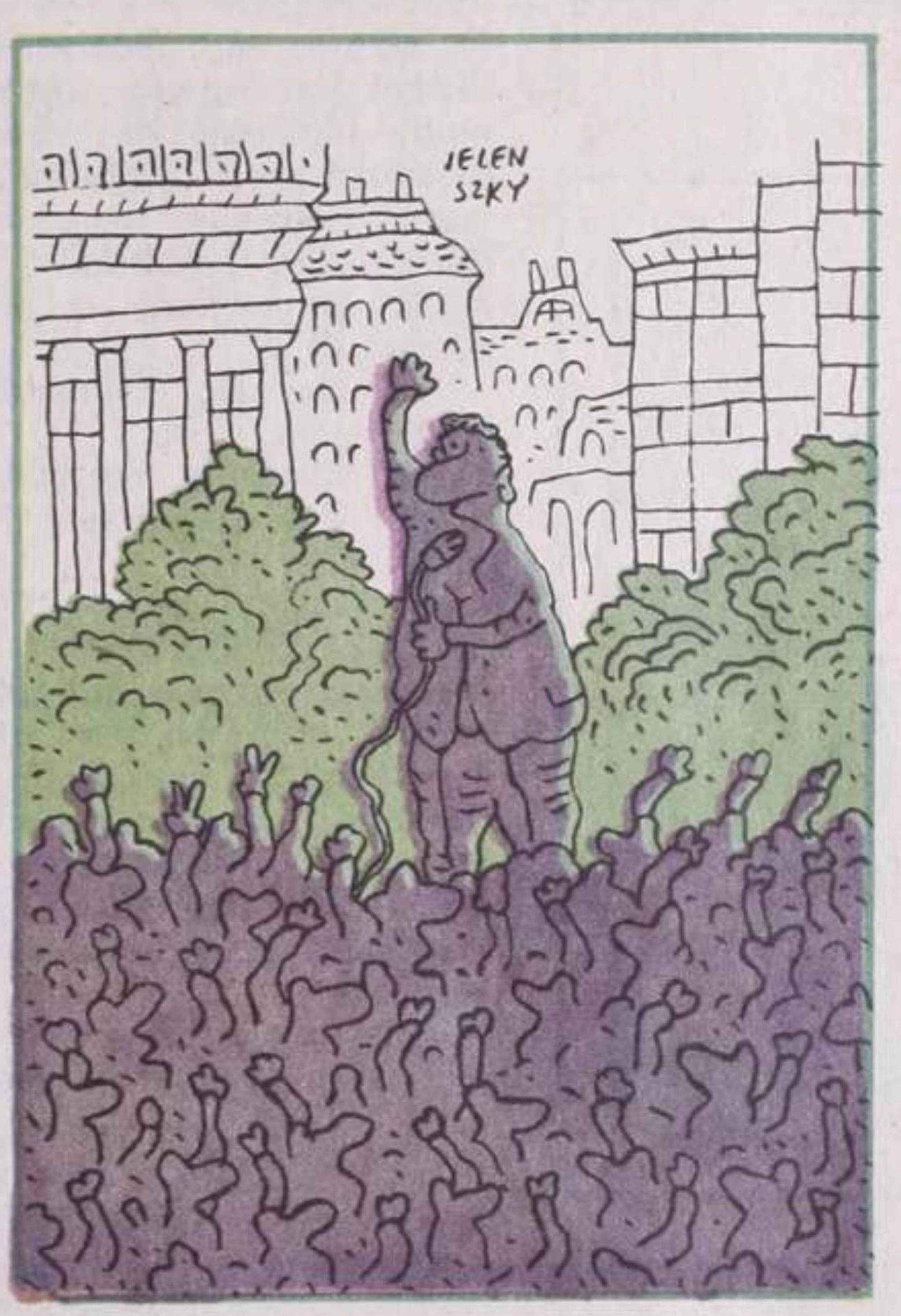

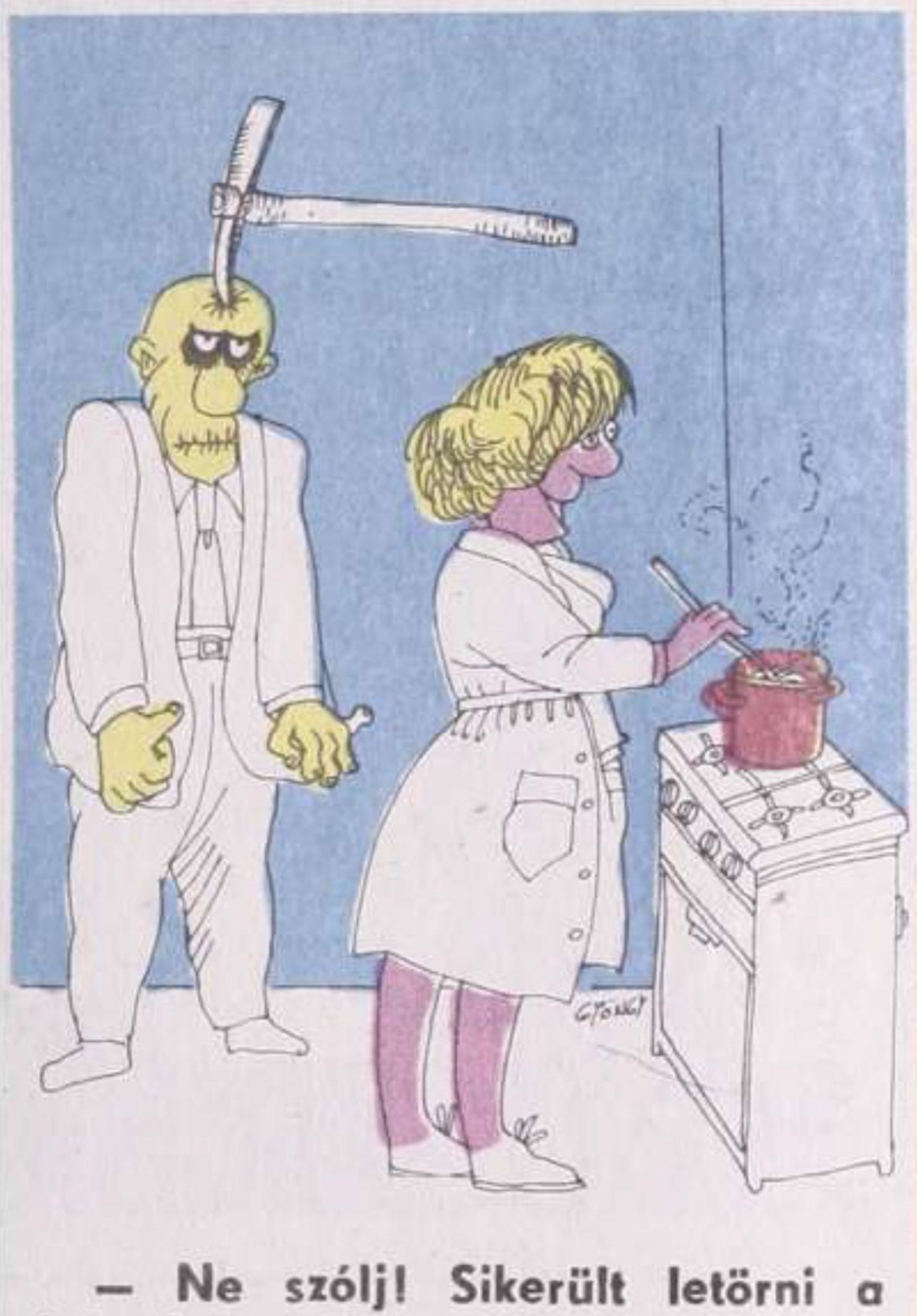

— Ne szólj! Sikerült letörni a bányászsztrájkot . . .

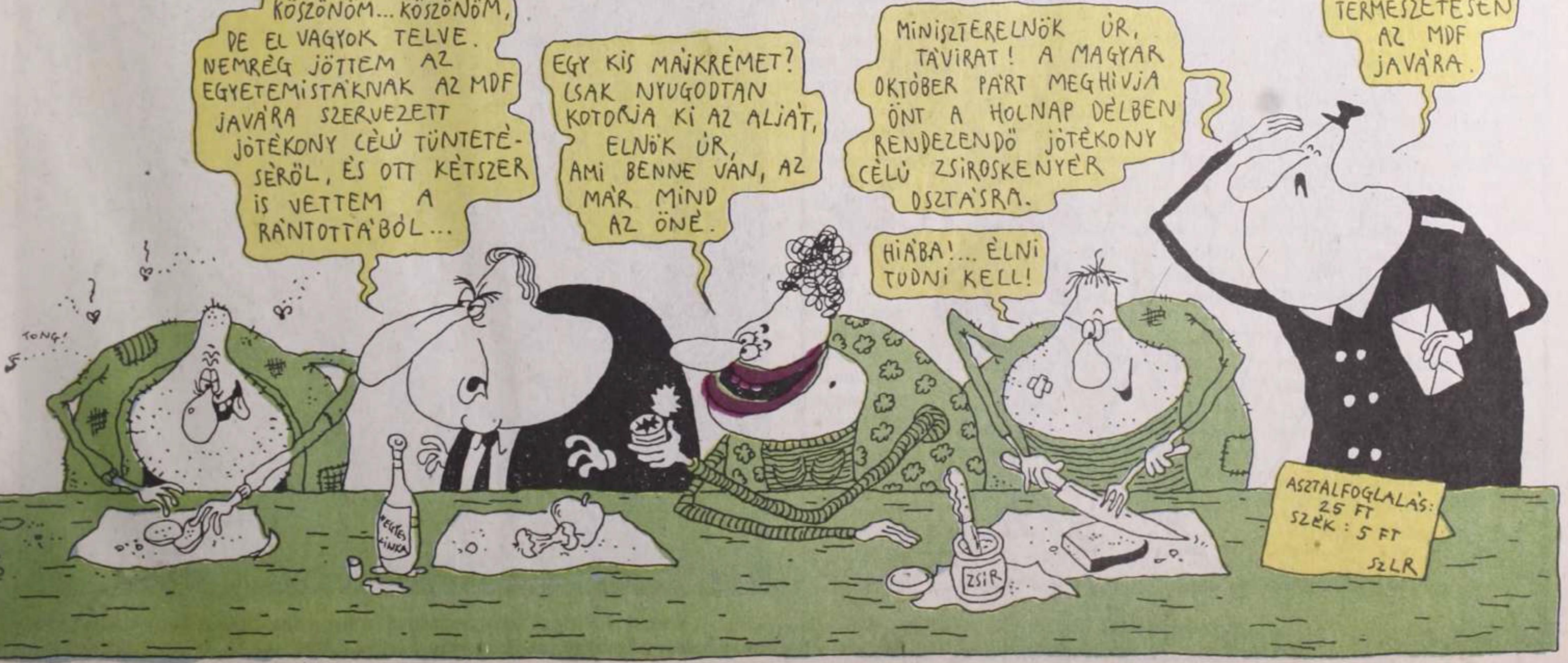
KÖSZÖNÖM... KÖSZÖNÖM, DE EL VAGYOK TELVE. NEMRÉG JÖTTEM AZ EGYETEMISTÁKNAK AZ MDF JAVÁRA SZERVEZETT JÓTÉKONY CÉLÚ TÜNTETÉSÉRŐL, ÉS OTT KÉTSZER IS VETTEM A RÁNTOTTÁBÓL...
EGY KIS MÁJKRÉMET? CSAK NYUGODTAN KOTORJA KI AZ ALJÁT, ELNÖK ÚR, AMI BENNE VAN, AZ MÁR MIND AZ ÖNÉ.
MINISZTERELNÖK ÚR, TÁVIRAT! A MAGYAR OKTÓBER PÁRT MEGHÍVJA ÖNT A HOLNAP DÉLBEN RENDEZENDŐ JÓTÉKONY CÉLÚ ZSÍROSKENYÉR OSZTÁSRA.
TERMÉSZETESEN AZ MDF JAVÁRA.
HIÁBA!... ÉLNI TUDNI KELL!
TONG!
VEGYES HÚSKA
ZSÍR
ASZTALFOGLALÁS: 25 FT SZÉK: 5 FT
SZLR

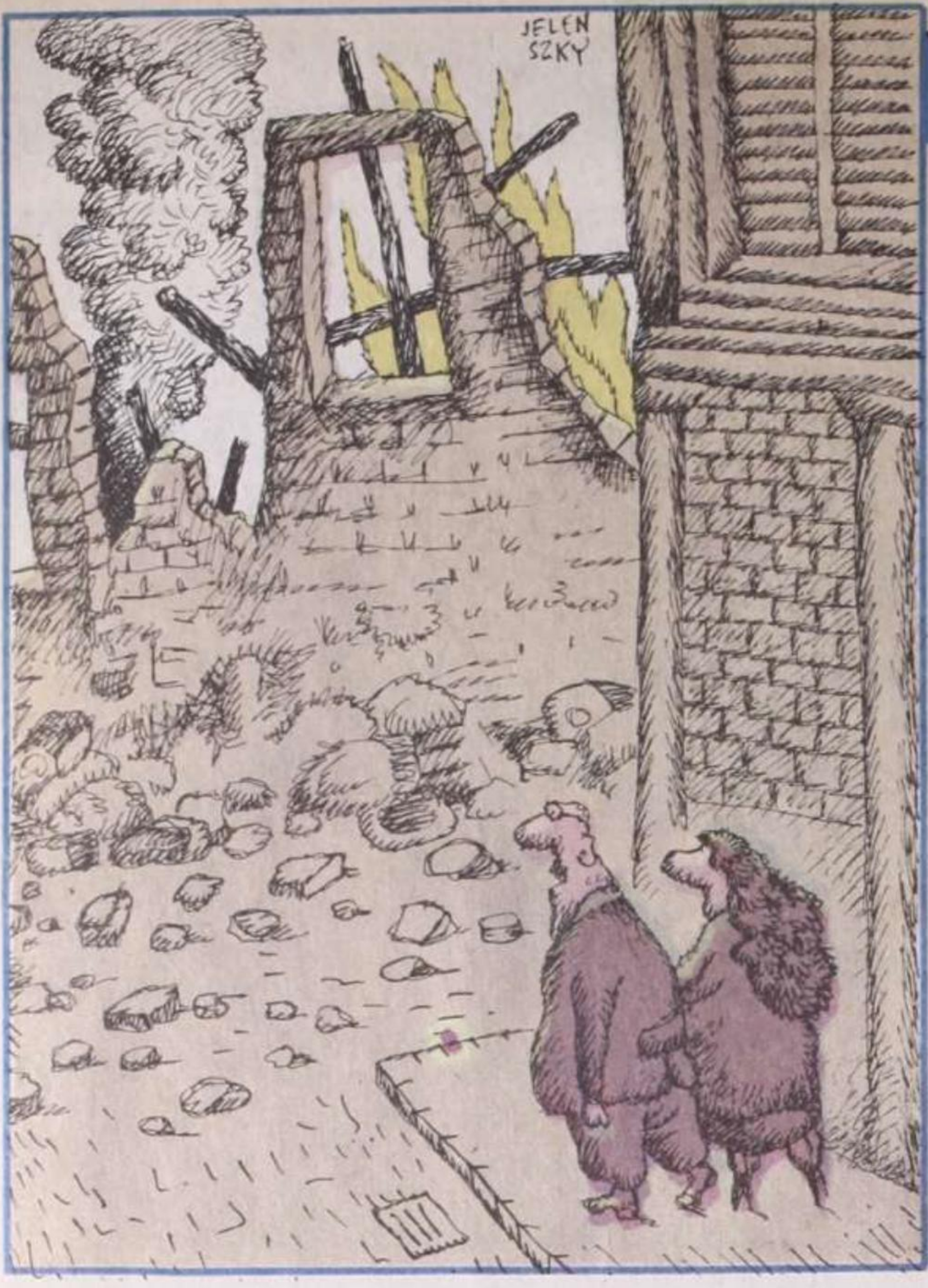

– Továbbjutott a Fradi!

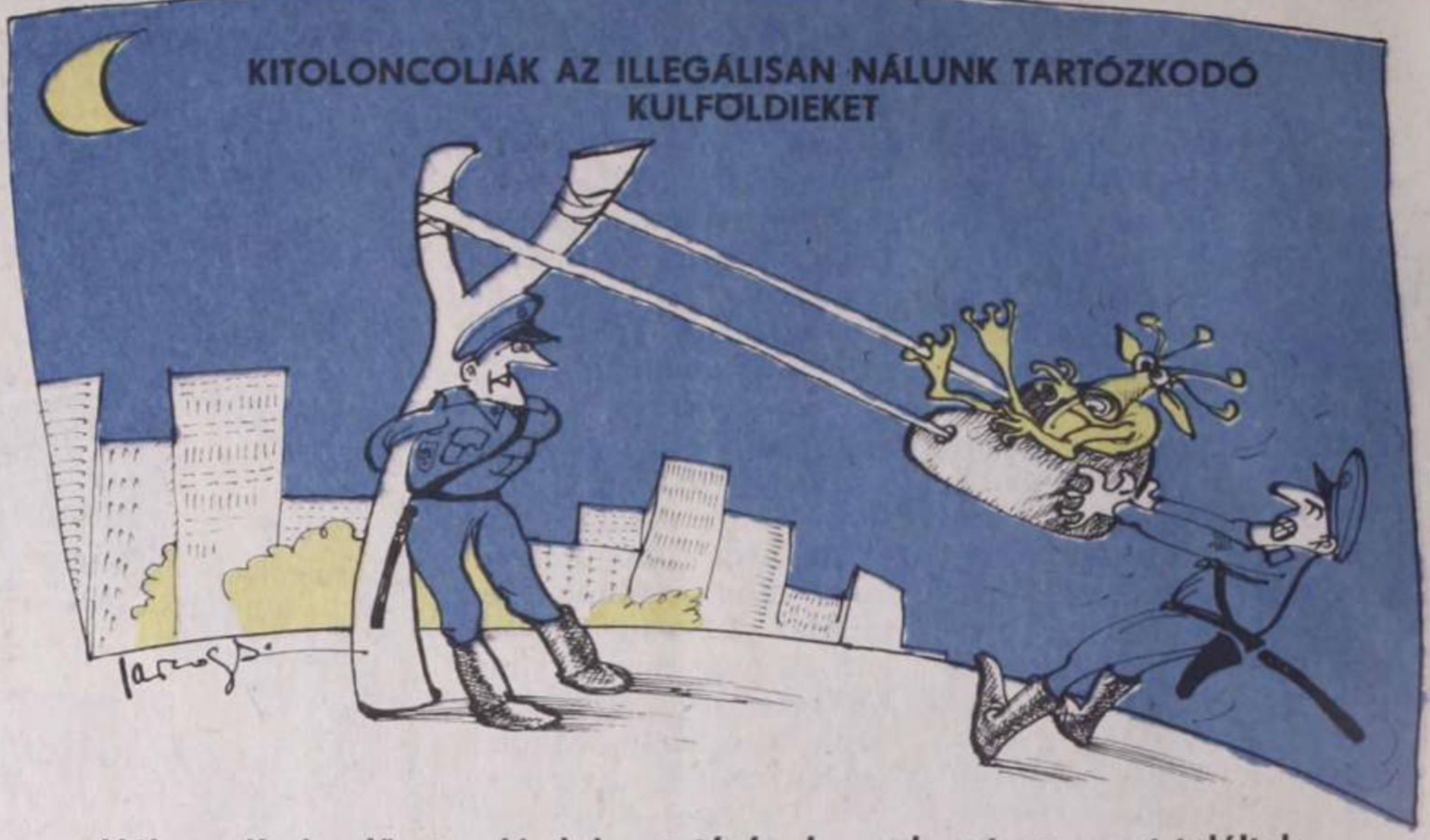
KITOLONCOLJÁK AZ ILLEGÁLISAN NÁLUNK TARTÓZKODÓ KULFÖLDIEKET

– Hála a Kurir előzetes kiszivárogtatásának, csak ezt az egyet találtuk...

ÉTELEK, ITALOK, VENDÉGEK

ELŐFIZETÉSES

Ez még a régi Bástyában történt, a Tuborg Söröző előtti időkben. Két öregasszony evett előfizetéses menüt, egyikük levesében fehérre főtt svábbogár.

Egyik öregasszony a másikhoz:

– Na, ide sem jövünk többet!

Egyik pincér a másikhoz:

– Ha én ezt előbb tudom...!

KERULET GYÖNGYE

A közeli főiskola hallgatói tavaszi szüneten, az étterem kong az ürességtől. A betévedő vendég rendel csontlevest finommetélttel, s bár az izét furcsállja, megbirkózik vele. Utólag kérdezi:

– Friss volt a leves?

– Persze, hogy friss! Tegnapi.

BLAHA ES KÖRNYÉKE

A vendég leül, de nincs türelme átböngészni az étlapot. Megbízik a pincérben:

– Tud ajánlani valami jót?

– Bástya, Rákóczi, Nagydiófa.

(Azaz felsorolta a szomszéd éttermeket.)

VODKA

A moszkvai társasutazáson egy idős házaspár eldicsekszik: néhány kopejkáért luxus vodkát vettek, olcsósága miatt rögtön két üveggel. Az idegenvezető kételkedik, de ők erősködnek: ez luxus vodka, a legjobb minőség. Vacsorához lehozzák az egyik üveget, megoldódik a rejtély.

A cimke felirata: Ukszusz (ecet).

VÍZ

Kevesen tudják, hogy külföldön legveszélyesebb ital: a víz. A Balkánon a forralatlan vízvezetéki víztől vérhast, kolerát lehet kapni. Egy idegenvezető Leningrádban, egy újságíró Berlinben kapott hasmenést a csapvíztől, de Moszkvában is forralt víz áll a családi asztalon, forralatlanul nem isszák. A magyar vendéglátóipar védi egészségünket: a legtöbb helyen nem hajlandók egy pohár sima vizet kihozni. Szóda sincs, csak palackos ásványvíz. Azt már nem látja a vendég, amikor az ásványvizes üvegbe szódát nyomnak – de jut belőle a csapolt sörbe is. Talán azoknak van igazuk, akik azt mondják: a víz csak mosakodásra való.

Rudnai Gábor

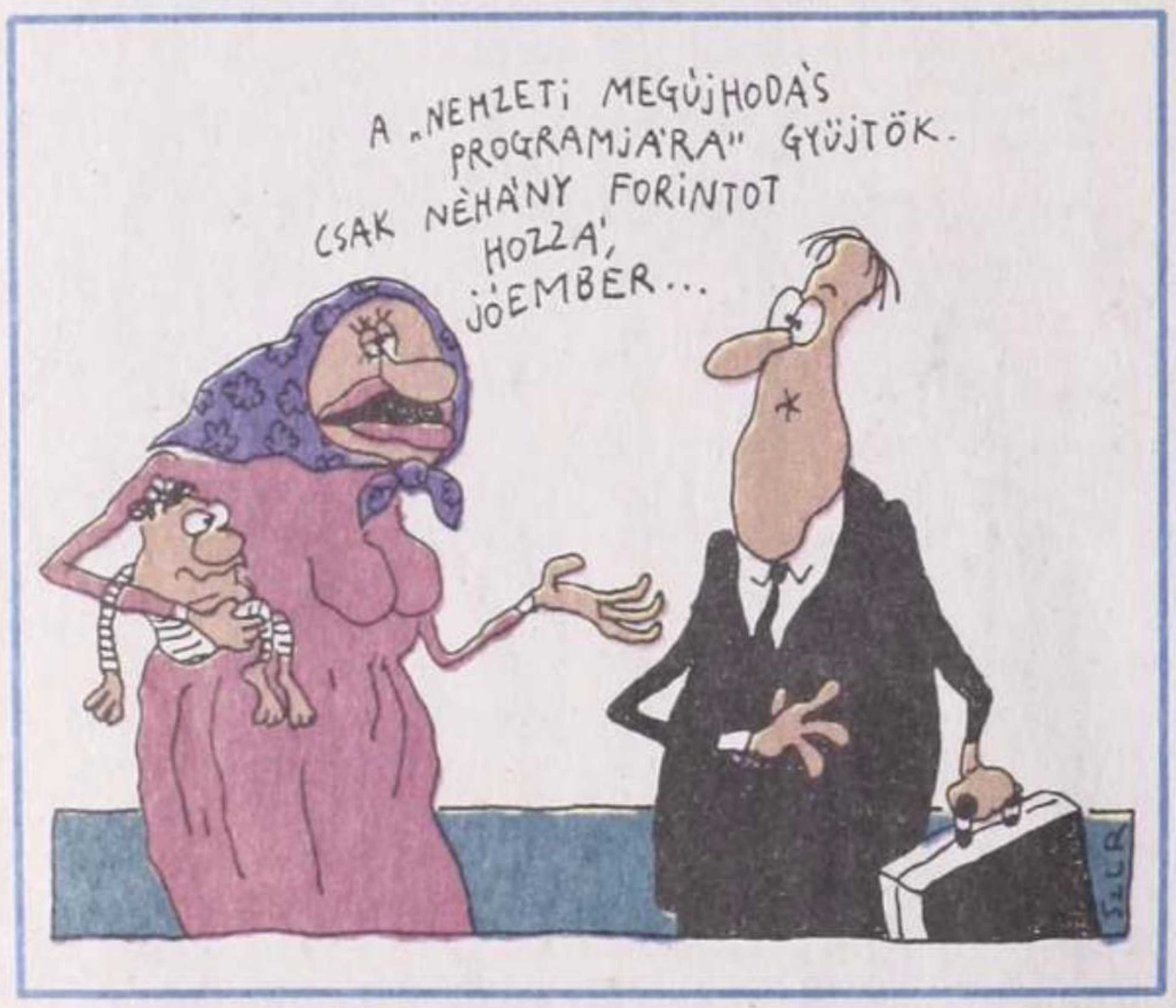
A „NEMZETI MEGÚJHODÁS PROGRAMJÁRA" GYŰJTÖK. CSAK NÉHÁNY FORINTOT HOZZÁ, JÓEMBER...
SzLR

LÍZING...

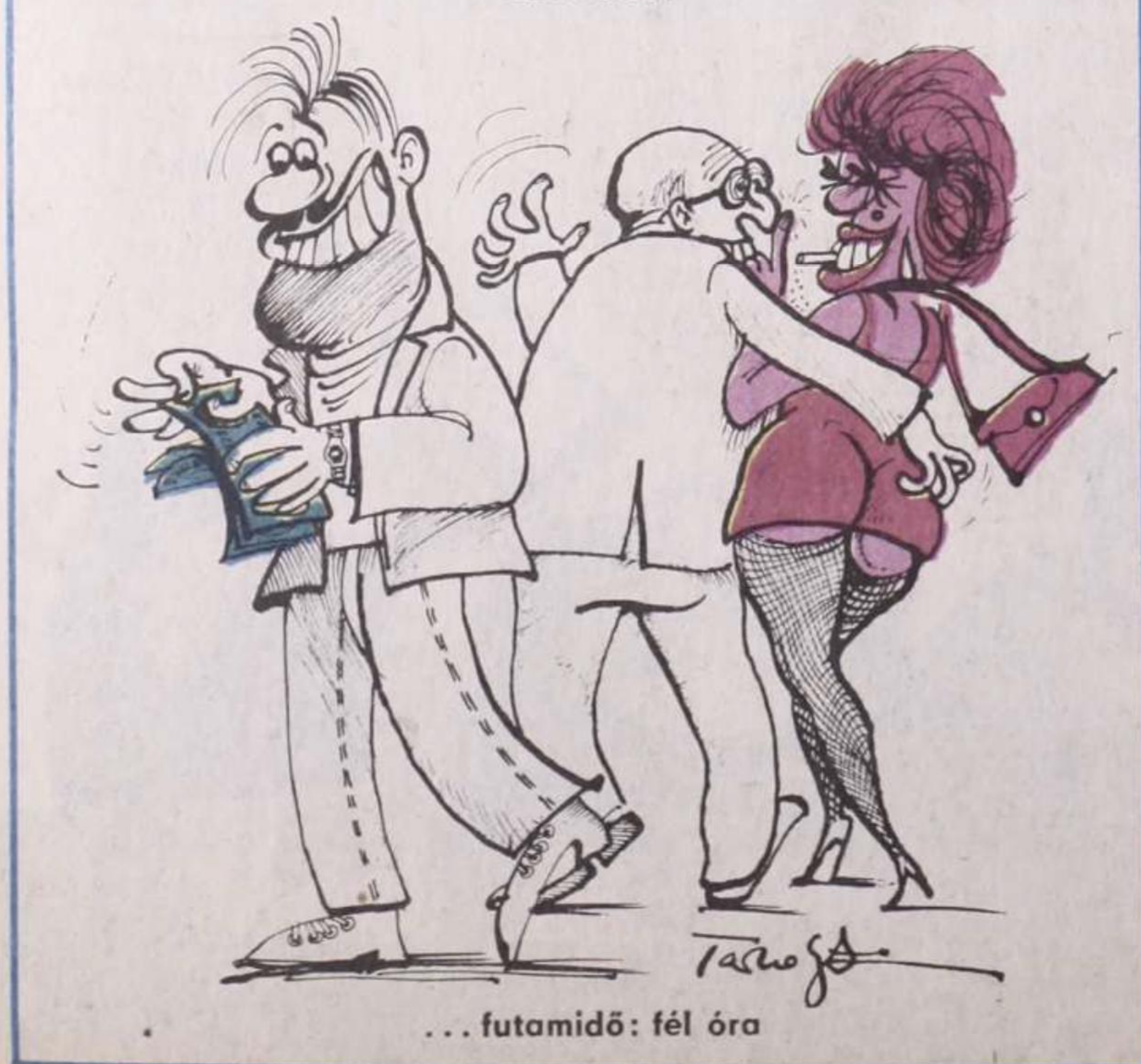

... futamidő: fél óra

NYUGATI HATÁRON

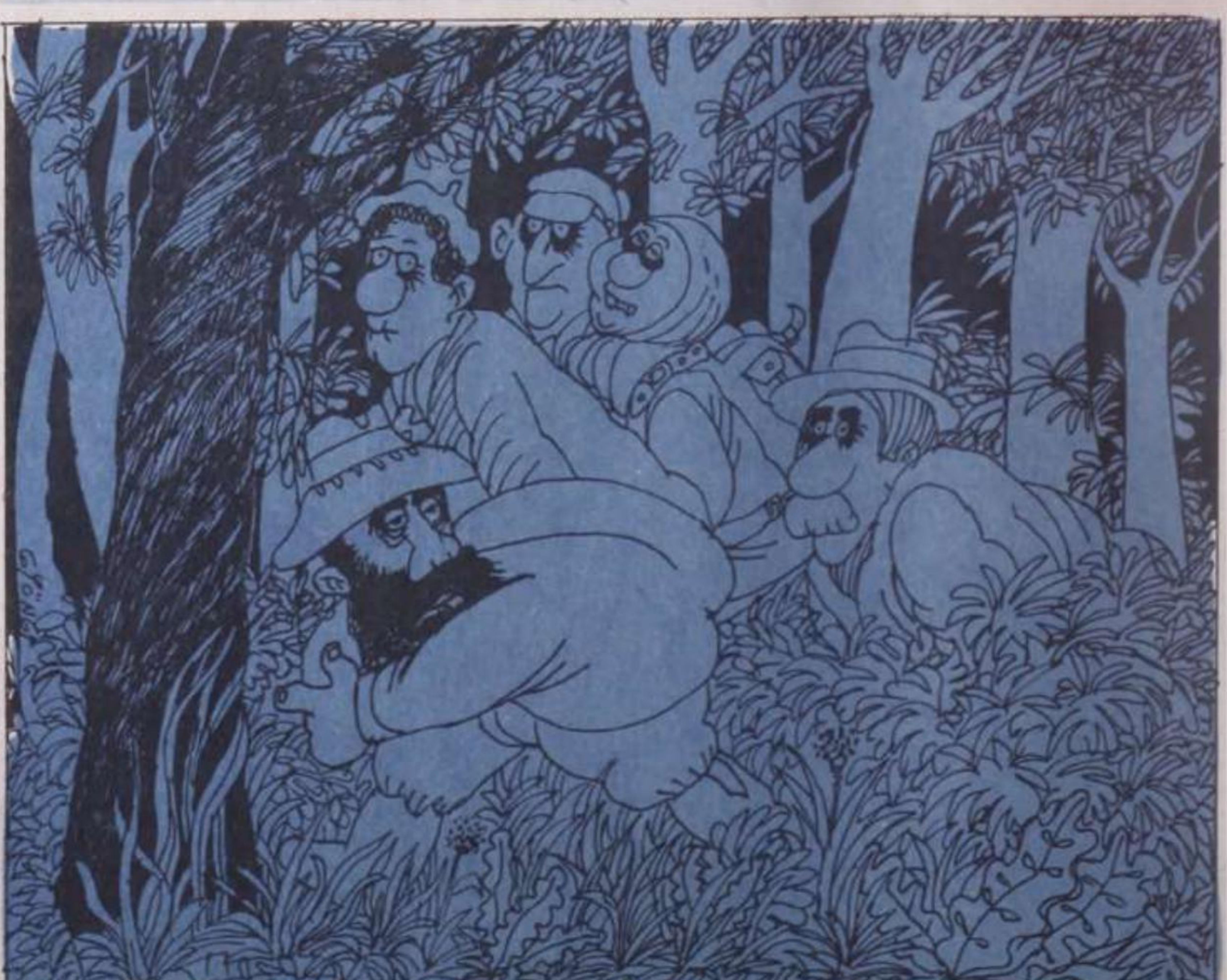

– Ferenc! Hogy van bolgárul meg románul a lopakodni szó, mert csak németül jut eszembe...

OLAJASZÁLYOS IDŐ LESZ

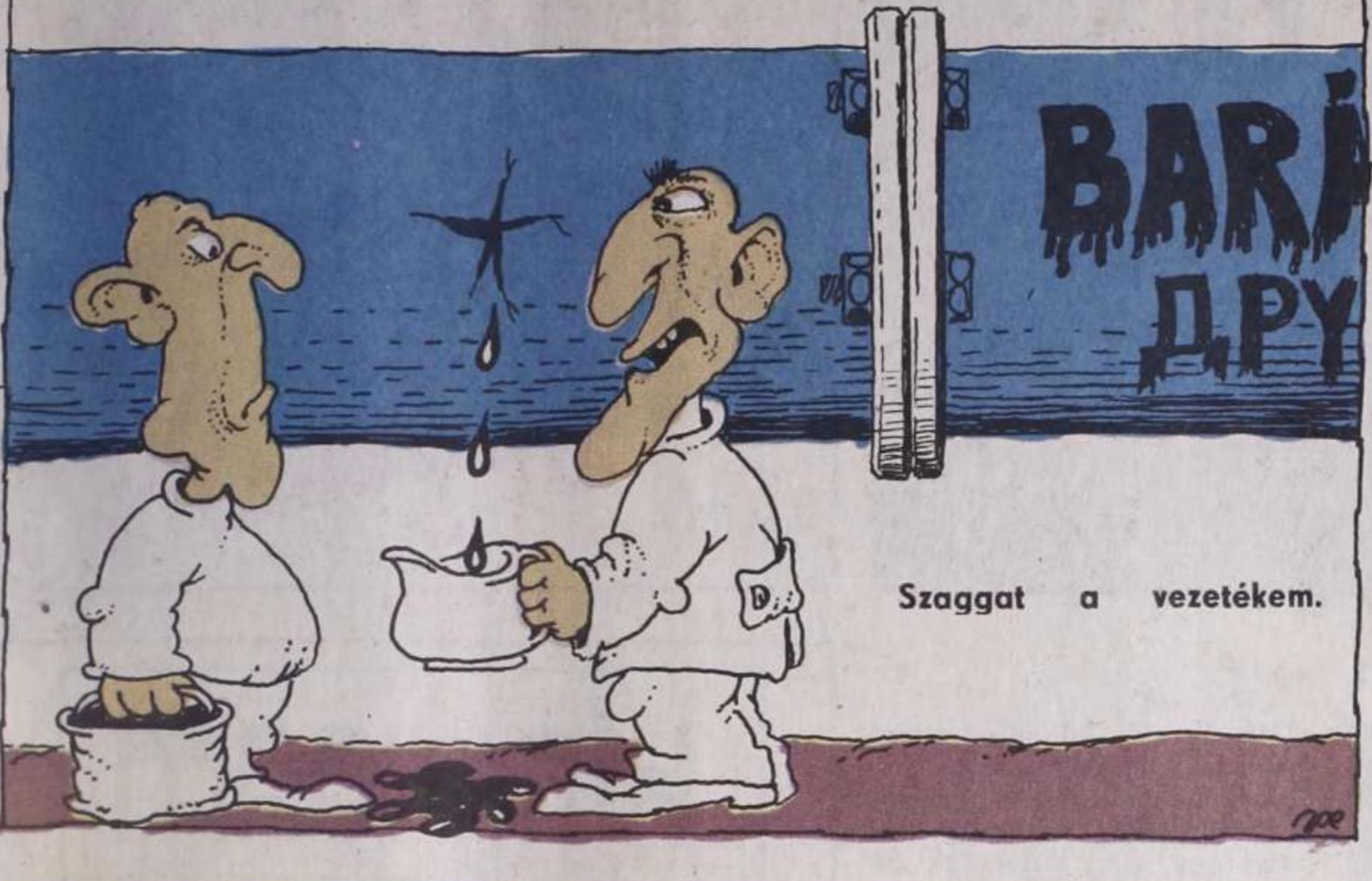

Szaggat a vezetékem.

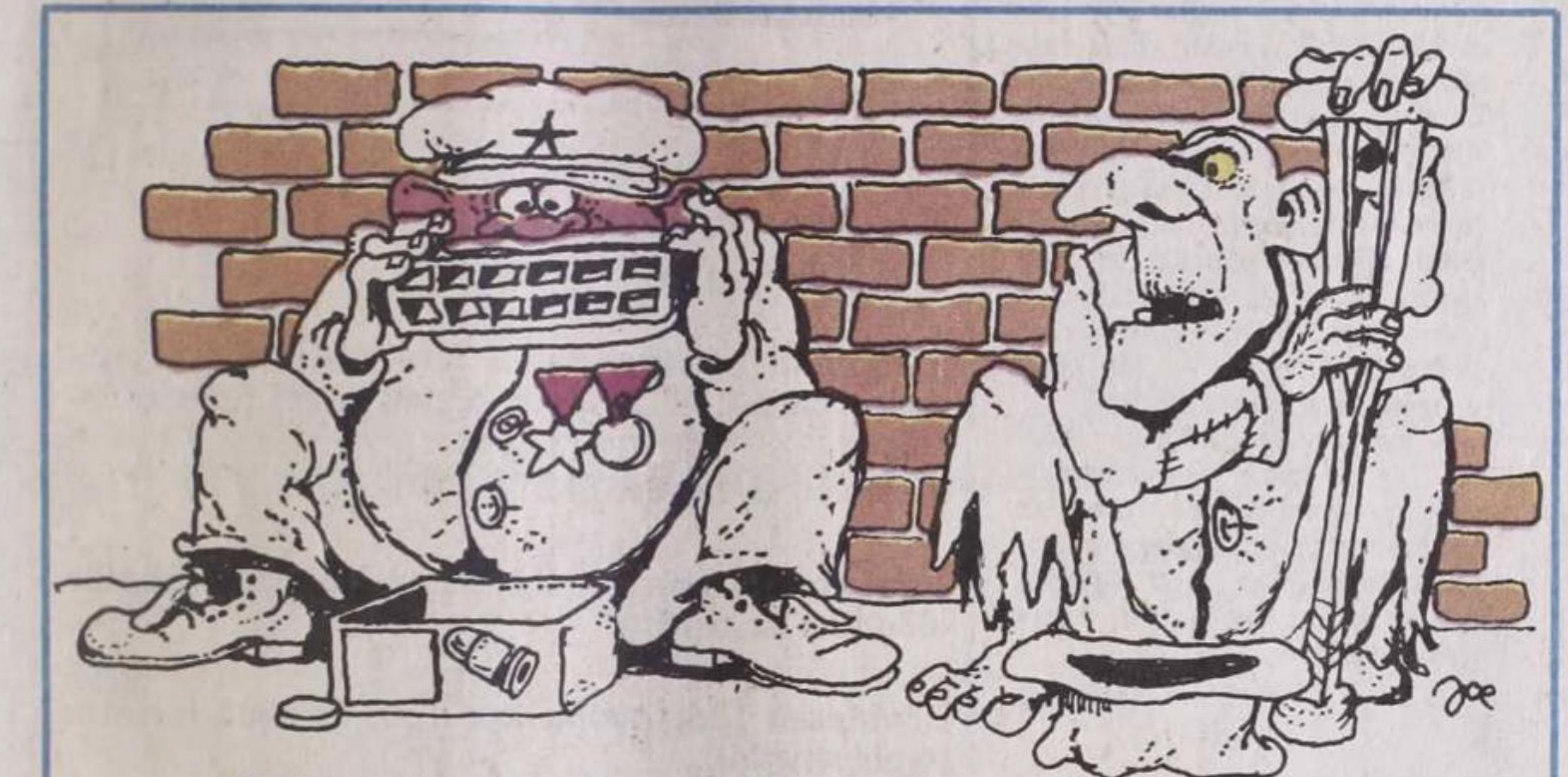

– Kolléga! Ha állandóan a bunkócskát nyekergi, akkor keressen magának egy másik placcot.

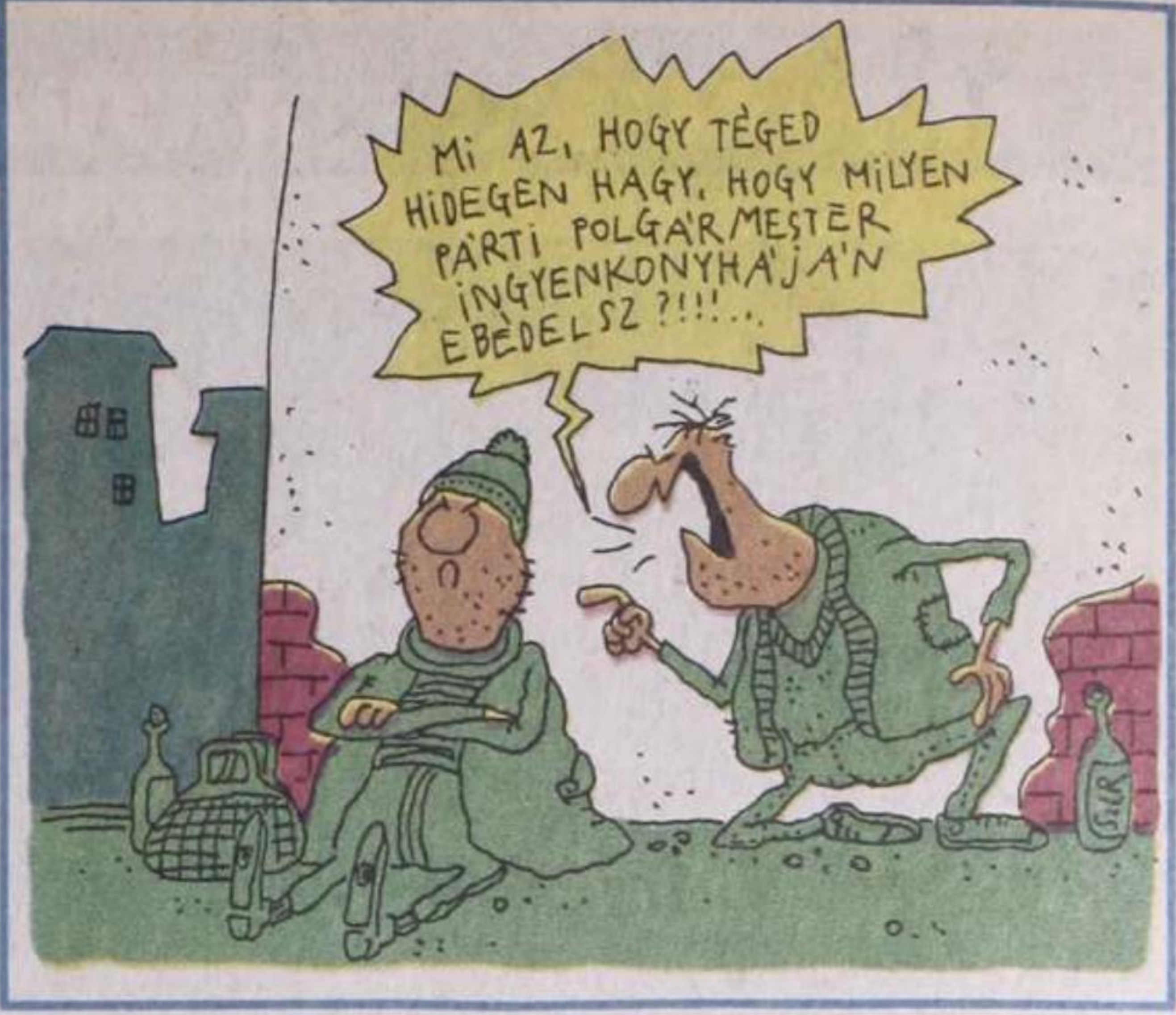
MI AZ, HOGY TÉGED HIDEGEN HAGY, HOGY MILYEN PÁRTI POLGÁRMESTER INGYENKONYHÁJÁN EBÉDELSZ ?!!!...
SÖR

MI FÉL SZAVAKBÓL IS MEGSÉRTJÜK EGYMÁST...

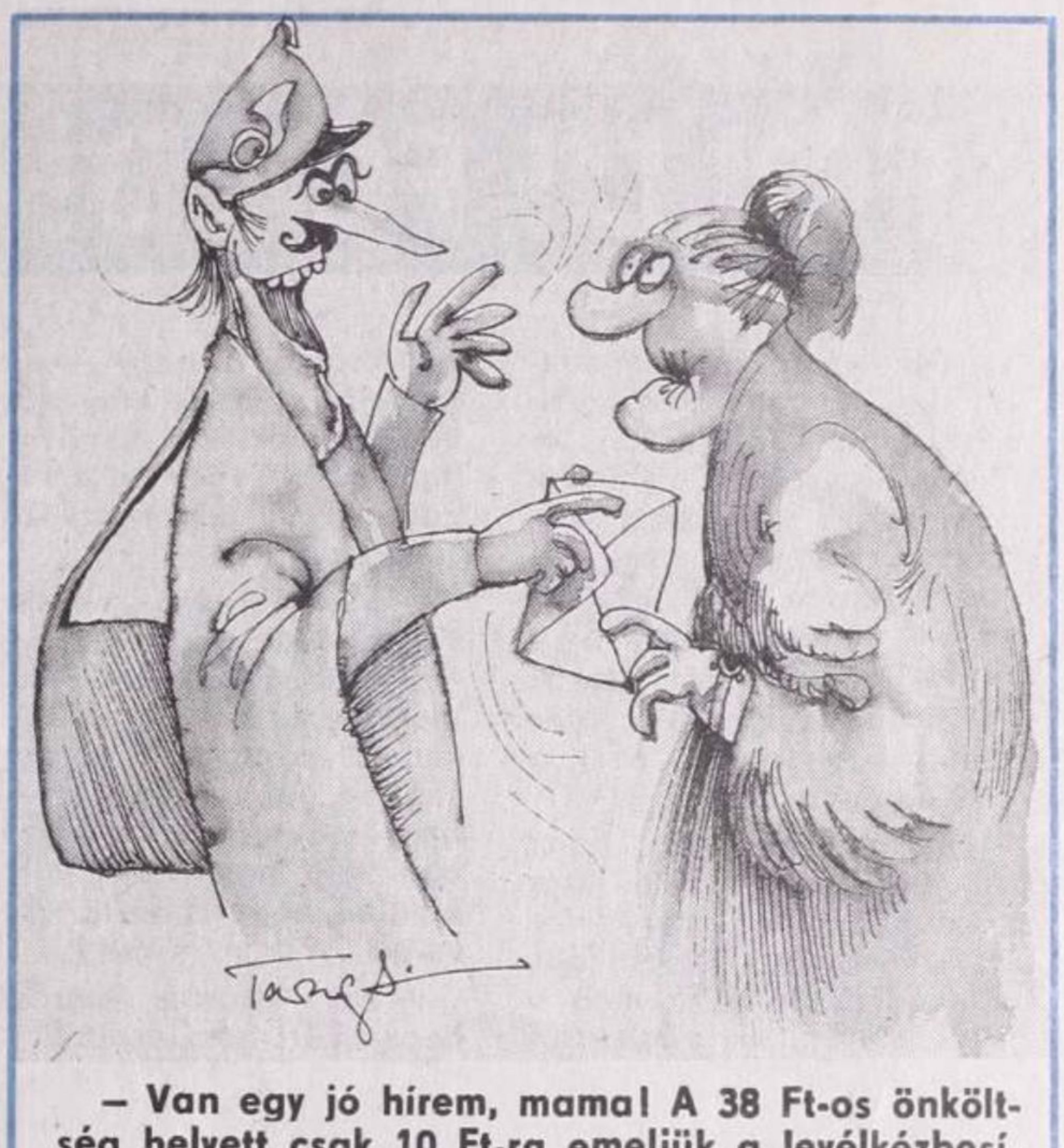

– Van egy jó hírem, mama! A 38 Ft-os önköltség helyett csak 10 Ft-ra emeljük a levélkézbesítés díját!

PRIVATIZÁLT KÖZÉLETI FIGURA:
MAGÁNPOLITIKUS

MAGYAR WESTERN

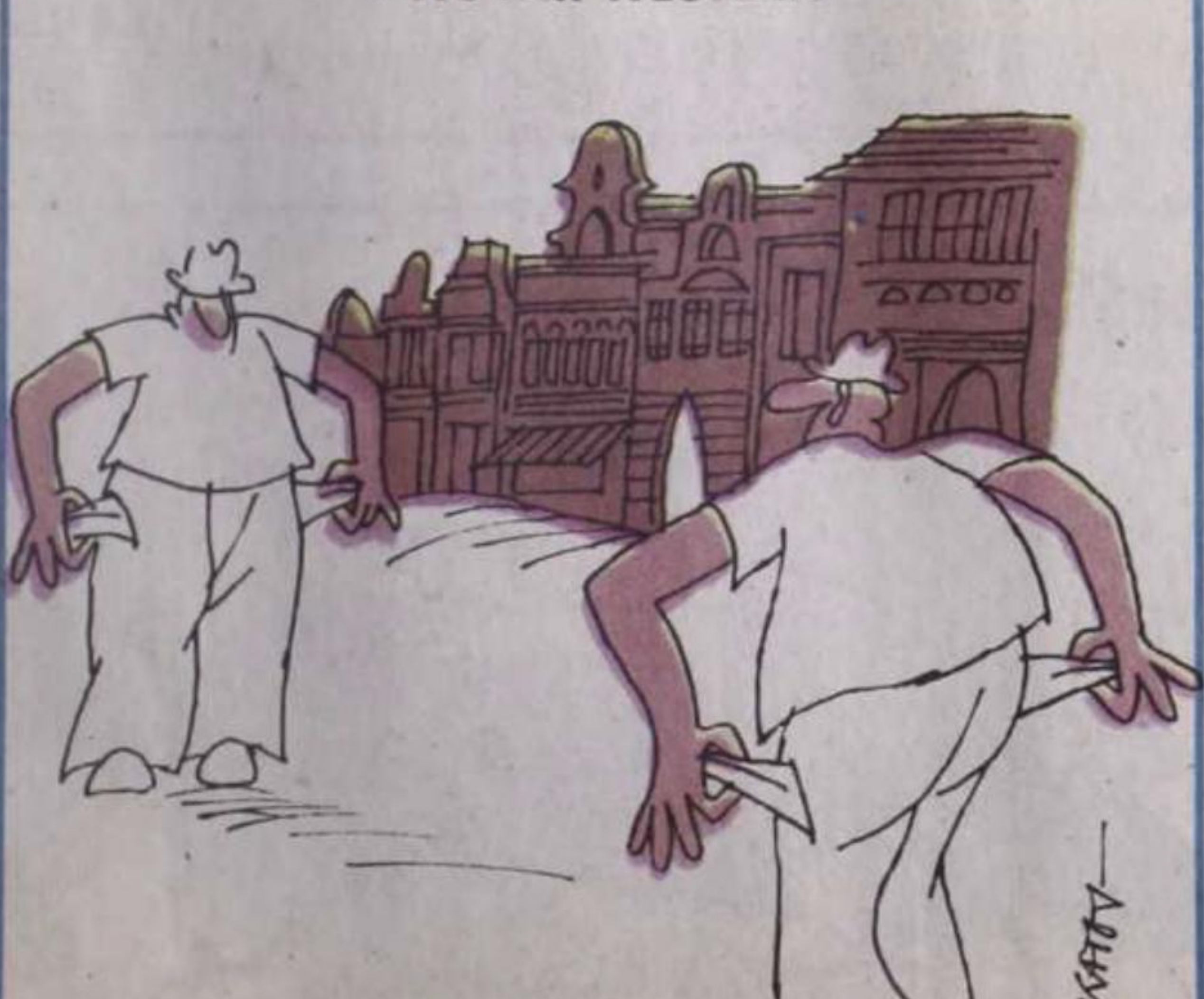

KÁR A BENZINÉRT

Úgy tűnik, leginkább minálunk gyűrűzik be a keleti kalamajka, talán ezért hallok egyre többet a négyütemű Trabantról. Takarékos benzinparipa, valami ilyent készül venni a magyar, vagy hasonlóra kuporgat.

Milyen ismerős a jelenség!

Negyvenvalahány éve, tartós diétától karcsúan, de boldogan imbolyogtunk elő a pincékből, és ha maradt szobánk, nekifogtuk berendezni az akkori divat szerint. Középre került a gyalulatlan deszkaláda, kiolvasott újságpapír lett a selyemdamaszt abrosz, kiürült, repedt mustáros pohár a meisseni garnitúra. Aztán madzaggal rögzített lódenkabátban vizitbe indultunk. Elragadtatva láttuk, hogy minden barátunk ilyen elegánsan lakik!

Teltek az esztendők, anyám átszellemülten hajolt egy kirakathoz. – Erre spórolok...

Bent egy valódi fotelágy volt látható. Én kaptam! Nappal lehengerlően randa karszék, este háromrét széjjel lehetett hajtani. Pontosan tíz centivel volt rövidebb bárki lábánál. Nyomott középen, és nyomott mindenütt. Hamarosan valamennyi otthon pompás dísze lett. Hány nemzedék edzősködött acélossá billegően göcsörtös lapján!

Ismét tovaröppent néhány év és szólt a sógor:

– Vasárnap ugorjatok át hozzánk, mutatok valamit.

Mentünk, majd szájtátva torpantunk meg a küszöbön, és a nagymama belesápadt az irigységbe.

– Világítós rekamié! – lelkendezett, alig bírt megszólalni az örömtől... – Jaj, nem szabad! – Az utolsó pillanatban rángatott vissza, mert már majdnem ráültem. – Előbb varrunk rá védőhuzatot.

Leülni persze arra sem volt szabad. (Sárga alapon lila, eszelős polipok, alul fodorral.) Terítettek alám kimustrált lepedőt, arra nejlonzsákot. – Tiszta a ruhád? – kérdezték gyanakodva.

Este kihurcolták az asztalt a konyhába, tetejébe tornyozták a kárpitozott székeket, meg a világvevő néprádiót, és máris ki lehetett nyitni a rekamiét. Hosszában lapjával hárman is elfértek, és mindenkinek csak egy arasszal lógott le a lába. És az üveges vitrinbe tett borzalmas balatoni emlékeket ki lehetett volna világítani, ha bárki is lett volna nálunk olyan könnyelmű, hogy potyára égesse a villanyt, hülyeségekért. Nem emlékszem, hogy bárki is erre vetemedett volna, pedig remek termést takarítottunk be, világítós rekamiékből.

Múlt vasárnap csengett a telefon. – Ugorjatok át. Meglepetés!

– Vettetek szekrénysort? – tippeltem, mert manapság az kötelező. – Video? Parabolás tévé? Négyütemű plasztikmerci?

– A nejem már elpletykálta – fakadt ki bosszúsan.

– Nem, dehogy!

– Akkor hogyan találtad ki?

Istenkém, női megérzés igenis létezik.

G. Szabó Judit

AKTUÁLIS... AKTUÁLIS... AKTUÁLIS... AKTUÁLIS...

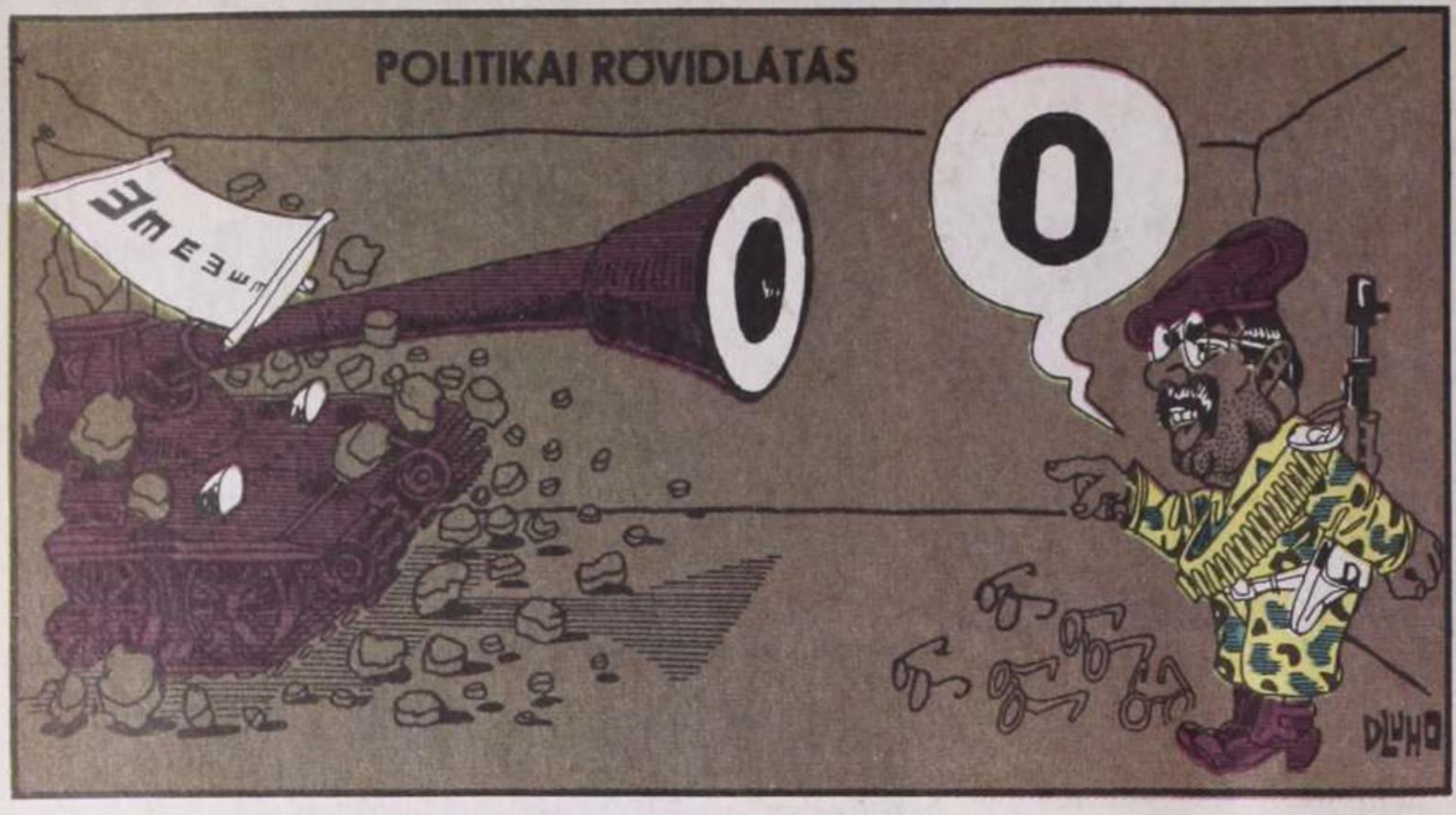
POLITIKAI RÖVIDLÁTÁS

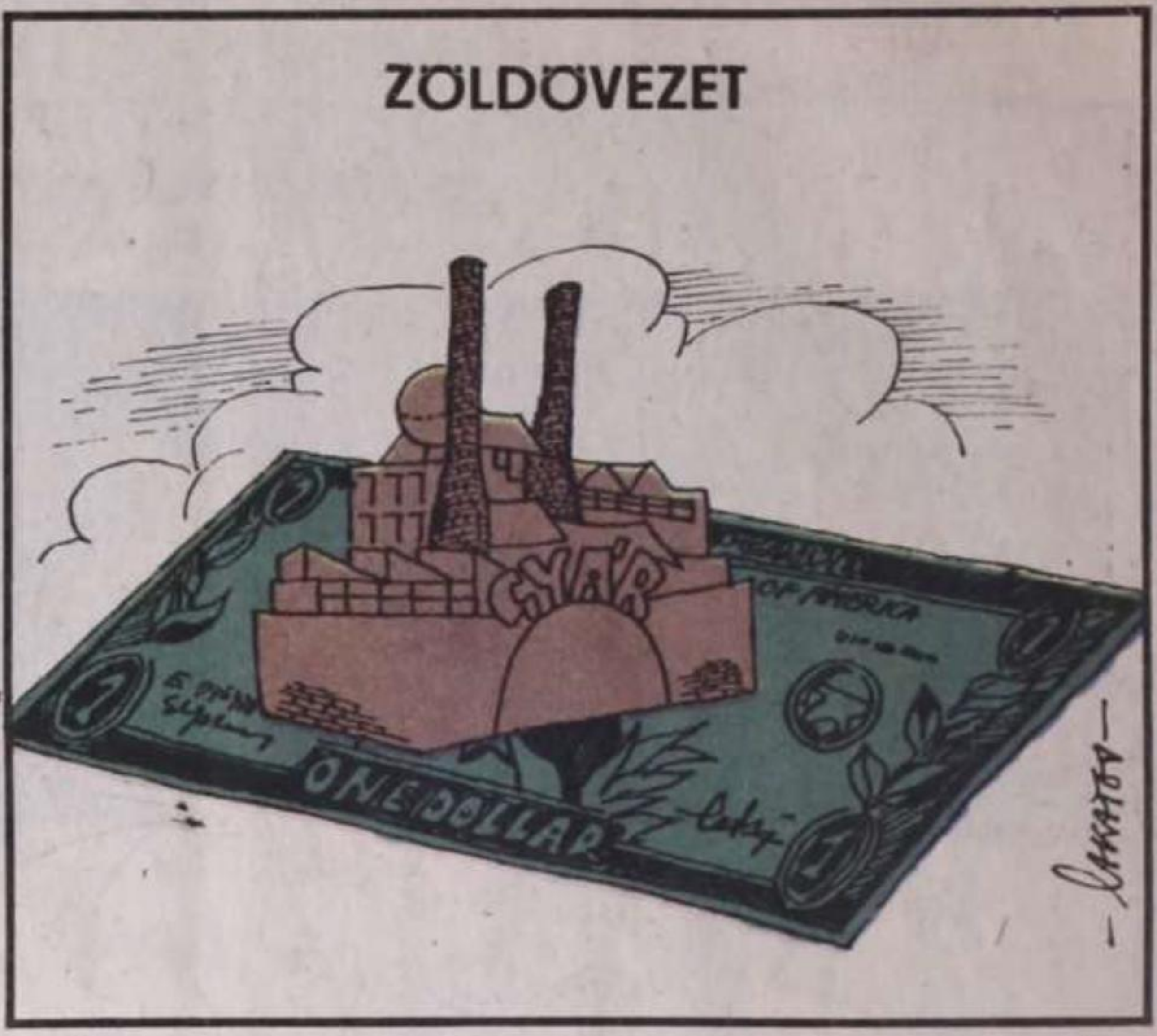
ZÖLDÖVEZET

FÖLD! FÖLD!

– Oh, bölcs kádi, mindenek tudója, aki Allah bizalmasa, s így az igazság letéteményese vagy, eljöttem hozzád, hogy világosítsd meg elmémet, mivel, ha apró darabokra töröm a fejemet, akkor se tudok válaszolni a kérdések kérdésére.

– Nyögd ki igazhívő, és ne dumálj már annyit, nem a parlamentben vagy!

– Tudod, ugyebár, bölcs kádi, hogy aszály volt, hogy a mezőgazdaság egy része enélkül is a csőd szélén állt, hogy a magas adók meg a zöldségmaffia a végletekig kiuzsorázza a nagy- és kistermelőket, hogy magasak a hitelkamatok és megfizethetetlenek a gépek és a vegyianyagok... Óh, bölcs kádi! Te alszol?

– Mi, mi? Mit mondasz? Persze, addig szundítok egyet, amíg te hajtod az imamalmot, fiam. Mit gondolsz, én nem olvasom mindezt az újságban, nem nézem a tévében és nem hallom a rádióban nap nap után? Azzal kezdted, hogy kérdezni akarsz valamit tőlem. Kivele!

– Azt akarom kérdezni, hogy miért nem ezekkel foglalkozik a földművelésügyi miniszter, ahelyett, hogy...

– Ne folytasd, igazhívő, máris felelek. Elmondok neked egy igaz történetet, és mindent érteni fogsz. Egy forró későnyári napon sötét felhők tornyosultak az égen. Zengett az ég, cikáztak a villámok és Allah szörnyű jégesőt zúdított a szőlőskertekre. A főgazda kétségbeesett dühvel rántott ki egy karót, és teljes erejéből csépelni kezdte a szőlőtöveit. „Lássuk, Úristen – kiáltotta –, mire megyünk ketten!"

– Köszönöm, bölcsek bölcse, most már megvilágosodott az elmém. Már meg se kérdezem tőled, ahogy szándékoztam, mert már tudom, mit is jelent az a szó, hogy reprivatizáció...

(teknős)

Megfogadtuk a Dobd el a szemüveget című könyv tanácsát... És kérjük a becsületes megtalálót, hogy jutalom ellenében jelentkezzék. SURGŐS!

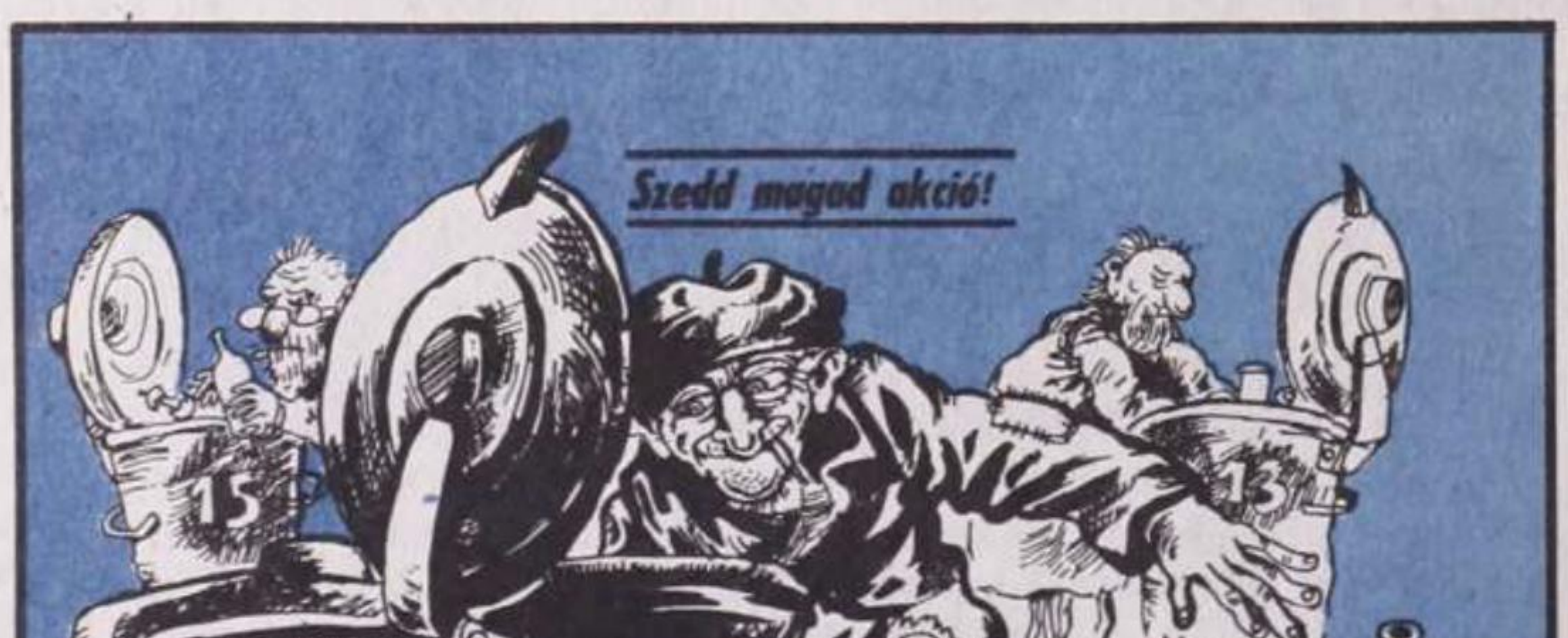

HÍRFICAM

Még egyszer a hordóról:
Azé a hordó, aki csapra üti!

A nyugati és távol-keleti tőke beáramlása jótékony hatású a magyar üzleti élet fellendülésére.
Tisztelet a bevételnek!

Agykereső Iroda kínálja szolgáltatásait. Rögtön eldobom az agyam!

Rövidesen forgalomba kerül az új 5000 forintos papírpénzünk.
Állítólag az egyik oldalán Széchenyi, a másik oldalán pedig a 10 000 forintos bankjegy képe lesz látható.

Szamizdatárverés! Bezúzott példányok kedvezményes áron.

Papírtakarékossági okokból úgy gondoltam, hogy a Takarékossági Világnappal kapcsolatosan nem írok egy sort sem!

Állatkertek Világkonferenciája lesz Budapesten. Az egyik legfőbb napirendi pont annak az eldöntése lesz, hogy az elefánt hogy megy be az oroszlán barlangjába?

ERBÉ

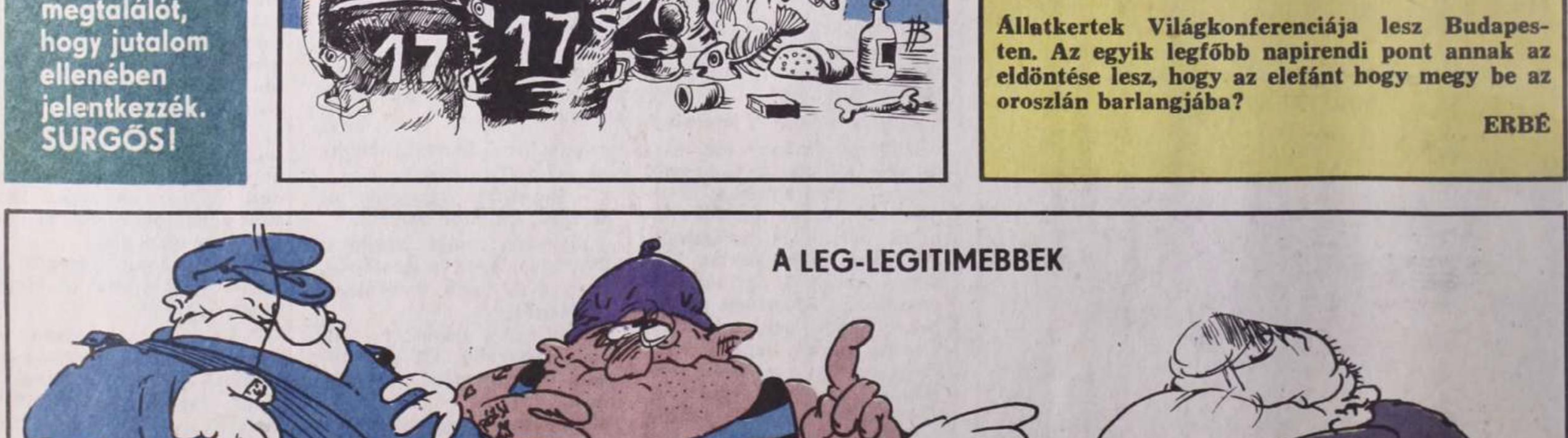
A LEG-LEGITIMEBBEK

– Most, hogy végre érvényesen megválasztott a Kovács család, kijöhetünk a mi adócsomagunkkal.

FOGÁSZATI HÓNAP

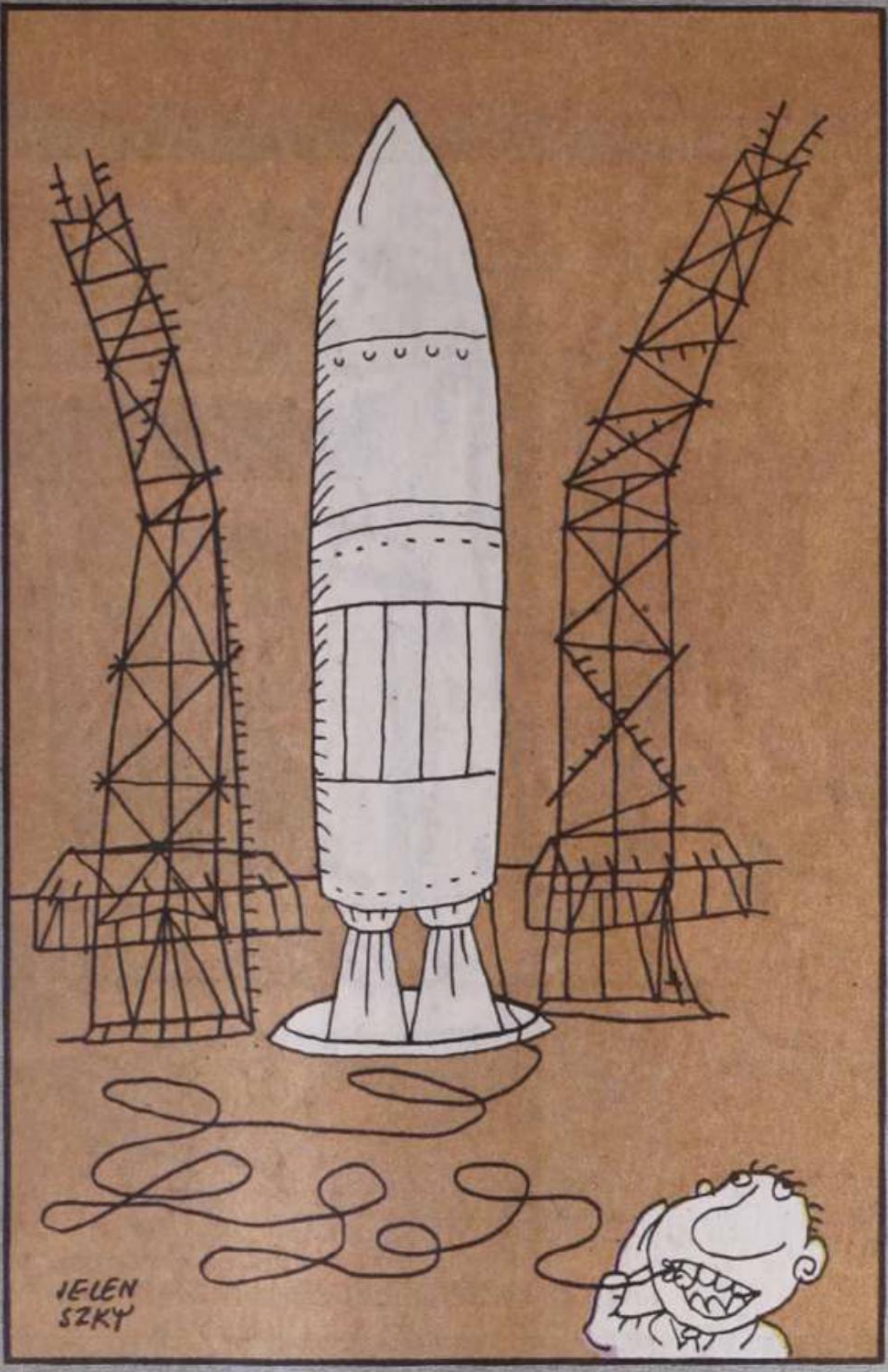

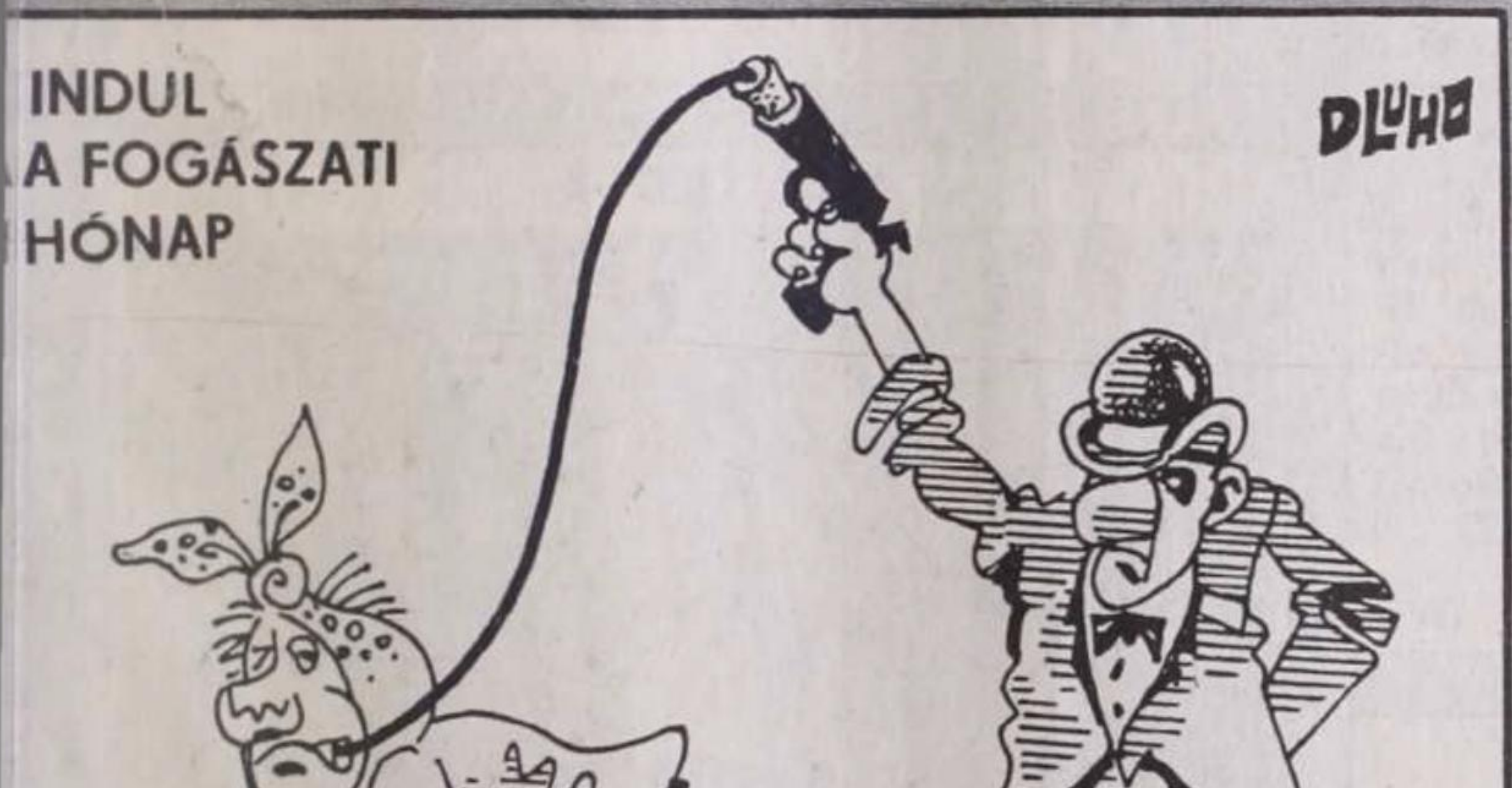
INDUL
A FOGÁSZATI
HÓNAP

MILYEN A
TAKARÉKOS PROTÉZIS?

FOGHÍJAS

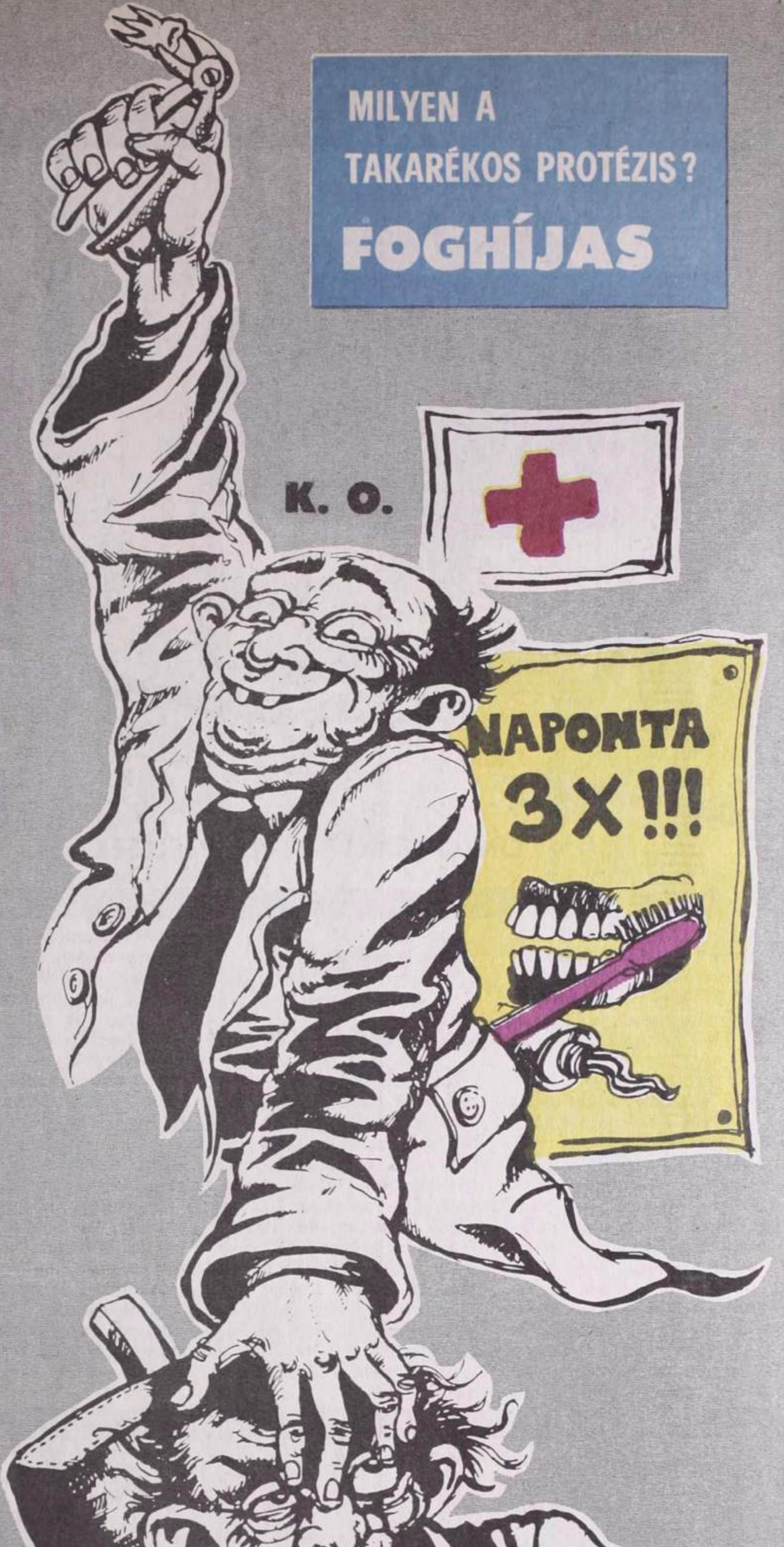
K. O.
NAPONTA
3X!!!

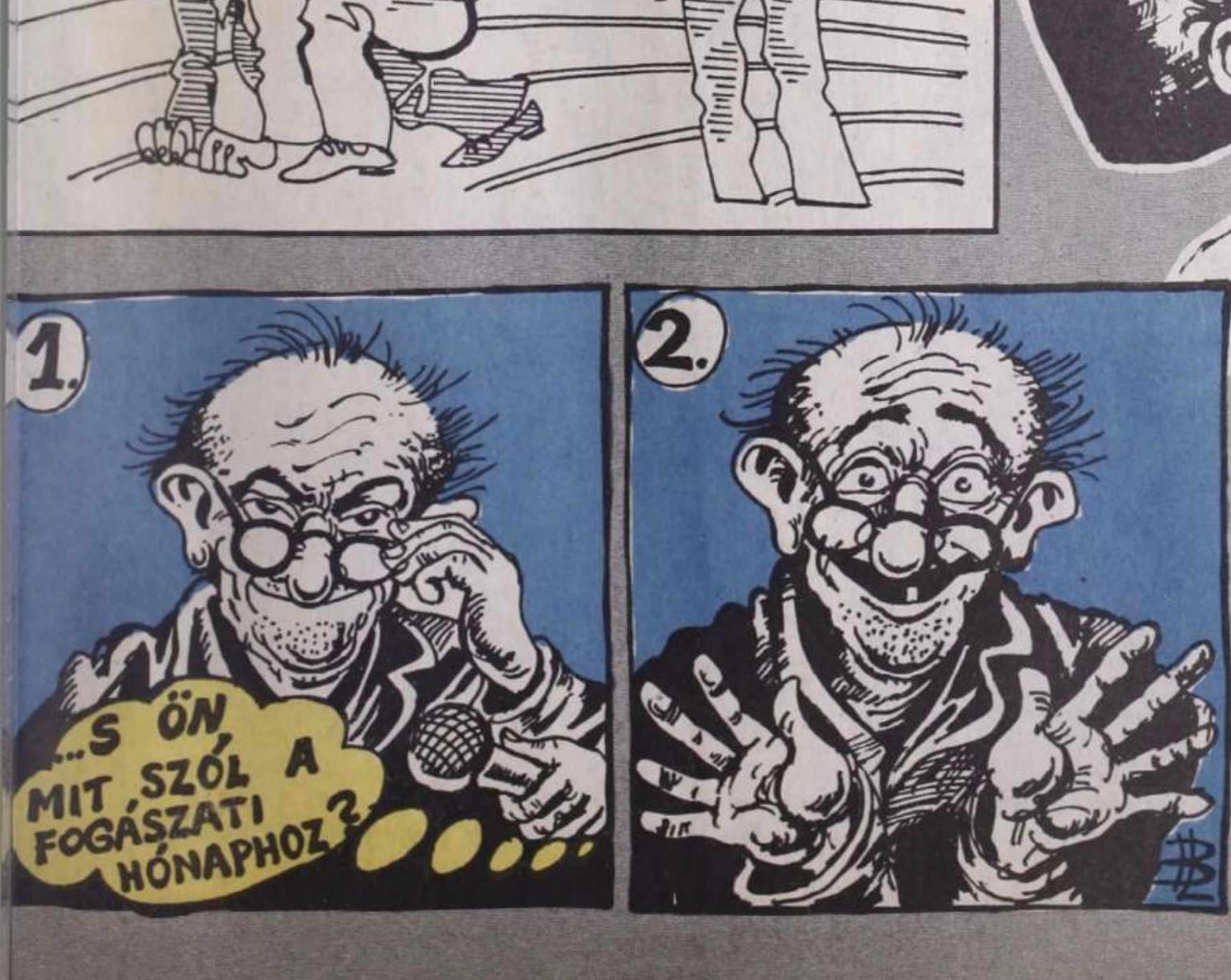
1.
...S ÖN, MIT SZÓL A FOGÁSZATI HÓNAPHOZ?
2.

FOGORVOSI LOGIKA

1. TÉZIS
2. ANTITÉZIS
3. PROTÉZIS

VIDÉK... VIDÉK... VIDÉK... VIDÉK... VIDÉK...

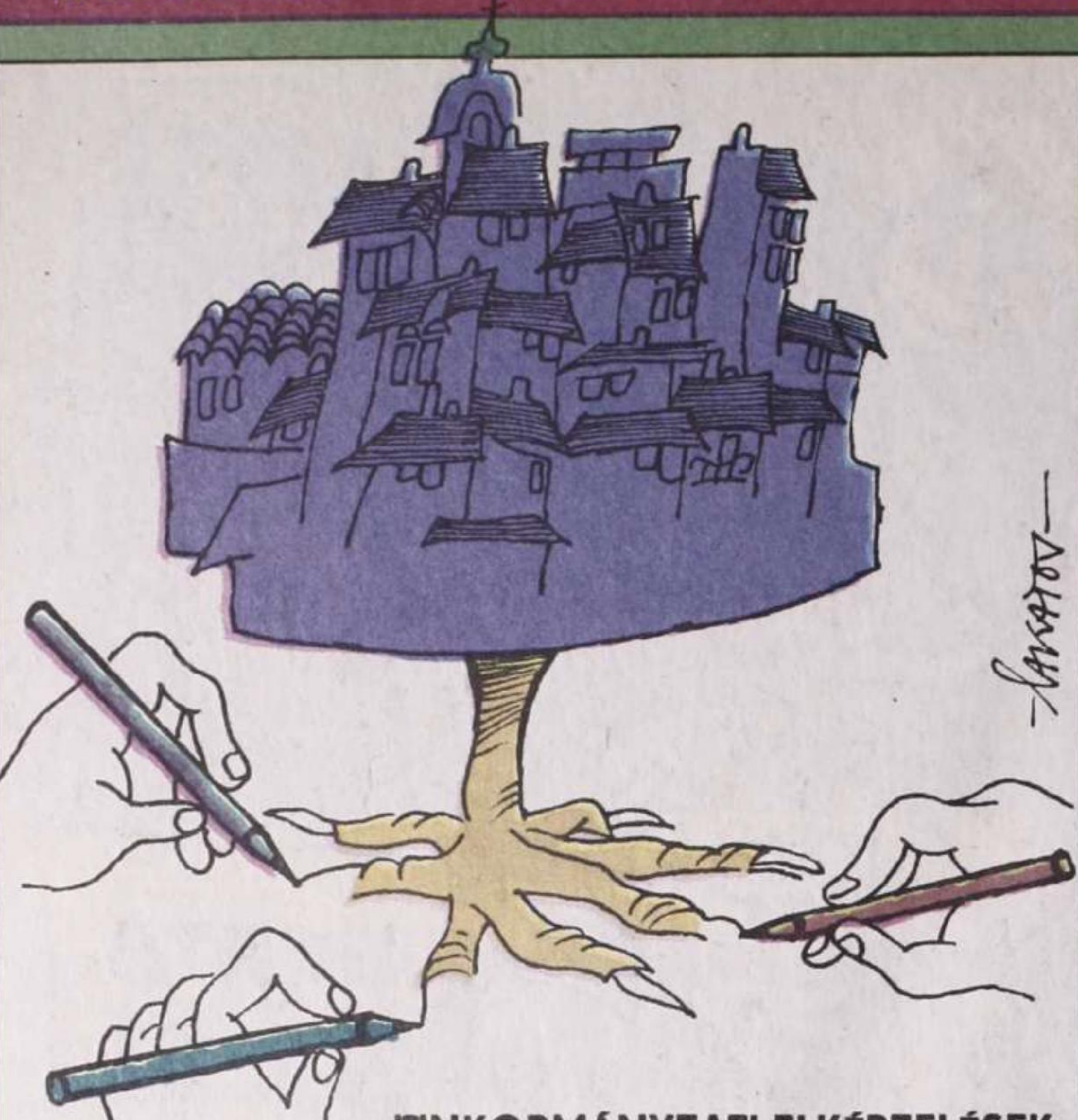

ÖNKORMÁNYZATI ELKÉPZELÉSEK

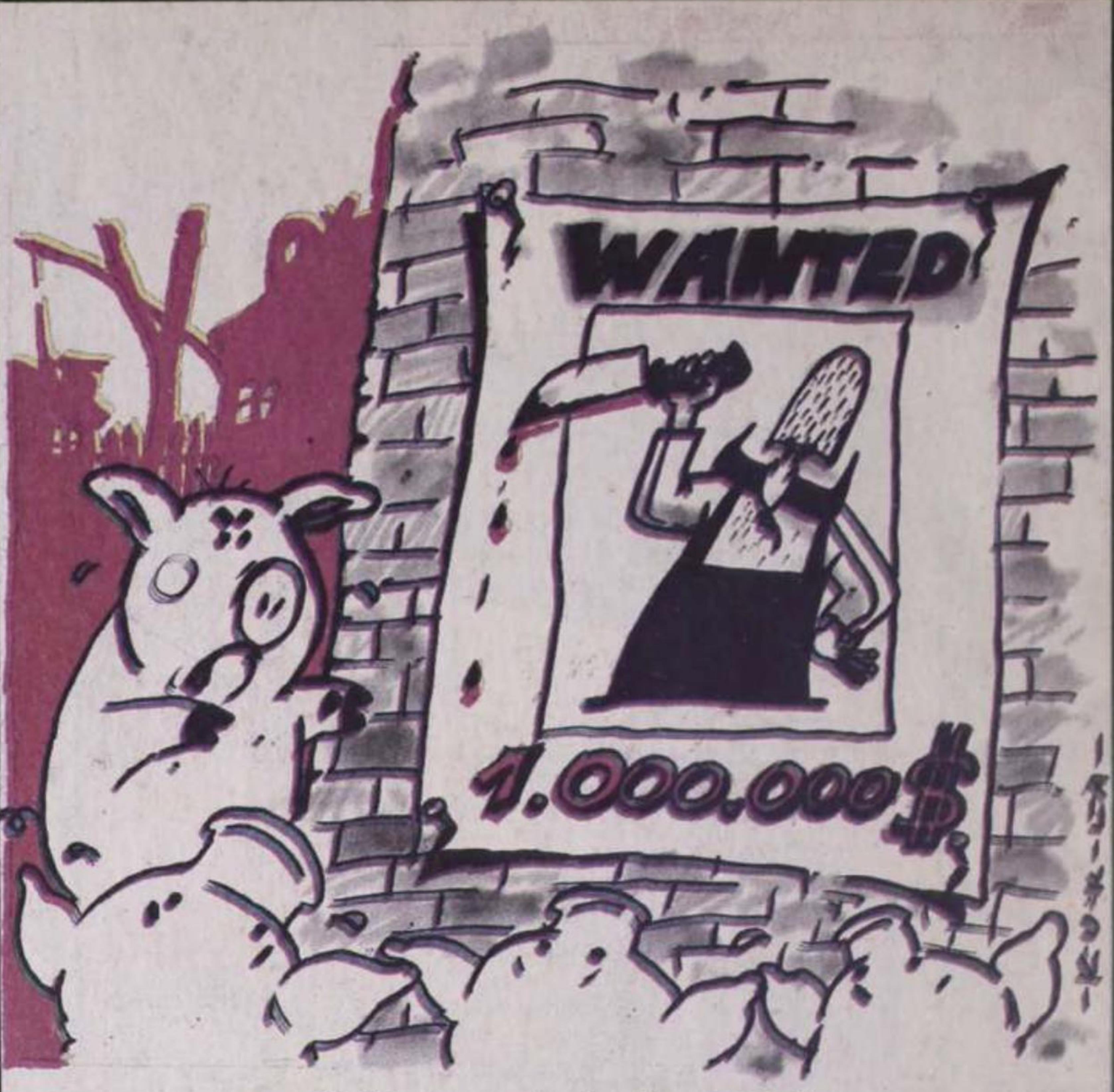

Hízók, kocák óvakodjatok tőle!

Almás almák

„Jöjjön a Mosolygó Almáskertbe almát szedni!" biztat a rádióból egy almaborízű hang, és mit nekem idő és fáradtság, ha a család téli vitaminjáról van szó!

Ráadásul megígérik, hogy majd mosolyogva fogadnak.

Rögtön a bejáratnál vagy fél tucat atyafi mered rám mordan. „Pestről?" – gyanakodnak, s látom a tekintetükön, hogy más úri huncutságot is kinéznek belőlem. Csoda? Olyan távol vannak Pesttől, hogy még átlósan sincs ennyi az ország! Mindenesetre én a magam részéről egyfolytában mosolygok, úgyis ez most a kormányprogram. El is jutok baj nélkül a kijelölt fák alá, ahol az alma, – dacára, hogy már korántsem nyári piros –, a fák alatt hever, csak le kell hajolnom érte. Tekintettel az elpuhult városi gerincemre, – ilyenkor bezzeg van! – átmenetileg leköltözöm a talajra, de még egy fél szatyornyit sem kúsztam össze, amikor sötét árnyék vetődik rám, pechemre kifogtam az almacsőszt.

„Csak nem **ezt** az almát szedi?!"

Mit tagadjam, ha már rajtavesztettem? Lesújtva heverek a lábai előtt, de kiderül, csupán arról van szó, hogy ez a fajta még nincs beárazva, míg néhány fával arrébb, az a kis fanyar, ami belülről összefacsarja a pofámat, bezzeg ki van kalkulálva, tizenhat egy kiló és annyi benzinköltséget számolhatok rá, amennyit csak akarok.

(Facsarja, nem facsarja, legjobb, ha befogom, mert hol is lelhetnék másutt tiltott almára, mint egy almáskertben és melyik alma lehetne a tudás almája, ha nem az, amelyikről még azt sem tudni, mibe kerül?)

(TPJ)

CSOÓRI SÁNDOR LEMONDOTT ÍRÓSZÖVETSÉGI TISZTSÉGÉRŐL

PEDIG MARADHATOTT VOLNA... (NYUGTON)

SZOMSZÉDOK

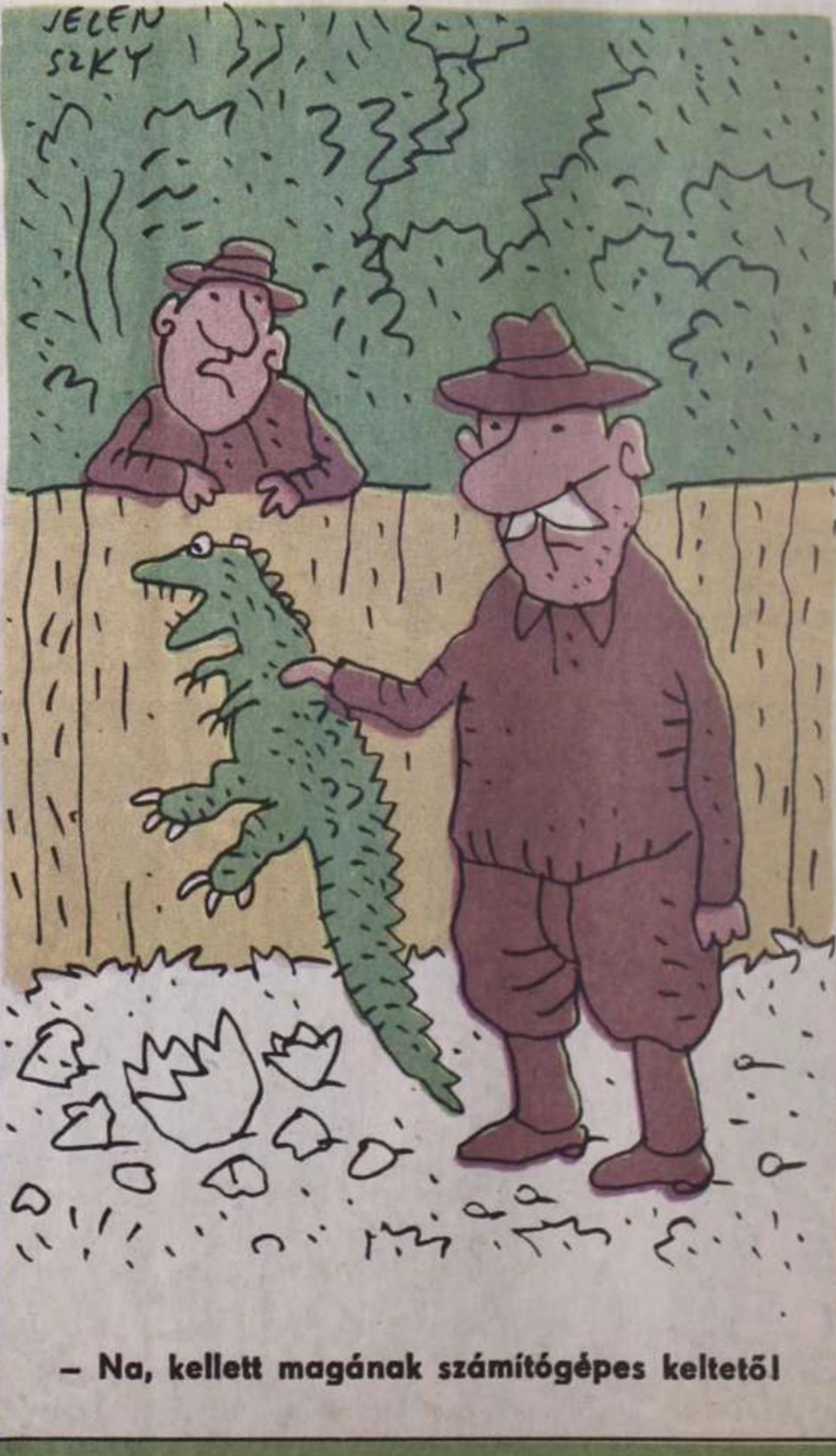

– Na, kellett magának számítógépes keltető!

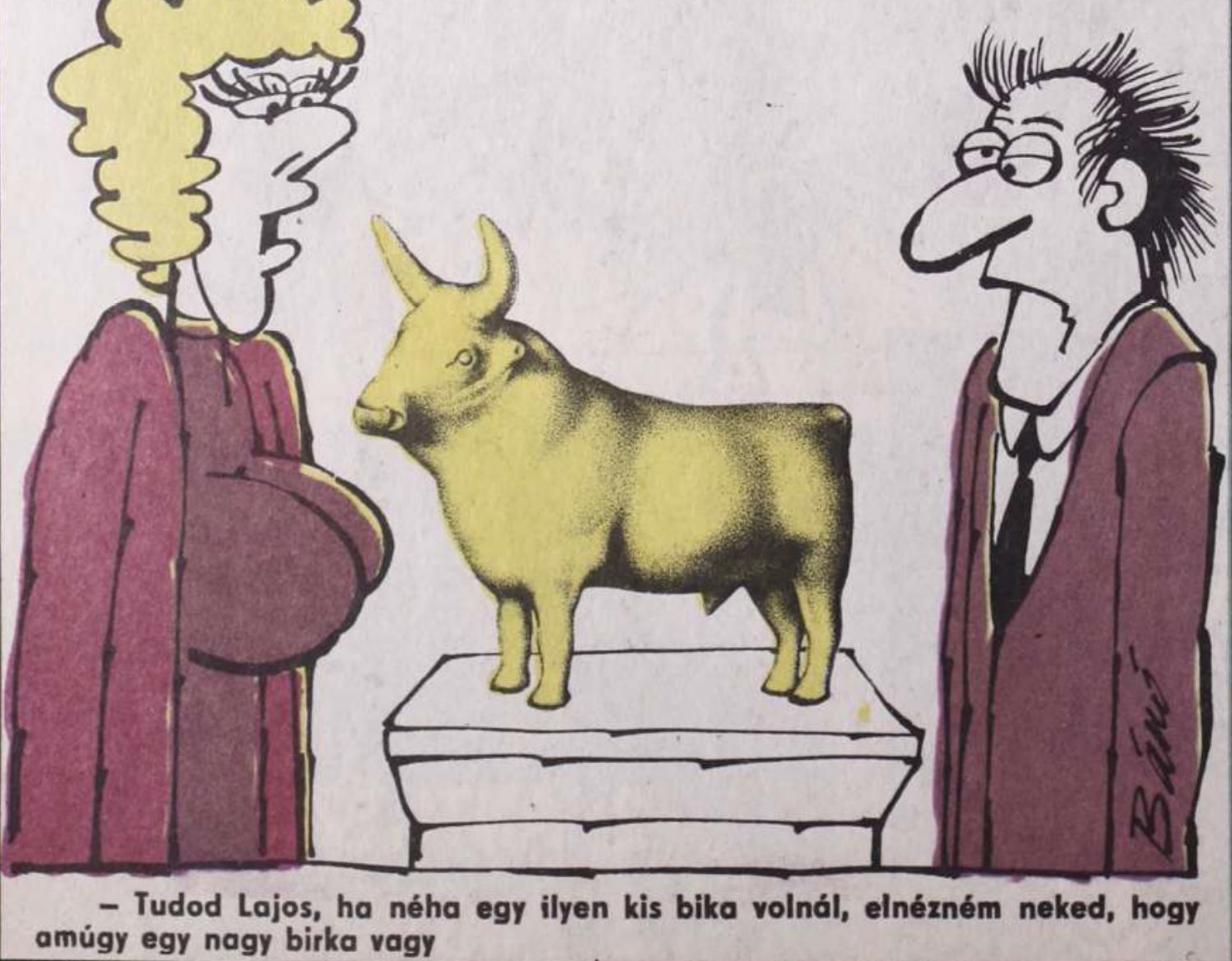

– Tudod Lajos, ha néha egy ilyen kis bika volnál, elnézném neked, hogy amúgy egy nagy birka vagy

VEZETŐVÁLTÁS

avagy vége a pazarlásnak

Mísznei, a Lóhasznosító bonyolítója éppen az ebéd utáni kávéját hörpölte, amikor berontott Kenéz, az üzletkötő, aki alig látott a pipától.

— Ezt teszi velem! — üvöltötte. — Velem!? Akinek ez az egész nyavalyás csődtömeg a nullszaldóját köszönheti...

Mísznei ijedtében még a zaccot is lenyelte.

— Ki tett veled és mit?

— Az új igazgató. Az a vadbarom... Tudod, mit vágott a képembe? Azt, hogy két hét múlva Párizsba kell mennem kiküldetésbe. Piha! Párizs... Egy ilyen piti hely. Ráadásul a nejemet is vihetem...

Mísznei együttérzően bólintott.

— Hát ez valóban nem öröm. No de mit vársz te egy vadonatúj seprűtől? Tapintatot? Együttérzést? Azt hiszi nagy ügy, ha a feleségedet is fedezi... Dehát, Párizs az mégis csak Párizs,, ahogyan azt a sonzon is mondja...

— Nem érdekel! — tört ki Kenézből a keserűség. — Amikor az Obricsenyik, az a senkiházi, tengeralattjáróval megy a Déli Sarkra a Moszat- és Zúzmóvásárra, amikor a Spiátert, azt az emeletes marhát, aki hajszál híján az utolsó szálig kipusztította az egész hazai lóállományt, rakétán lövik át Tasmániába a Használt Cápa- és Kardhalkiárusításra, akkor én menjek hálókocsin Párizsba a feleségemmel!? Miért nem mindjárt HÉV-vel Pomázra az anyósommal?!

A szavai nyomán beálló néma csönd még egy percig sem tarthatott, mert belépett az ajtón Böhönye, a két szeme kisírva, s a hüppögéstől alig jutott szóhoz.

— Hát nincs nekem állati peçhem? — kérdezte és nagyot trombitált egy piroskockás zsebkendőbe. — Képzeljétek! Van nekem egy nénikém Csanyteleken. Ott, nála hízik nekem egy kocám. Na, — gondoltam — itt az ideje, hogy megnézzem a jószágot a gazda szemével! Tudjátok, hogy az idén Csanyteleken rendezik a Keleti Földteke Országai Lóhasznosítási Tapasztalatcseréjét, hát mondom az új igazgatónak, hadd menjek le én, az egyik legrégibb a lószakmában, úgyis, mint a Lókuratórium tagja...

— És? — kérdezte izgatottan a másik kettő. — Beleegyezett?

— Egy fenét, — legyintett Böhönye. — Nekemesett, mint egy vadló, hogy aszongya, vegyem tudomásul vége a pazarlásnak, a sógor-komaságnak, a vidéki retye-rutyaságnak... Senki sem fogja ezentúl az állam pénzén a saját kis maszek ügyeit intézni! Éppen ezért minden belföldi kiszállást betiltott ...

Tibayné Pártos Judit

EGY TANÍTVÁNY ÜZENETE

„Mert műveletlenségemnek
az a része,
mely félműveltnek
mondható,
hiába is tagadná váltig,
kegyedtől való, kis Kató!"

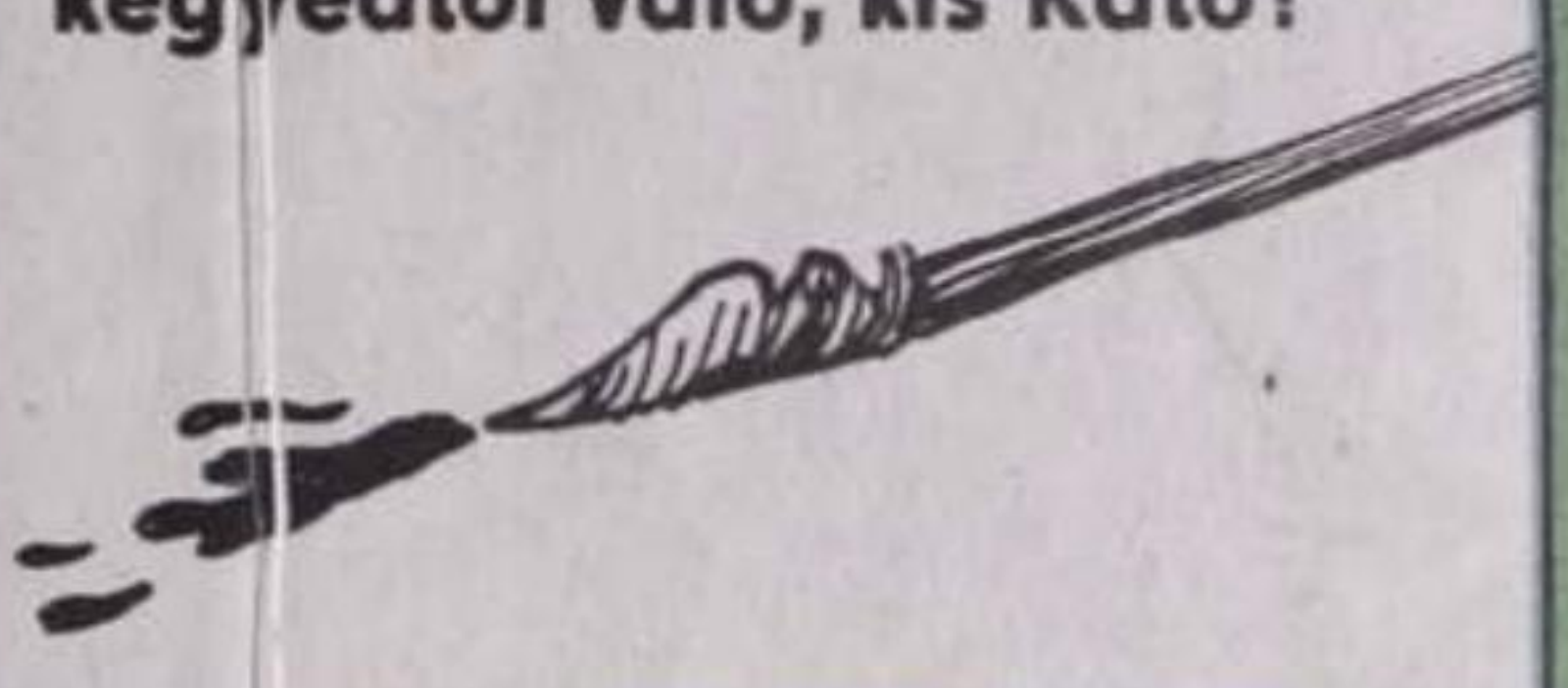

UTÓ-SZEZON

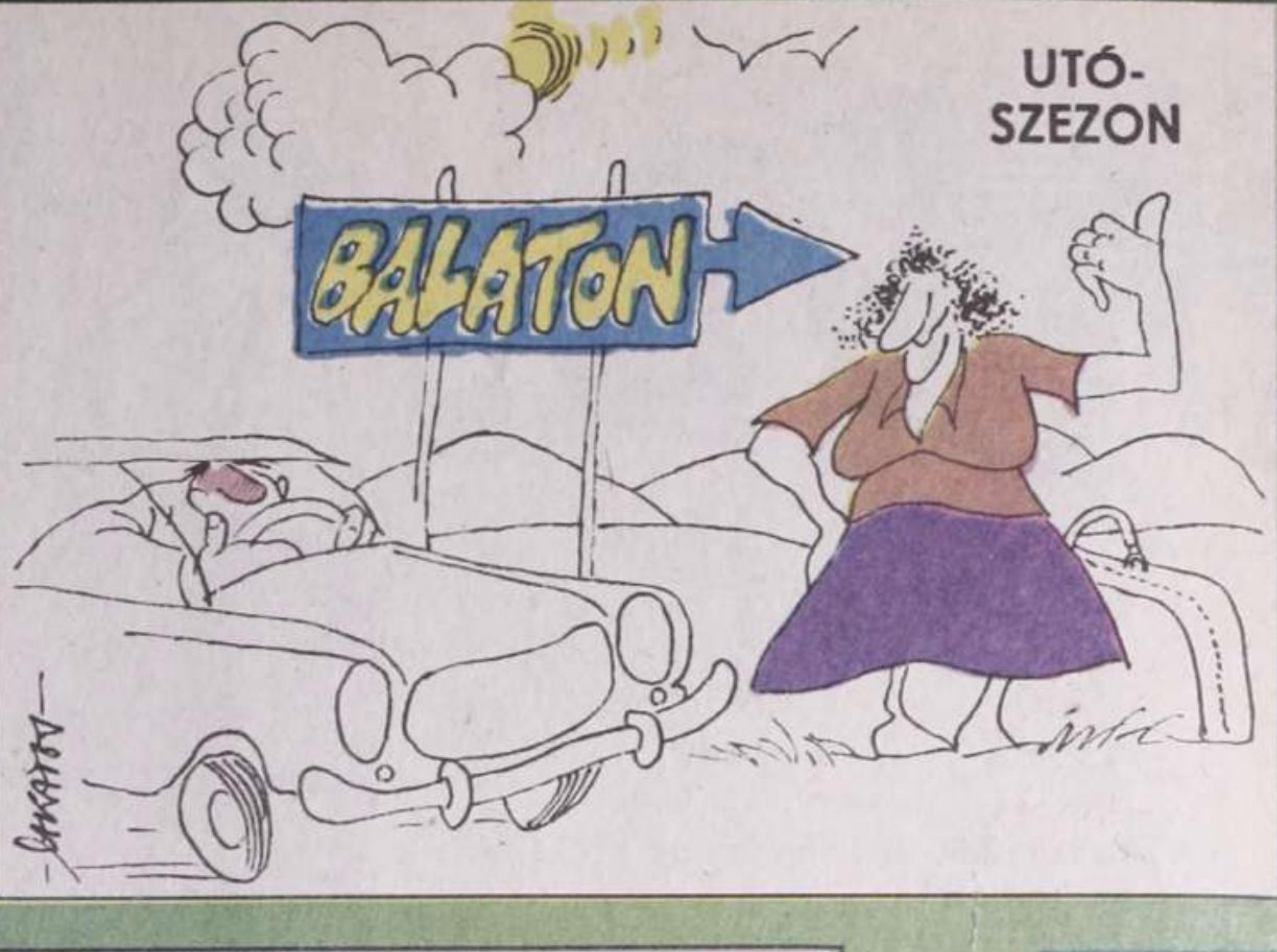

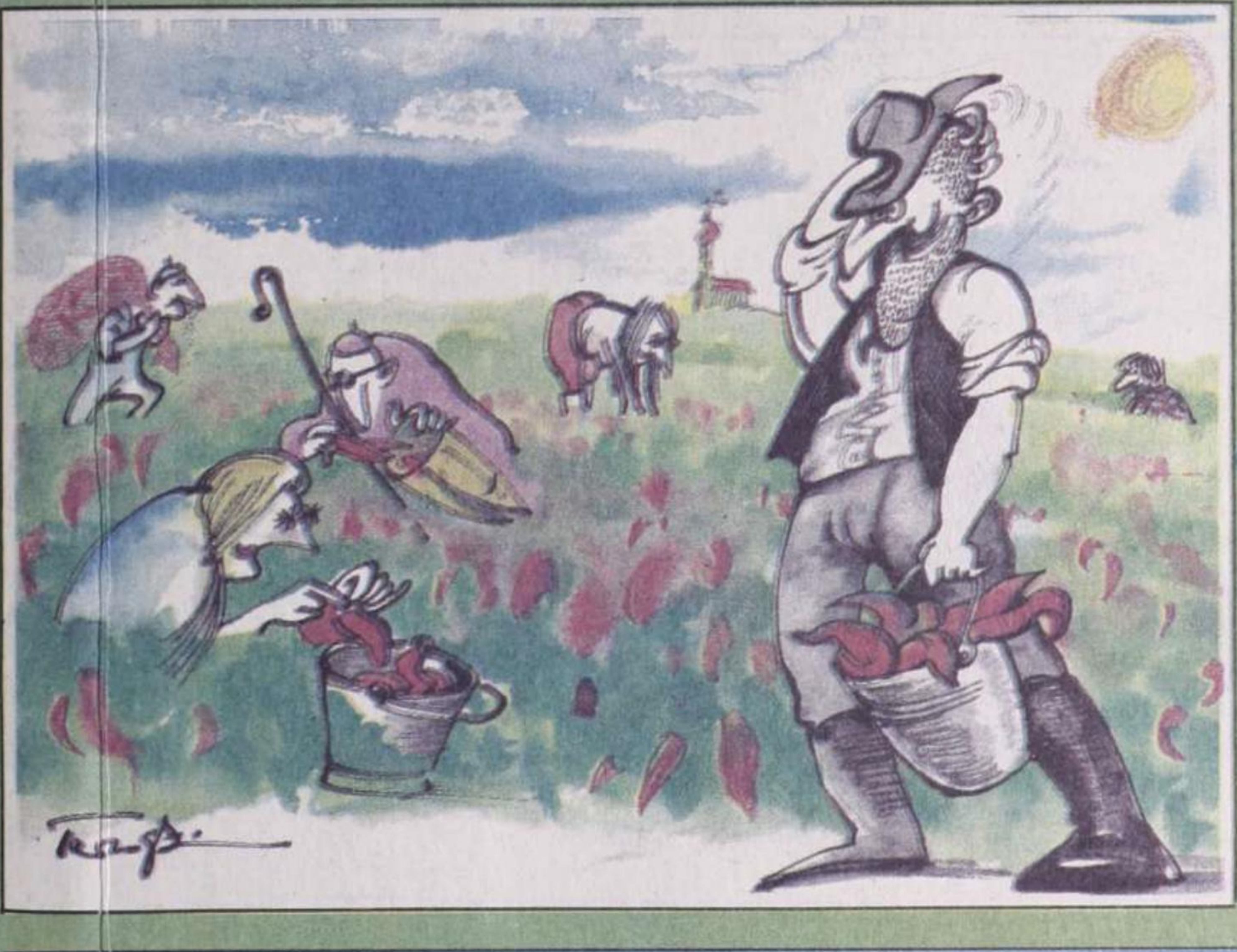

VASÁRNAP

– Úgy látszik, elmarad a bérmálás, mert a püspök úr is itt melózik a paprikaföldön velünk...

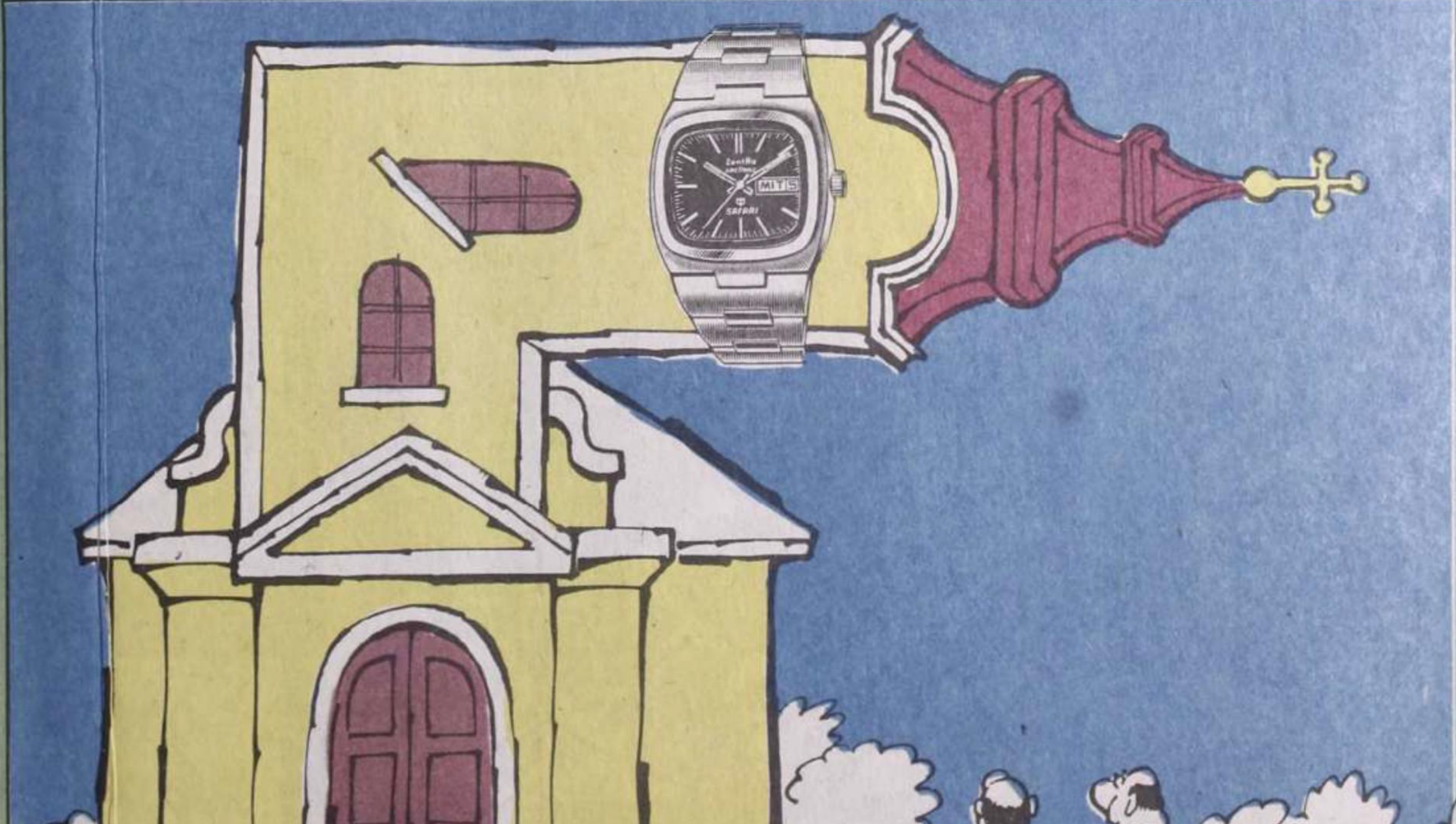

– Szép ez az új toronyóra, de hogyan fogunk harangozni?

BŐRFEJŰEK... BŐRFEJŰEK JŰEI

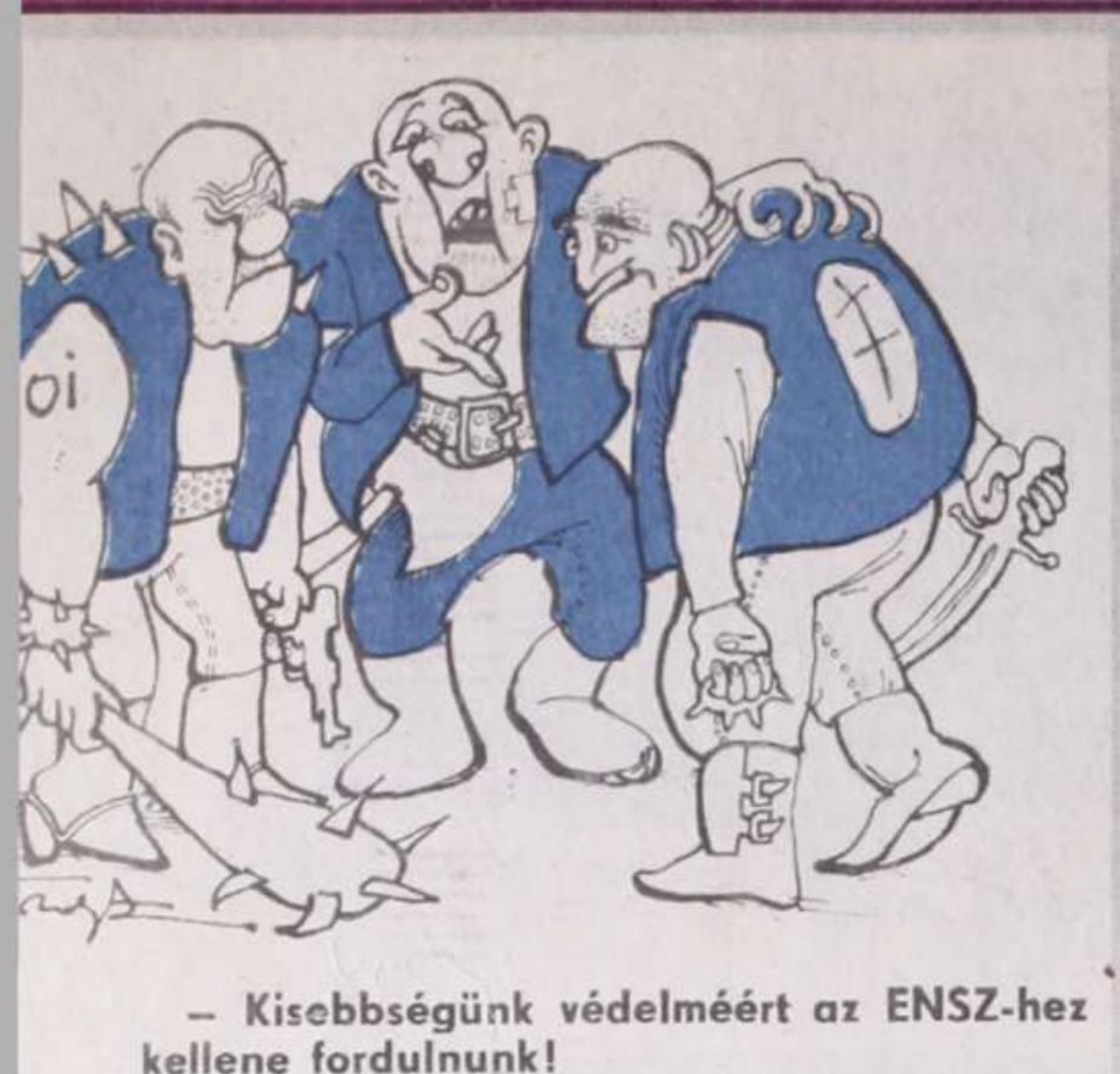

– Kisebbségünk védelméért az ENSZ-hez kellene fordulnunk!

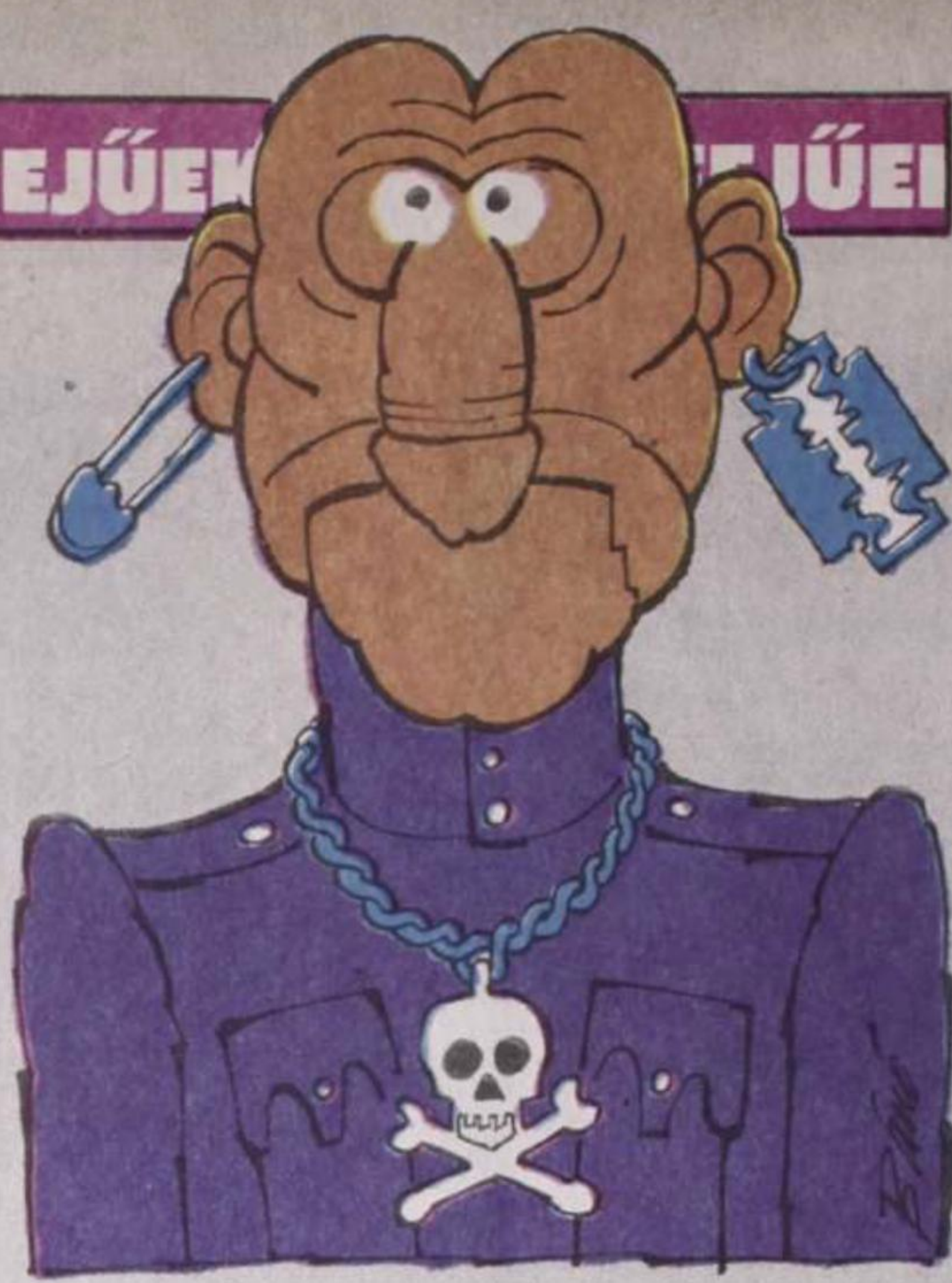

Kis Magyar Peep-show

Áll szegény magyar a vártán, se pénz, se posztó, kedve a béka zoknija alatt.

Cifra szekérhad érkezik, felverik a sátrat. A kikiáltó hordóra hág, messze hangzón hadarja:

– Tessék csak tessék, folyvást, itt látható a világ legnagyobb és legszebb... Leglágyabb és legkeményebb... A legjobb és legkívánatosabb... Egy pillantás csak egy tallér!

Odalép a magyar, fizet, bekukucskál. És tényleg, amit lát, az a legszebb, a legjobb, a legnagyobb. Óriás duzzasztógátakat lát, visszafordított folyókat, atombombát. Széncsatát, kohócsatát, olajcsatát. Nem győz ámulni, ő is duzzasztót akar, kohót, atomot. (Amilyen szerencséje van, meg is kapja.)

Aztán egy szép napon azt veszi észre, hogy kiürült a piactér: a szekérhad összecsomagolt, eltűnt. Elvitték a sátrakat, a hordót és a tallérokat...

Áll szegény magyar a vártán, s nem hiába. Újabb szekérhad jő, ultramodern. A szekereket Mercik és Toyoták húzzák, a sátrat a legfinomabb vásznakból szőtték, a hordó – a régi... A kikiáltó vadonatúj:

– Itt látható a világ legnagyobb, legszebb, legjobb... Egy pillantás csak egy tallér!

Odalép a magyar, fizet, bekukucskál. És tényleg, amit lát csodás: buján nyújtózó működő tőke, feszes kis kamatlábak, igéző perspektívák...

Szorítjuk a szemünket a lyukhoz, s ha még egy tallért fizetünk, még a kezünket is bedughatjuk. Ha még egyet, meg is érinthetjük, ha még egyet... Csakhogy nincs több tallér. A mutatványos a vállát vonogatja: mára bezár a bazár.

Áll szegény magyar a vártán, sors szele fú, és arra gondol, ha a tallérjait félrerakja, tán neki is lesz egyszer sátra, ahova mások járnak majd – kukkolni...

Jámbor Gyula

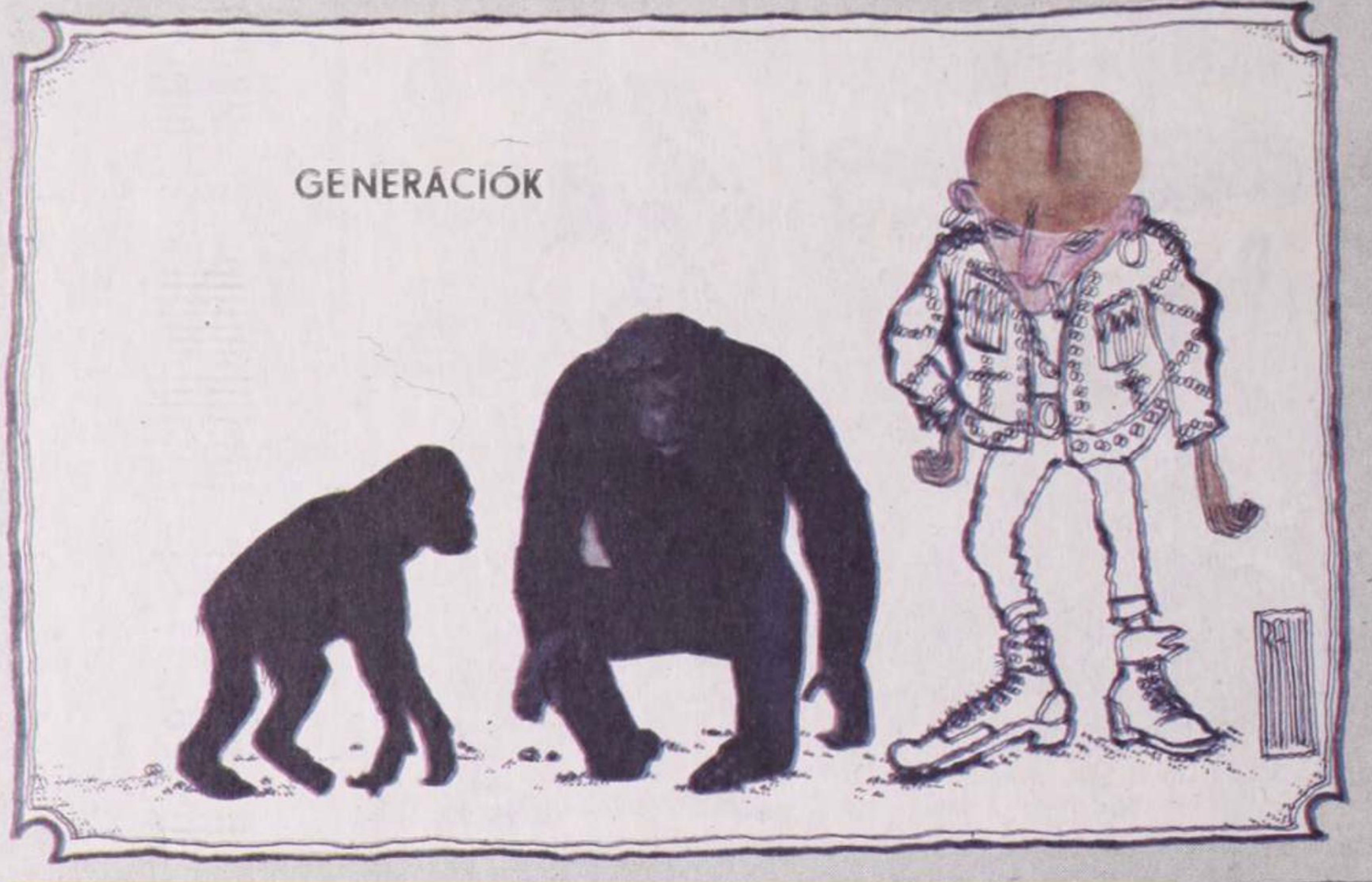

GENERÁCIÓK

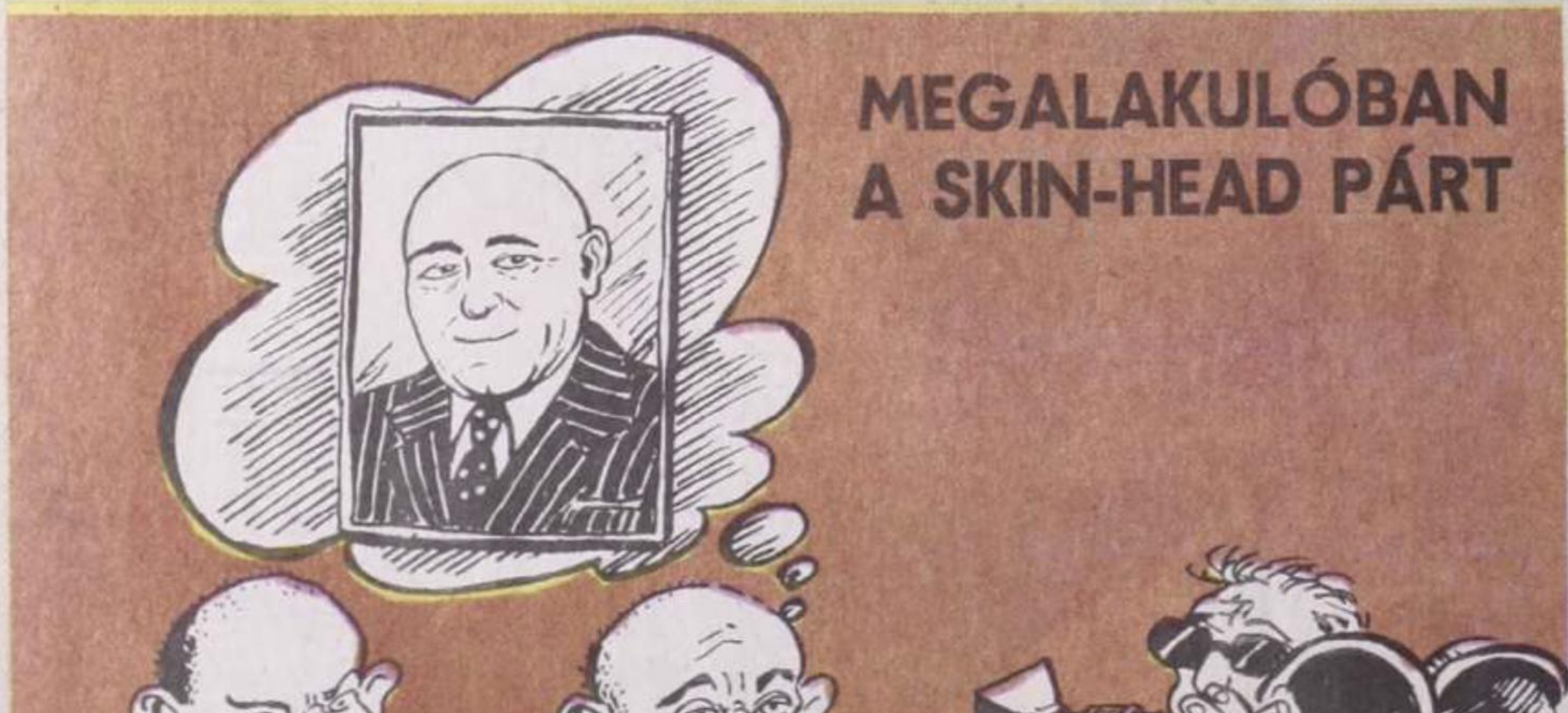

MEGALAKULÓBAN A SKIN-HEAD PÁRT

– Ne gondolják, hogy mi viseljük először ezt a frizurát ebben az országban

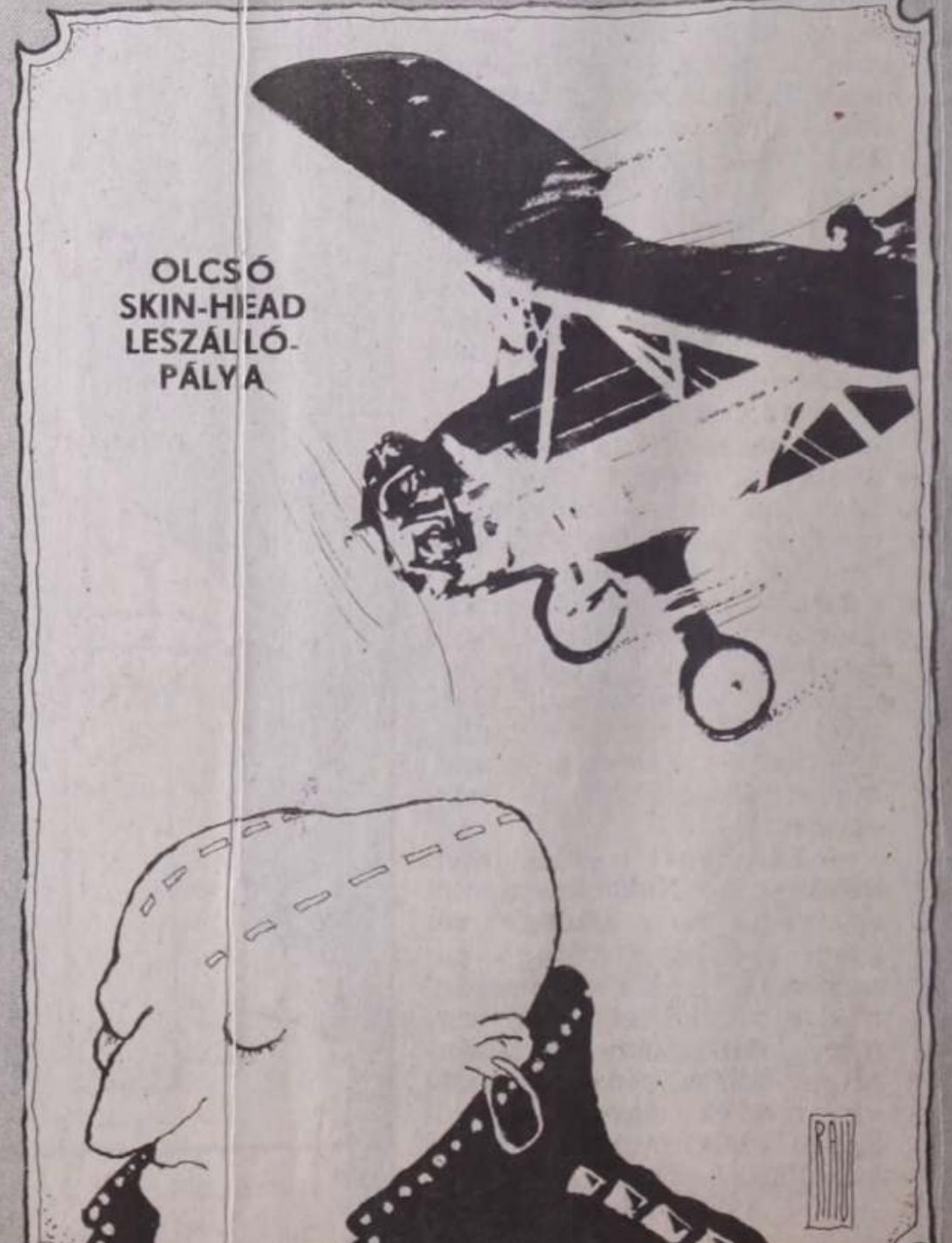

OLCSÓ SKIN-HEAD LESZÁLLÓ-PÁLYA

BŐRFEJŰEK GARÁZDÁLKODTAK MISKOLCON

MÁR NEM CSUPÁN A KOCSONYA REMEGHET

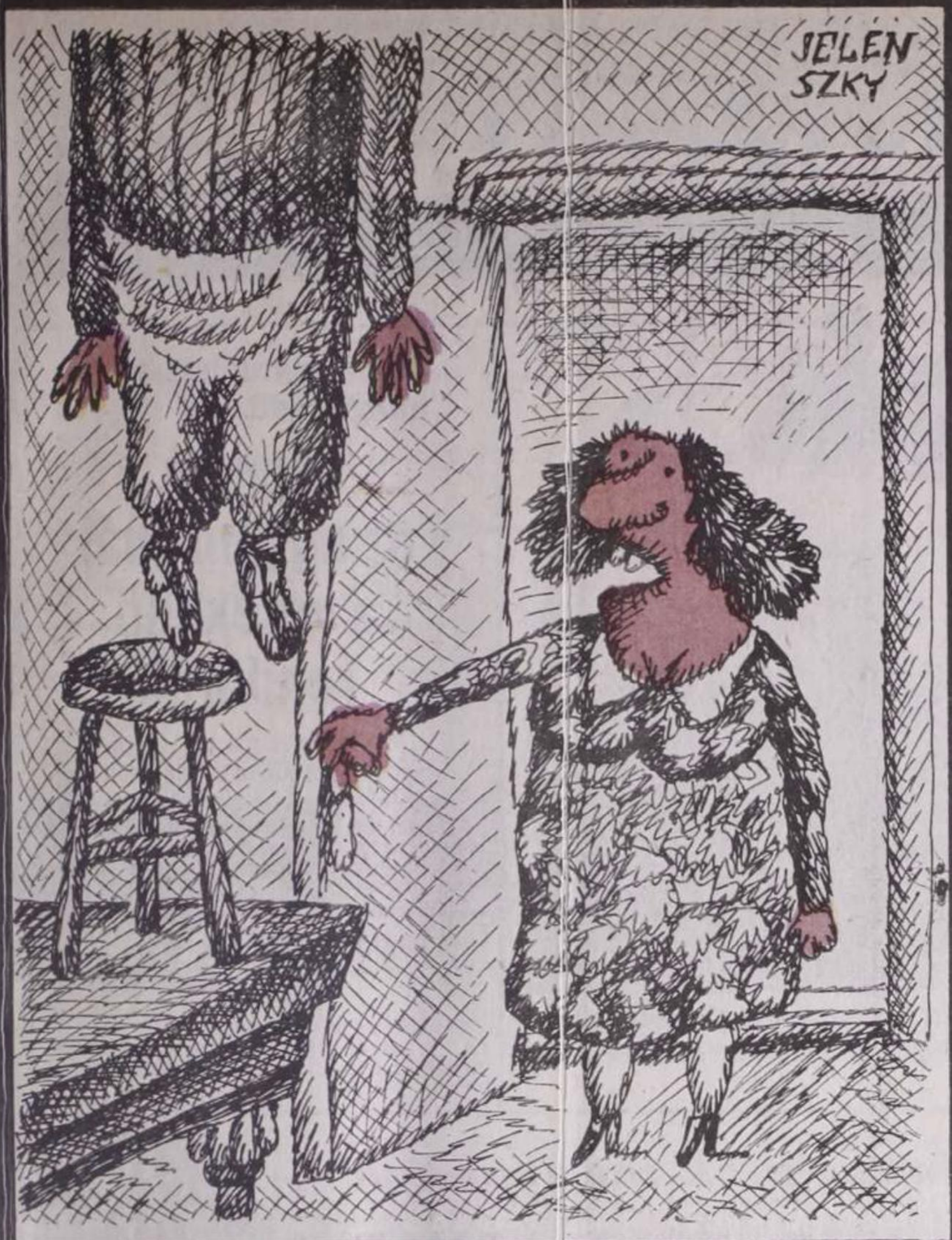

– Ilyen könnyen nem úszod meg a porszívózást!

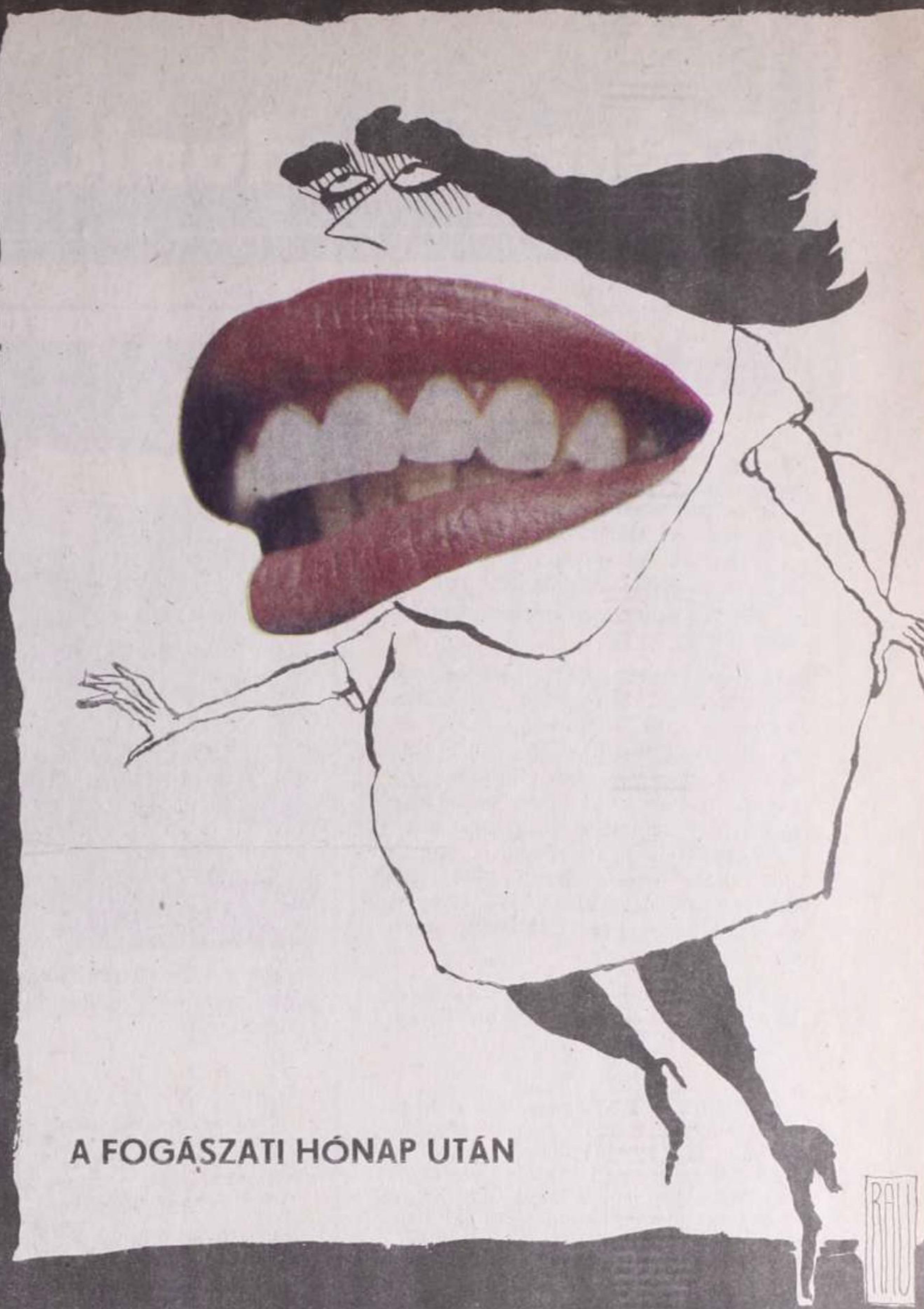

A FOGÁSZATI HÓNAP UTÁN

LÉLEKTAN

(AVAGY LEGINKÁBB KIBEN VAN A HIBA?)

Végső kétségbeesésemben a neves lélekgyógyászhoz fordultam:

– Professzor úr! Három szomszédom van és én mind a hármat utálom!

– Drága Asszonyom! Az ember társas lény, a baj csak az, hogy képtelen elviselni a másikat...

– Minden oka megvan rá! A jobb szomszédom például tizenhat éve veri a feleségét...

– Ez csak látszat! Valójában az asszony ütteti magát az urával. Mert, akit tizenhat éve naponta elpüfölnek, annak ez kell!

– Meglehet... De a bal szomszéd magatartására nem hiszem, hogy lenne mentség! Ez az elvetemült fráter csúzlival lövi a macskákat.

– Mert nem mer visszabeszélni az anyósának.

– Honnan jött rá?

– Hosszú...

– Jó, legyen önnek igaza! Már csak azt mondja meg, miért próbál a hátulsó szomszéd, reggeltől-estig egy hullámbádogot kalapáccsal kiegyenesíteni?

– Alkalmasint valaki még kisgyermek korában kétségbe vonta, hogy erre képes, és most bizonyítani szeretne. Ha így szemléli a dolgokat asszonyom, ön ahelyett, hogy utálná a szomszédait, inkább megértővé válik velük szemben. Férjnél van?

– Sajnos nem...

– Miért nem megy férjhez? Akkor biztosan kevesebbet törődne a szomszédja dolgaival...

– Nem merek, professzor úr... Félek... Tetszik tudni, eddig már három uram akasztotta fel magát...

(TPJ)

KAPKODÓ BÉRGYILKOSOK

– No nézd mán ... A harmadikat nyírjuk ki, de még ez sem az igazi! ...

SZAPORODÓ EGYESULETEK

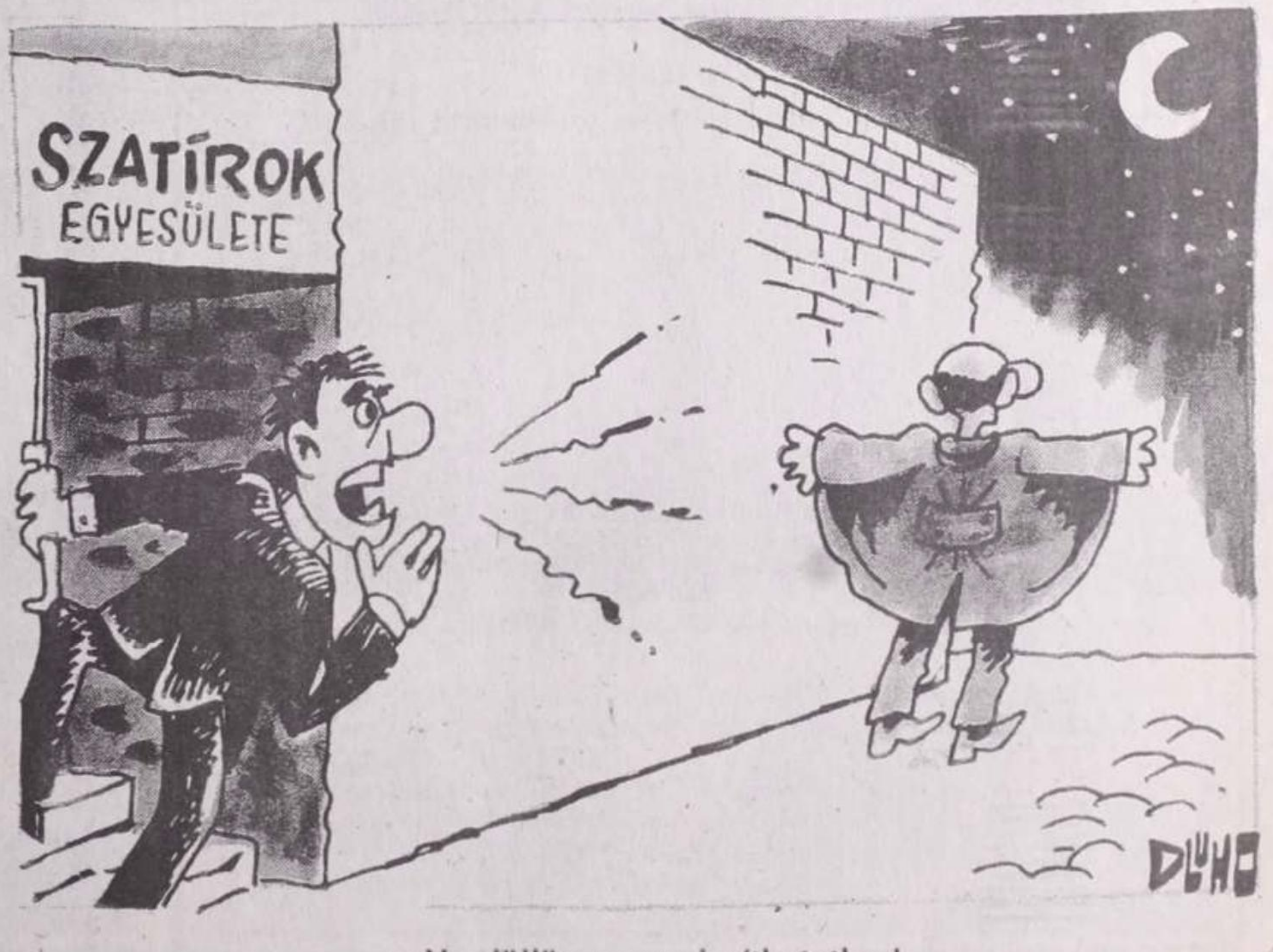

– Na, jöjjön, maga javíthatatlan!

FEKETE OLDAL

Bosszankodunk, tehát vagyunk

BOLHAPIAC

Keresnek: Zastava műszaki könyvet, konyhaszéket (hokkedlit), bélyegeket (régi és új magyar vagy külföldi), 104 Híres Magyar Receptkönyvet, Jókai regénycímekből írt verset, Lakáskultúra 1990/2-es számát, Négy Évszak sorozatból az Ősz címűt, szalvétákat, törülközőtartókat.

Kínálnak: angol nyelvű sikerkönyveket férfi kabátokat, öltönyöket, fiúruhákat, cipőket, a Hitel, a Kacsa, a Kapu eddig megjelent számait, háromégős gáztűzhelyet pb-gázpalackkal, National Geographic magazinokat, tuja csemetéket (70—80 cm.) Zempléni Géza: Szerveskémia (Akadémia Kiadó 1952), A föld és lakói (Pesti Hírlap kiadó 1938), Illik tudni (Rózsavölgyi kiadó 1934) könyveket, Filatéliai szemlét (1968—71-ig, évfolyamonként bekötve.)

Cserélnek: hintalovat konyhaszékért, Riga kismotorkerékpárt felnőtt kerékpárra.

Az ajánlatokat, kívánságokat továbbra is levélben kérjük pontos címmel, ha van telefonszámmal. A közhírré tétetett holmik után, hétfőn, csütörtökön, pénteken 9—12 óra között a 118-8411-es telefonszámon a 95-ös melléken lehet érdeklődni, vagy levélben a szerkesztőség címén.

TURKÁL

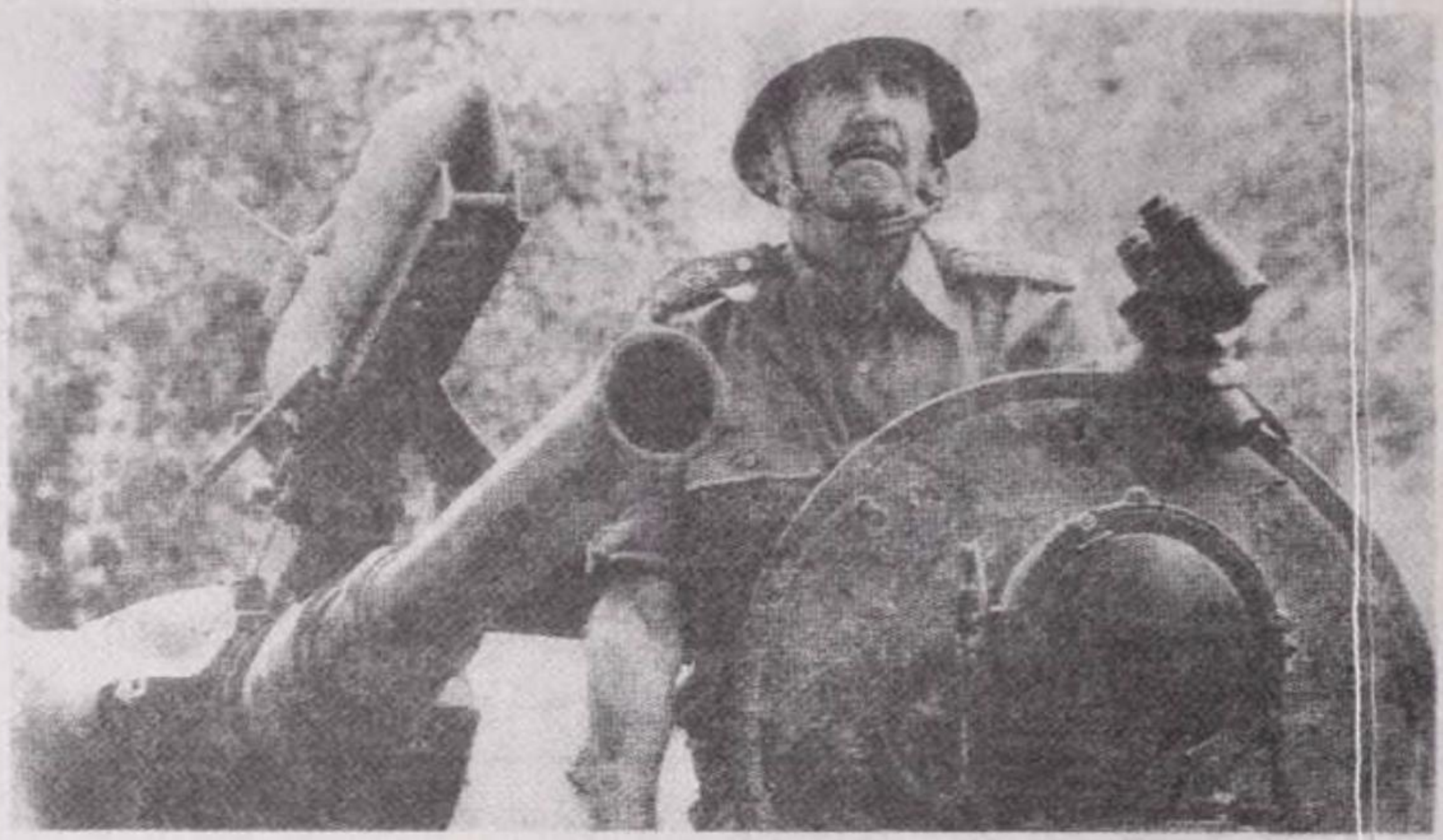

Tabajdy ezredes (Bárdy György, középen) és Kardos százados (Végvári Tamás, a képen balra) nagy gonddal figyeli a hadgyakorlat fejleményeit. A képen jobbra Furkó Kálmán

Alcázás magyar módra. Kardos százados fedélzeti lövegnek, Furkó Kálmán pedig látcsőnek álcázta magát.

(Tvr-Hétből ollózta Ughi János Ottó).

A belügyminiszter intézkedett

Levetik az egyenruhát a verekedő rendőrök

A belügyminiszter szeptember 15-i hatállyal elbocsátotta a

Nem levetik, hanem levettetik az egyenruhát. Micsoda különbség?!
(Dél-Magyarországból ollózták a beküldők.)

19.00 Csudapest

Hátrányos revüműsor. Főszerep-

Látványos is lehetne . . .
(A Népszabadság „Hullámhossz" c. mellékletéből ollózta Sebők Viola, Jászberény)

A javaslatok megvannak

Látható légszennyezés

Szakértői csoportot hoztak fedezhetné az évenkénti mint-

Jobb ötletük nincsen?
(Pest Megyei Hírlapból ollózta Török Péter, Budapest)

IMPORT HUMOR

IGOR KOPELNITSKIJ
a Szovjetunióból New Yorkba költözött karikaturista rajzaiból

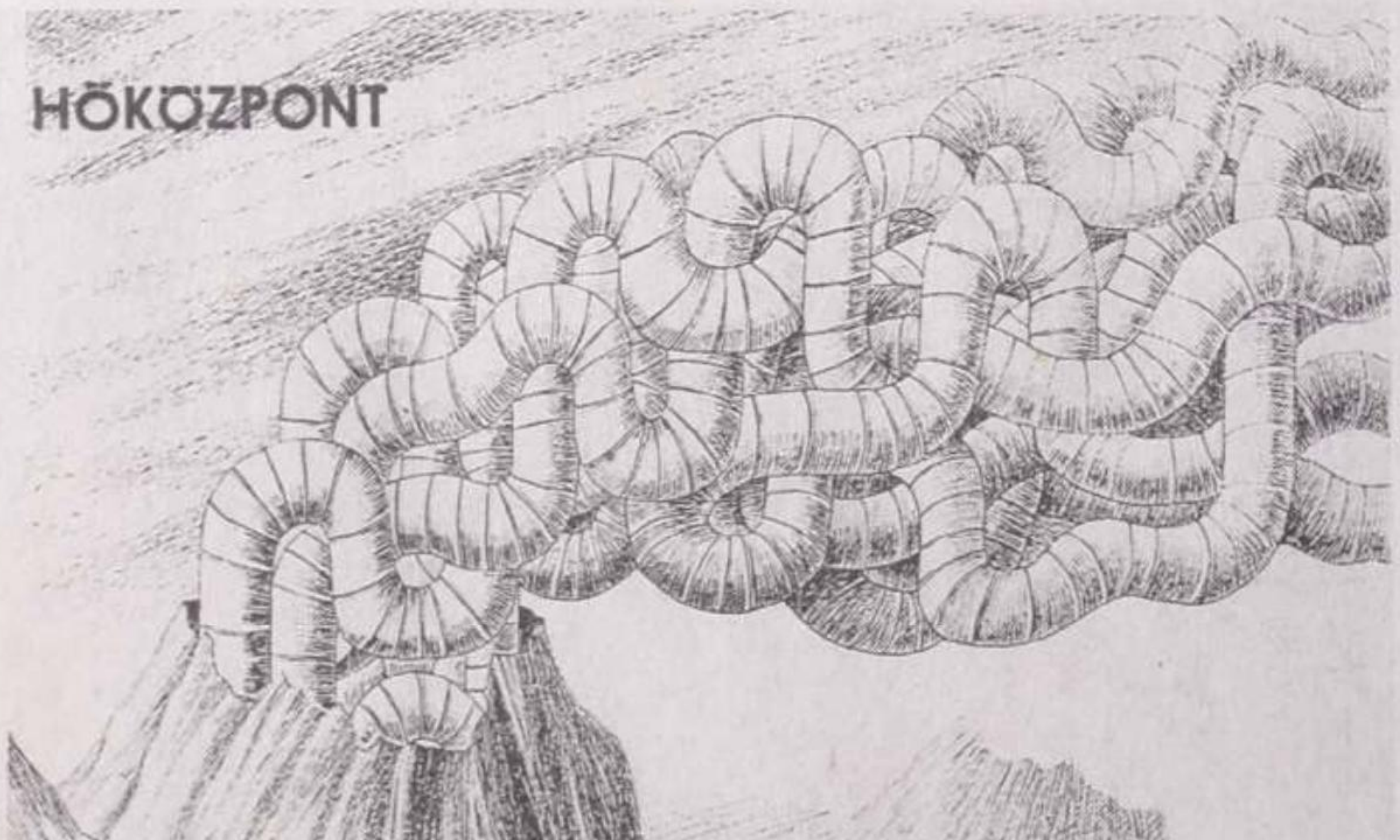

HŐKÖZPONT

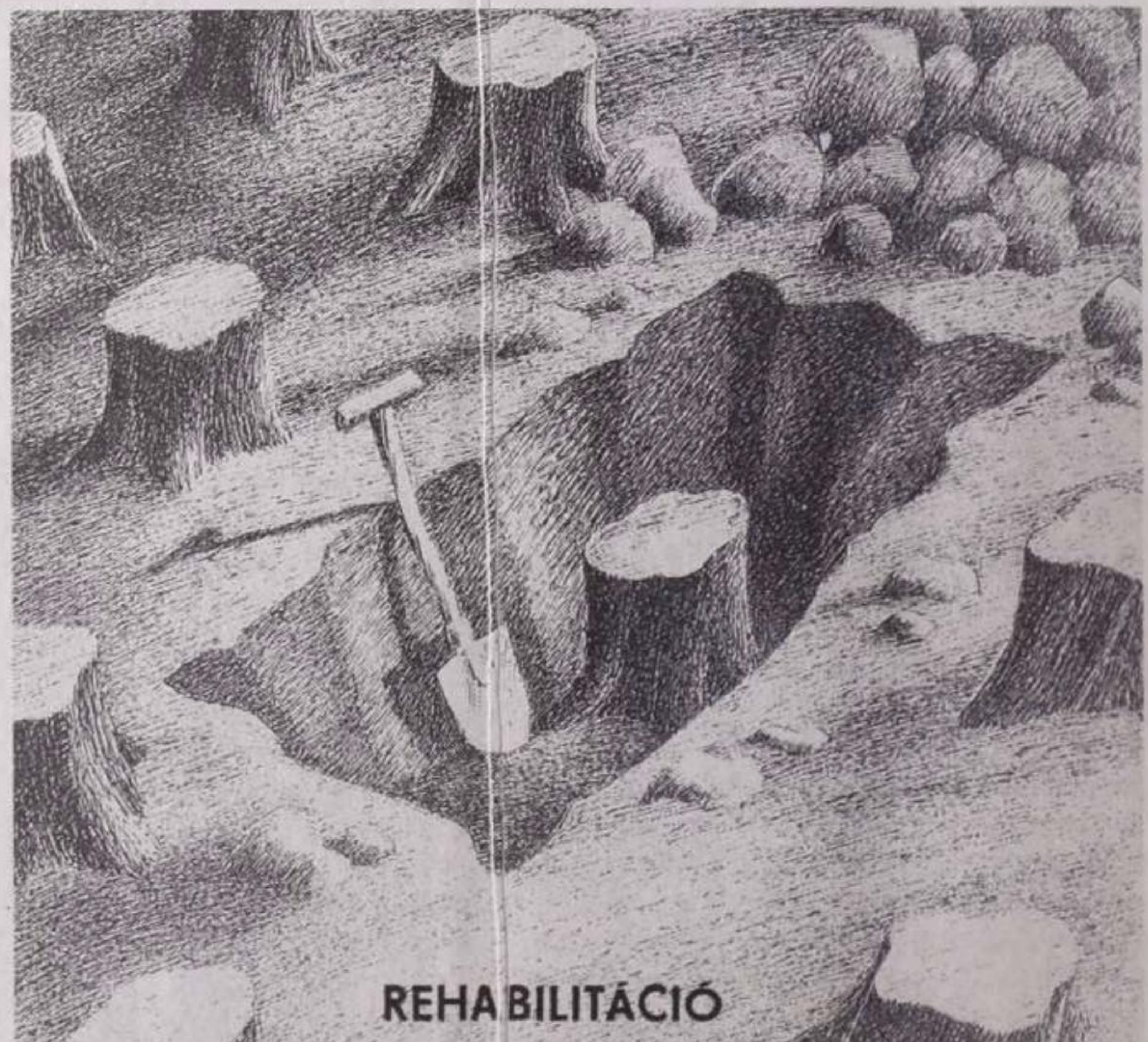

REHABILITÁCIÓ

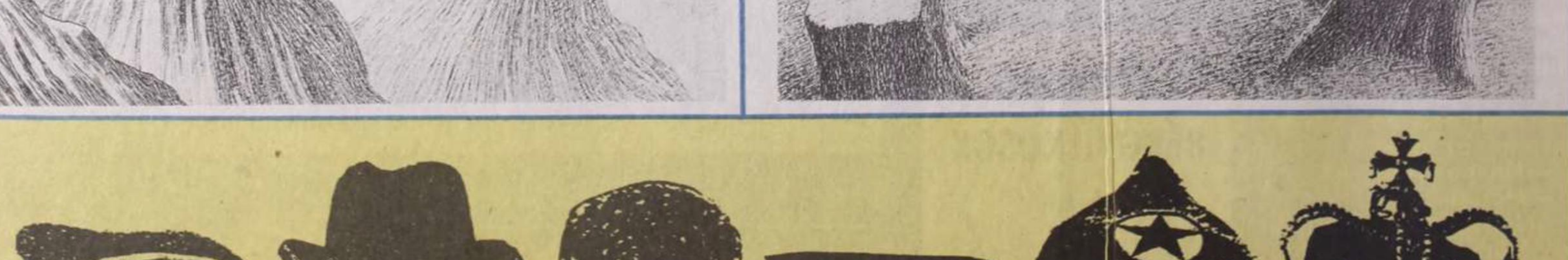

KÖSZÖNET

– Köszönöm a disznótoros kóstolót, kedves komám!

– Ugyan már! Szóra nem érdemes. Csekélység volt az egész!

A szabadkozásra adott választ a számozott sorokba rejtettük.

Megfejtésként ezt kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb október 31-ig a következő címre: Ludas Matyi, Bp. 1977.

A helyes megfejtést beküldők között 3×300 forintot sorsolunk ki.

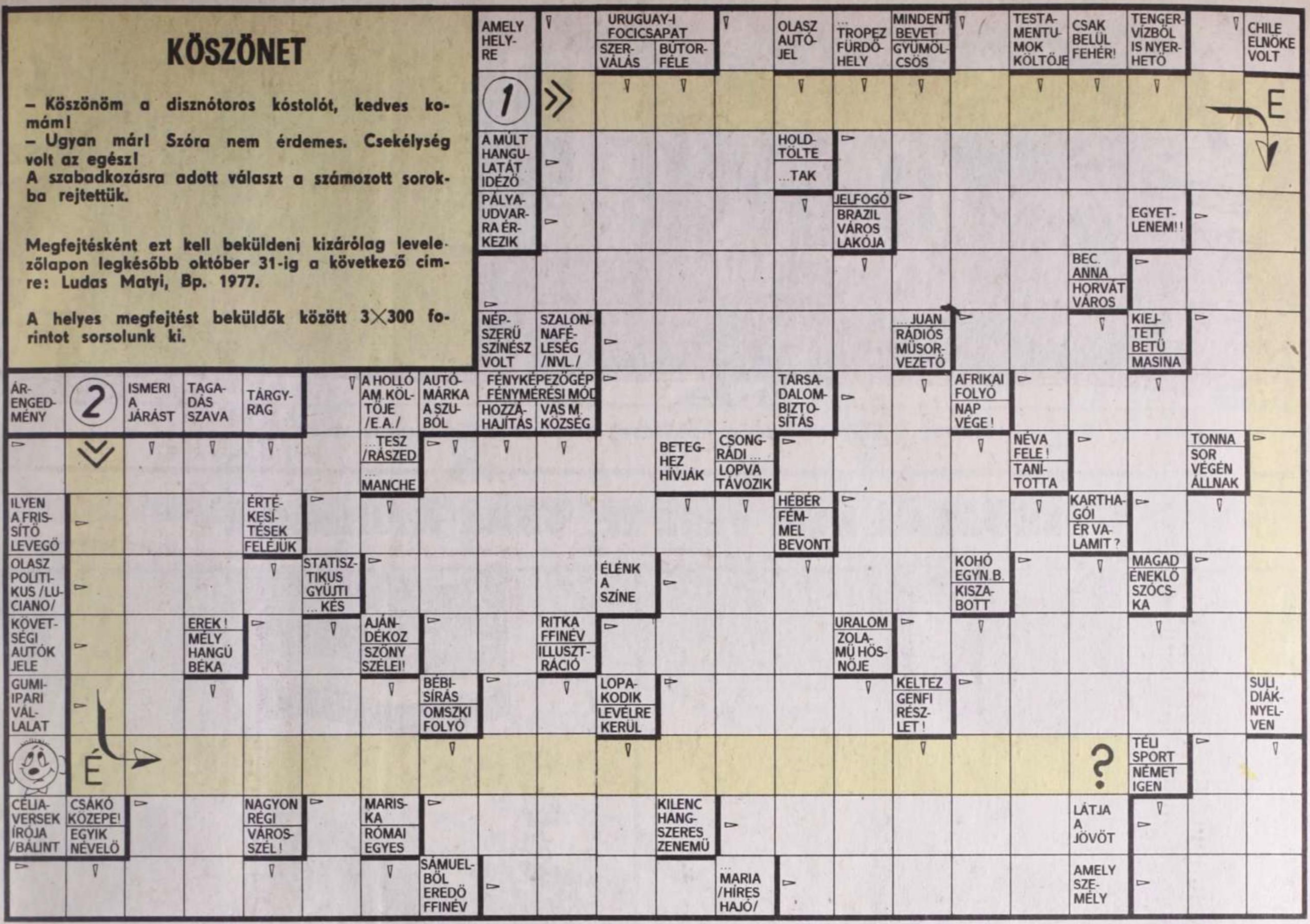
AMELY HELYRE
URUGUAY-I FOCICSAPAT
SZERVÁLÁS
BÚTORFÉLE
OLASZ AUTÓJEL
... TROPEZ FÜRDŐHELY
MINDENT BEVET
GYÜMÖLCSÖS
TESTAMENTUMOK KÖLTŐJE
CSAK BELÜL FEHÉR!
TENGERVÍZBŐL IS NYERHETŐ
CHILE ELNÖKE VOLT
1
E
A MÚLT HANGULATÁT IDÉZŐ
HOLDTÖLTE
...TAK
PÁLYAUDVARRA ÉRKEZIK
JELFOGÓ
BRAZIL VÁROS LAKÓJA
EGYETLENEM!!
BEC. ANNA
HORVÁT VÁROS
NÉPSZERŰ SZÍNÉSZ VOLT
SZALONNAFÉLESÉG /NVL./
... JUAN
RÁDIÓS MŰSORVEZETŐ
KIEJTETT BETŰ
MASINA
ÁRENGEDMÉNY
2
ISMERI A JÁRÁST
TAGADÁS SZAVA
TÁRGYRAG
A HOLLÓ AM. KÖLTŐJE /E.A./
AUTÓMÁRKA A SZUBÓL
FÉNYKÉPEZŐGÉP FÉNYMÉRÉSI MÓD
HOZZÁHAJÍTÁS
VAS M. KÖZSÉG
TÁRSADALOMBIZTOSÍTÁS
AFRIKAI FOLYÓ
NAP VÉGE!
...TESZ /RÁSZED
... MANCHE
BETEGHEZ HÍVJÁK
CSONGRÁDI ...
LOPVA TÁVOZIK
NÉVA FELE!
TANÍTOTTA
TONNA
SOR VÉGÉN ÁLLNAK
ILYEN A FRISSÍTŐ LEVEGŐ
ÉRTÉKESÍTÉSEK
FELÉJÜK
HÉBÉR
FÉMMEL BEVONT
KARTHAGÓI
ÉR VALAMIT?
OLASZ POLITIKUS /LUCIANO/
STATISZTIKUS GYŰJTI
... KÉS
ÉLÉNK A SZÍNE
KOHÓ EGYN.B.
KISZABOTT
MAGAD ÉNEKLŐ SZÓCSKA
KÖVETSÉGI AUTÓK JELE
EREK!
MÉLY HANGÚ BÉKA
AJÁNDÉKOZ
SZÖNY SZÉLEI!
RITKA FFINÉV
ILLUSZTRÁCIÓ
URALOM
ZOLAMŰ HŐSNŐJE
GUMIIPARI VÁLLALAT
BÉBISÍRÁS
OMSZKI FOLYÓ
LOPAKODIK
LEVÉLRE KERÜL
KELTEZ
GENFI RÉSZLET!
SULI, DIÁKNYELVEN
É
?
TÉLI SPORT
NÉMET IGEN
CÉLIAVERSEK ÍRÓJA /BÁLINT
CSÁKÓ KÖZEPE!
EGYIK NÉVELŐ
NAGYON RÉGI
VÁROSSZÉL!
MARISKA
RÓMAI EGYES
KILENC HANGSZERES ZENEMŰ
LÁTJA A JÖVŐT
SÁMUELBŐL EREDŐ FFINÉV
... MARIA /HÍRES HAJÓ/
AMELY SZEMÉLY

BÖRTÖNTENISZ

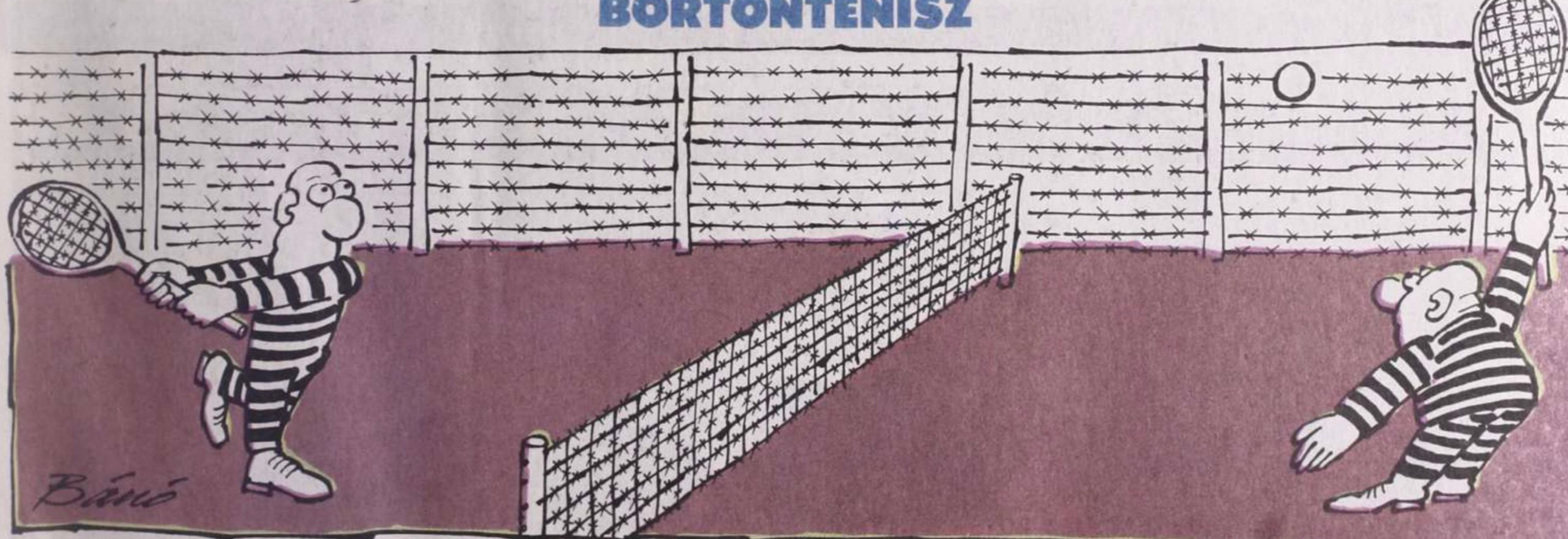

Ludas Matyi

Főszerkesztő: DLUHOPOLSZKY LÁSZLÓ
Főszerkesztő-helyettes: PÁPAI GÁBOR
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál u. 14. 1977
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. Telefon: 138-2399,138-4300

SZATIRIKUS HETILAP. Felelős kiadó: HORTI JÓZSEF vezérigazgató. Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely hírlapkézbesítő postahivatalnál, a Posta hírlapüzleteiben és a Hírlap-előfizetési és Lapellátási Irodánál (HELIR) Budapest XIII., Lehel u. 10/A 1900, közvetlenül vagy postautalványon, valamint átutalással a HELIR (tel.: 215-8860) 215-96 162 pénzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj egy hónapra 54 Ft, negyedévre 162, fél évre 324, egy évre 648 Ft. Hirdetésfelvétel: Hírlapkiadó Vállalat hirdetési osztály. Telefon: 138-4669, 138-4707, 138-4456.
Telefax: 138-3331.
Készült a Zrínyi Nyomdában, Budapest (90.2308/43-66-22) rotációs ofszeteljárással.
Felelős vezető: GRASSELLY ISTVÁN vezérigazgató
HU ISSN 0134-0611

A 41. számban megjelent rejtvényünk helyes megfejtése: „Nem tudná megmondani, mikor indul az utolsó vonat?"
300-300 Ft-ot nyertek:
Nagy Józsefné, Létavértes, Árok u. 6. 4281
Réger Tünde, Székesfehérvár, József A. út. 8., 8000
Garai Róbertné, Budapest, Sallai Imre u. 25. IV. 2., 1136
A nyereményeket postán küldjük el.

KEDVES OLVASÓ!

A hetilapok, folyóiratok sokszor zord intelmet küldenek Önnek. Arról, hogy kéziratokat nem őriznek meg és nem küldenek vissza. Mi viszont készségesen vállalkozunk arra, hogy a beküldött karikatúrákat, humoreszkeket — ha azok szerintünk közlésre még nem alkalmasak — visszaküldjük a szerzőnek, ha ezt kéri, és persze, ha felbélyegzett, megcímzett borítékot is mellékel. Tetszik tudni, bennünket sem vet fel a pénz.

A szerkesztőség

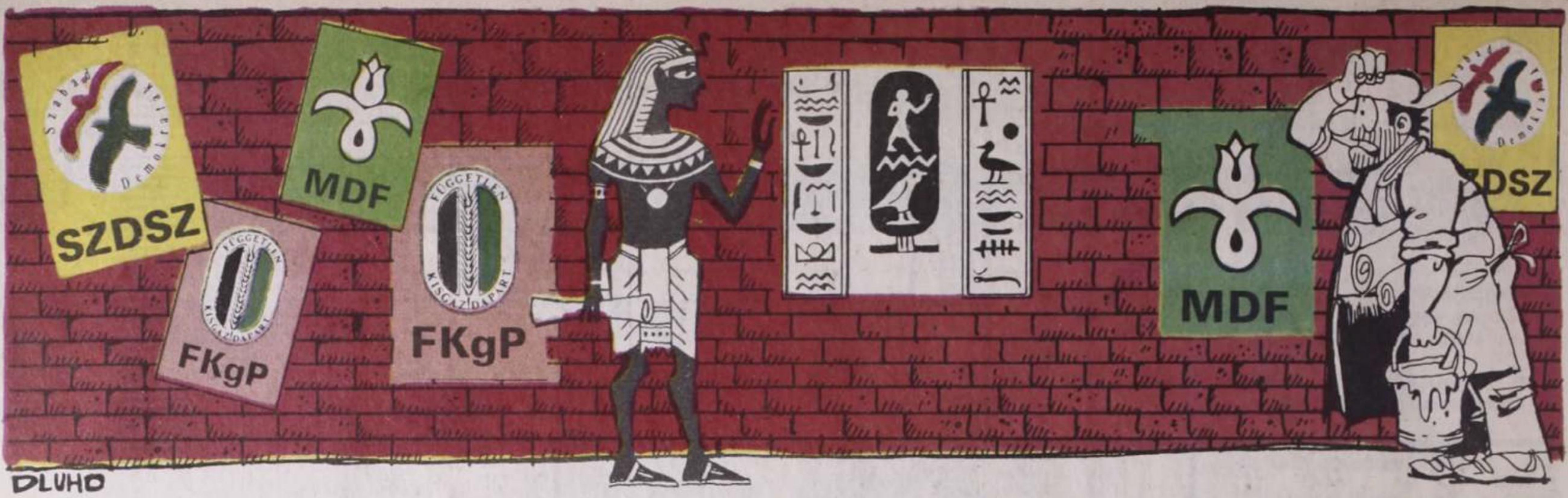
SZDSZ
Szabad Demokraták
MDF
FÜGGETLEN KISGAZDAPART
FKgP
FÜGGETLEN KISGAZDAPART
FKgP
MDF
SZDSZ
DLUHO

– Naaa! . . . Neee! Ezek a fideszesek már megint kitaláltak valamit . . .

ERŐSZAK NEM VÉSZ EL, CSAK ÁTALAKUL

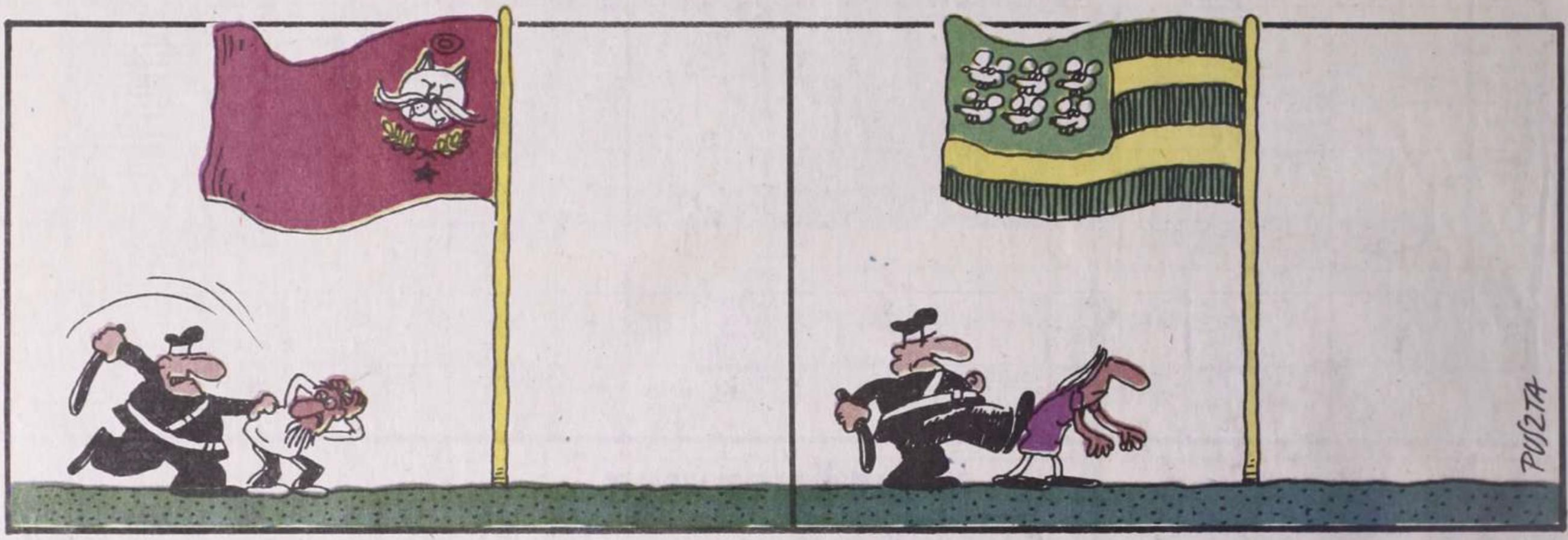

HÖLGYEK ÉS URAK

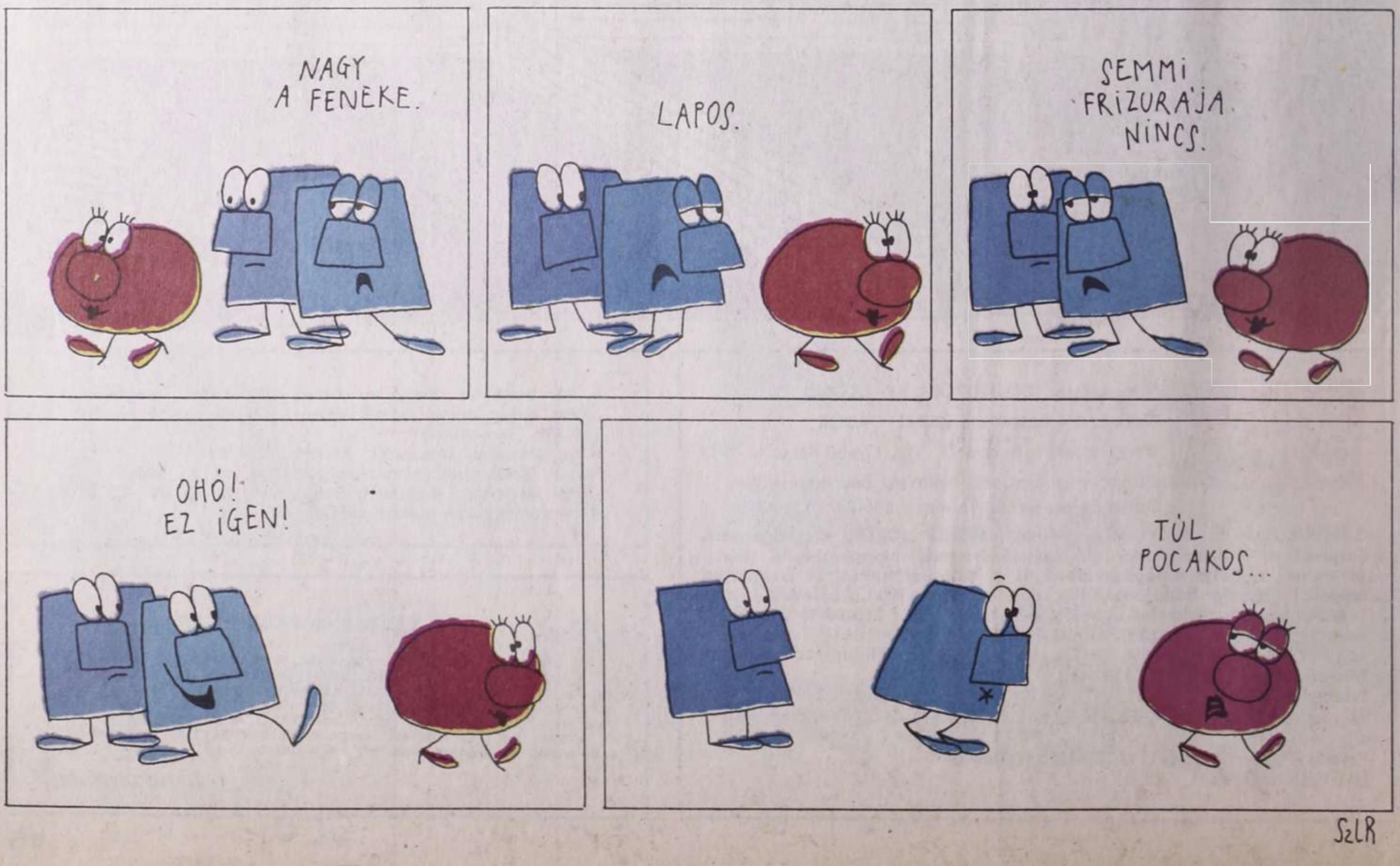
NAGY A FENEKE.
LAPOS.
SEMMI FRIZURÁJA NINCS.
OHÓ! EZ IGEN!
TÚL POCAKOS...
SzLR